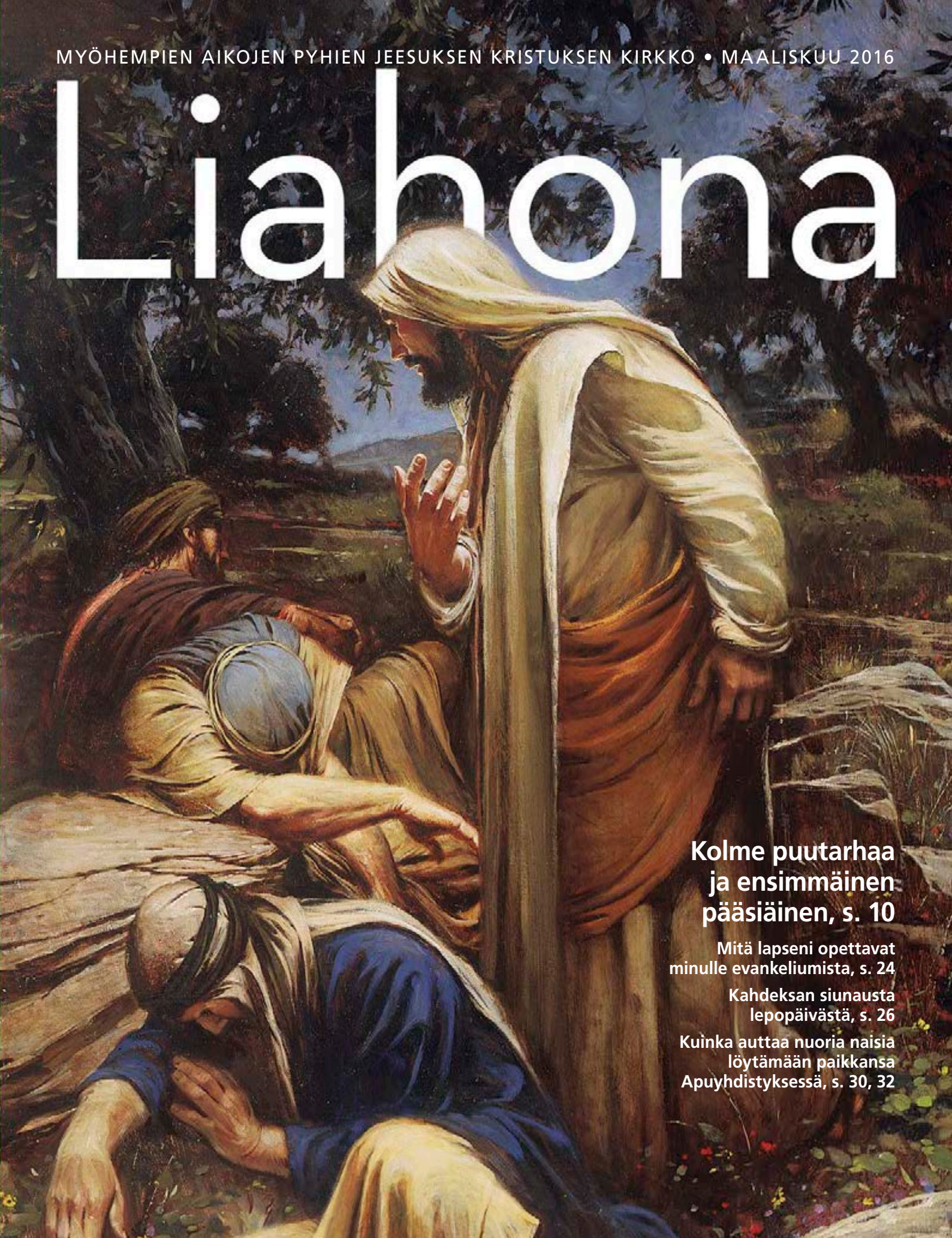

Liabona

**Kolme puutarhaa
ja ensimmäinen
pääsiäinen, s. 10**

Mitä lapseni opettavat
minulle evankeliumista, s. 24

Kahdeksan siunausta
lepopäivästä, s. 26

Kuinka auttaa nuoria naisia
löytämään paikkansa
Apuyhdistyksessä, s. 30, 32

*“Jumala on vapauttanut
minut vankilasta ja
kahleista ja kuole-
masta; niin, ja minä
turvaan häneen,
ja hän vapauttaa
minut vieläkin.”*

Alma 36:27

4

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: "Oppikaa minusta"
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Luotu Jumalan kuvaksi

KANNESSA

Edessä: Walter Ranen teos *Levätäkää*.
Kansilehden sisäsivu: valokuva © iStock/
Thinkstock. Takakannen sisäsivu: maalaus
© YakimSerg/iStock/Thinkstock.

ERIKOISARTIKKELIT

- 16** Löytäkää oma elämäne
Vanhin D. Todd Christofferson
Se, että löydämme elämämme kadottamalla sen Vapahtajan tähden, tarkoittaa sitä, että tuomme opetuslapseutemme avoimesti julki.
- 24** Äitiyden tuomia oivalluksia evankeliumista
Katy McGee
Muutama kokemus lasteni kanssa on auttanut minua ymmärtämään paremmin suhdettani taivaalliseen Isään.
- 26** Lepopäivän siunauksia
Marissa A. Widdison
Jäsenet kertovat siunauksista, joita he ovat nähneet koituvan lepopäivän pyhittämisestä.

30 Enemmän samanlaisia kuin erilaisia

Bonnie L. Oscarson
ja Linda K. Burton

Olittepa sitten Nuorissa Naisissa tai Apuyhdistyksessä, olette silti sisaria evankeliumissa ja voitte arvostaa toisianne, oppia toisiltanne ja pitää huolta toisistanne.

32 Siirtyminen Apuyhdistykseen

Mitä sinä voit tehdä johtohenkilönä Nuorissa Naisissa tai Apuyhdistyksessä helpottaaksesi nuorten naisten siirtymistä Apuyhdistykseen?

36 Täyden päivän valo

Vanhin Larry R. Lawrence

Viisi tapaa, joilla voimme saada valon meissä loistamaan yhä kirkaammin.

OSASTOT

- 8** Lokakuun 2015 konferenssin muistikirja
- 10** Evankeliumin klassikoita: Kolme Jumalan puutarhaa
Vanhin Bruce R. McConkie
- 41** Laulu: Hän, synnitön ja puhtahin
David B. Larsen ja Janice Kapp Perry
- 42** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 80** Kunnes taas kohdataan: Ylösnousemus – kuolemattomuuden alku
Vanhin Dallin H. Oaks

46 Tunsin instituutin hengen
Jennifer Bohorquez Gomez
*Löysin viimein paikan, jossa en ollut yksin eläessäni tasovaati-
musteni mukaan.*

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Soitatko jotakin soitinta?

48 Vapahtajamme sovitus
Vanhin M. Russell Ballard
Vapahtajan esimerkki osoittaa meille, miten tärkeää on ojentaa auttava kätemme sille yhdelle.

52 Kahdeksan myyttiä parannuksesta
Joskus parannuksenteko voi olla rankkaa, mutta näiden asioiden ymmärtäminen auttaa.

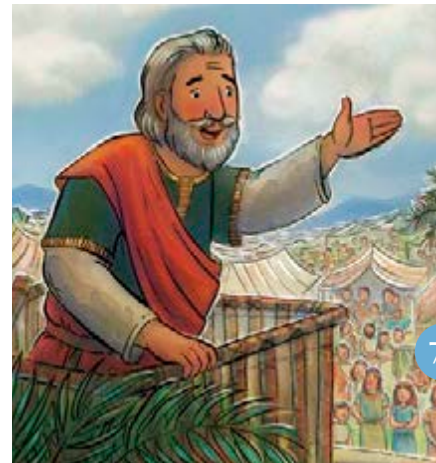
56 Juliste: Hän voitti kuoleman

57 Tunnen olevani...
Tunnetko olevasi yksinäinen? Masentunut? Hämmennynt? Ota esiin yksi näistä pyhien kirjoitusten kohtia sisältävistä korteista ja anna Kristuksen sovituksen tyynnyttää.

61 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka rakentaa ykseyttä
Presidentti Henry B. Eyring
Ykseys johtaa iloon. Nämä kolme tärkeää periaatetta auttavat meitä rakentamaan tuota ykseyttä.

62 Miksi me teemme kasteita kuolleiden puolesta
Mitä väliverhon toisella puolella tapahtuu, kun meidät kastetaan temppelissä?

64 Hän elää, Vapahtajani
Julkaistaan nimettömänä
Pikkuveljeni muistutti minulle, että vaikka vanhempamme eivät olleetkaan luonamme, Kristus oli.

66 Todellinen helmi
Amy M. Morgan
Voisiko Jetta todella jättää perheensä lähtekseen opettelemaan pianonsoittoa?

68 Yksi karamelli
Brad Wilcox
José selitti ystävälleen, miksi hän ei halunnut syödä kahvinmakuista karamellia.

70 Vastauksia apostoliilta: Kuinka voin olla murehtimatta niin paljon?
Vanhin Jeffrey R. Holland

71 Meidän sivumme

72 Askel lähemmäksi pääsiäistä
Kokeile tätä neljälle viikolle tarkoitettua toimintaa perheesi kanssa jokaisella pääsiäistä edeltävällä viikolla.

74 Mormonin kirjan sankari: Abinadi oli rohkea

75 Voin lukea Mormonin kirjaa

76 Mormonin kirjan kertomuksia: Kuningas Benjamin opettaa kansaansa

79 Väriyssivu: Kuuntelemme nykyistä profettaamme

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: James B. Martino, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Megan VerHoef

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihakoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihakoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilaushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolian, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestyskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2016 Vol. 68 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Kuinka rakentaa ykseyttä”, s. 61:

Presidentti Eyring muistuttaa meille, että yksi tapa, jolla voimme luoda ykseyttä, on puhua hyvää toisistamme. Voisitte harjoitella ystävällisesti puhumista roolileikkilanteilla, joissa perheenjäseniä pyydetään esittämään mielipiteitään toista ihmisistä. Käyttäkää esimerkiksi sellaisia kysymyksiä kuten ”Miten veljelläsi menee?” tai ”Mitä pidät pyhäkoululuokkasi opettajasta?” Jutelkaa siitä, kuinka voitte puhua ystävällisemmin toisistanne ja parantaa perheen ykseyttä. Voisitte päättää perheiltanne laulamalla laulun ”Jos vain lausumme lempeät sanat” (*MAP-lauluja*, 153).

”Todellinen helmi”, s. 66: Harkitkaa

luettelon laatimista perheen kyvyistä. Voitte tehdä luettelon kyvyistä, joita perheenjäsenet ovat kehittäneet tai haluaisivat kehittää. Mitä jos pitäisitte aivoriihen ideoista, kuinka noita kykyjä voi parantaa ja käyttää? Voisit kysyä: ”Kuka perheessämme, seurakunnassamme tai naapurustossamme voisi hyötyä perheemme kyvyistä?” Miettikää suunnitelmien tekemistä siitä, kuinka kehittäte ja käytätte kykyjänne palveluksenne taivaallista Isää kuten Jetta tässä artikkelissa teki.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org. Käy katsomassa osoitteessa [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (englanniksi, espanjaksi ja portugaliiksi) perheiltaiideoita, apua sunnuntain oppiaiheisiin sekä artikkeleita, joita voit jakaa ystävien ja perheen kanssa.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivuja, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 52

Apuyhdistys, 30, 32

Instituutti, 46

Jeesus Kristus, 4, 10, 16,

24, 41, 48, 56, 57, 64,

72, 80

Jumalallinen luonne, 7

Kotikäyntiopetus, 43

Kymmenykset ja uhrin, 44

Kyvyt, 66

Kääntymys, 4, 42

Lepopäivä, 26

Lähetystyö, 26, 68

Mormonin kirja, 74, 75, 76

Nuoret Naiset, 30, 32

Opetuslapsuus, 16

Palveleminen, 4, 16, 26,

32, 36, 43

Pappeuden

siunaukset, 45

Parannus, 52

Pelastussuunnitelma,

62, 80

Pyhien kirjoitusten

tutkiminen, 4, 36

Pääsiäinen, 10, 41, 56, 72

Rakkaus, 4, 16, 24, 36

Rauha, 42

Rohkeus, 74

Rukous, 46

Sovitus, 10, 41, 48, 56,

57, 80

Temppelityö, 36, 62

Uhri, 66

Usko, 10, 24, 45, 70

Valo, 36

Viisauden sana, 68

Ykseys, 61

Ylösnousemus, 10, 48, 56,

62, 72, 80

Äitiys, 24

Presidentti
Thomas S. Monson

”OPPIKAA MINUSTA”

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa me kaikki olemme opettajia ja me kaikki olemme oppijoita. Kaikille kuuluu tämä lempeä kutsu Herraltamme: ”Oppikaa minusta – –, ja teidän sielunne löytää levon.”¹

Kutsun kaikkia myöhempien aikojen pyhiä pohtimaan opettamistaan ja oppimistaan ja kääntymään niissä oppaanamme olevan Vapahtajan puoleen. Me tiedämme, että tämä ”Jumalan lähettämä opettaja”² oli enemmän kuin pelkkä opettaja. Hän, joka opetti meitä rakastamaan Herraa, Jumalaamme, koko sydämeistämme, koko sielustamme, koko voimastamme ja koko mielestämme ja rakastamaan lähimmäistämme niin kuin itseämme, on Mestariopettaja ja täydellisen elämän esikuva.

Juuri Hän julisti: ”Tule – – ja seuraa minua.”³ ”Minä olen antanut teille esimerkin.”⁴

Ellette käänny

Jeesus opetti yksinkertaista ja kuitenkin syvällistä totuutta, kuten Matteuksen evankeliumissa kerrotaan. Sen jälkeen kun Jeesus ja Hänen opetuslapsensa olivat laskeutuneet Kirkastusvuorelta, he viivähtivät hetken Galileassa ja menivät sitten Kapernaumiin. Siellä Jeesuksen luo tuli opetuslapsia, jotka kysyivät:

”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”

Silloin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen

ja sanoi: ”Totisesti: *ellette käänny* ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.”⁵

Kirkossa evankeliumin opettamisen päämääränä ei ole kaataa tietoa Jumalan lasten mieleen, olipa se sitten kotona, luokahuoneessa tai lähetysskentällä. Tarkoituksena ei ole osoittaa, kuinka paljon isä tai äiti, opettaja tai lähetyssaarnaaja tietää. Eikä tarkoituksena ole pelkästään lisätä tietoa Vapahtajastamme ja Hänen kirkostaan.

Opettamisen peruspäämääränä on auttaa taivaallisen Isän poikia ja tyttäriä palaamaan Hänen luokseen ja nauttimaan iankaikkisesta elämästä Hänen kanssaan. Tehdäkseen tämän evankeliumin opetuksen täytyy kannustaa heitä eteenpäin päivittäisen opetuslapsuuden ja pyhien liittojen polulla. Pyrkimyksenä on innoittaa yksilöitä ajattelemaan, tuntemaan ja sen jälkeen tekemään jotakin, jotta he eläisivät evankeliumin periaatteiden mukaan. Tavoitteena on vahvistaa uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja kokea *kääntymys* Hänen evankeliumiinsa.

Opettaminen, joka siunaa, käännyttää ja pelastaa, on opettamista, joka noudattaa Vapahtajan esimerkkiä. Opettajat, jotka noudattavat Vapahtajan esimerkkiä, rakastavat ja palvelevat niitä, joita he opettavat. He innoittavat kuulihoitaan jumalallisen totuuden iankaikkisilla opetuksilla. He elävät elämää, josta kannattaa ottaa esimerkkiä.

Rakastakaa ja palvelkaa

Vapahtajan koko palvelutyö ilmensi lähimmäisenrakkautta. Hänen rakkautensa ja palvelemisensa olivat todellakin usein Hänen oppiaiheensa. Samalla tavoin opettajat, jotka itse muistan parhaiten, ovat opettajia, jotka tunsivat oppilaansa, rakastivat heitä ja pitivät heistä huolen. He

rakkautensa ja huolenpitonsa oli elinikäistä.

Rakastan Herran käskyä, joka on Opissa ja liitoissa:

”Minä annan teille käskyn, että teidän tulee opettaa toisillenne valtakunnan oppia.

Opettakaa tunnollisesti, niin minun armoni on teidän kanssanne.”⁶

Lucy Gertsch opetti tunnollisesti, koska hän rakasti uupumatta.

Tarjotkaa toivoa ja totuutta

Apostoli Pietari on neuvonut: ”Olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu.”⁷

Ehkäpä suurinta toivoa, mitä opettaja voi tarjota, on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin totuuksista löytyvä toivo.

”Ja mitä teidän on toivottava?” Mormon kysyi. ”Katso, minä sanon teille, että teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylönousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen.”⁸

Opettajat, kohottakaa äänenne ja todistakaa jumaluuden todellisesta luonteesta. Julistakaa todistustanne Mormonin kirjasta. Kertokaa niistä loistavista ja hienoista totuuksista, jotka sisältyvät pelastussuunnitelmaan.

etsivät eksyneet lampaat. He antoivat elämästä opetuksia, jotka tulen aina muistamaan.

Yksi sellainen opettaja oli Lucy Gertsch. Hän tunsu jokaisen oppilaansa. Hän kävi väsymättä niiden luona, joilta jäi yksi sunnuntai väliin tai jotka eivät käyneet ollenkaan. Me tiesimme, että hän välitti meistä. Yksikään meistä ei ole

koskaan unohtanut häntä eikä hänen opetuksiaan.

Monia vuosia myöhemmin, kun Lucy eli elämänsä viimeisiä vaiheita, kävin hänen luonaan. Muistelimme noita kaukaisia päiviä, kun hän oli ollut opettajamme. Puhuimme jokaisesta luokkamme jäsenestä ja keskustelimme siitä, mitä kullekin nyt kuului. Hänen

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Monson kutsuu meitä pohtimaan opettamistamme ja oppimistamme ja kääntymään niissä oppaanamme olevan Vapahtajan puoleen. Voisit etsiä niiden kanssa, joiden luona käyt, pyhien kirjoitusten kohtia löytääksenne näkemyksiä siihen, kuinka Jeesus Kristus

opetti ja oppi. Aloittakaa vaikkapa joistakin presidentti Monsonin mainitsemista kohdista, kuten Matt. 11:29; Joh. 5:30 ja Mark. 4:2. Voisitte keskustella siitä, kuinka se, mitä olette saaneet tietää Kristuksesta, voi auttaa teitä saamaan osanne Hänen jumalallisesta voimastaan.

Käyttäkää kirkon hyväksymää aineistoa, eritoten pyhiä kirjoituksia, opettaaksenne Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin totuuksia niiden puhtaudessa ja yksinkertaisuudessa. Muistakaa Vapahtajan käsky tutkia pyhiä kirjoituksia, ”koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehan juuri todistavat minusta”⁹.

Auttakaa Jumalan lapsia ymmärtämään, mikä tässä elämässä on aitoa ja tärkeää. Auttakaa heitä hankkimaan voimaa valita polkuja, jotka pitävät heidät turvallisesti iankaikkiseen elämään johtavalla tiellä.

Opettakaa totuutta, niin Pyhä Henki on mukana ponnisteluissanne.

”Oppikaa minusta”

Koska Jeesus Kristus oli Isälleen täydellisen kuuliainen ja nöyrä, Hänelle ”karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä”¹⁰. Onko meillä päättäväisyyttä tehdä samoin? Aivan kuten Vapahtaja ”sai armon armon lisäksi”¹¹, meidän täytyy kärsivällisesti ja sinnikkäästi pyytää Jumalalta valoa ja tietoa pyrkimyksissämme oppia evankeliumia.

Kuunteleminen on olennainen oppimisen osatekijä. Kun valmistaudumme ottamaan vastaan opetusta, me

tavoittelemme rukoillen innoitusta ja vahvistusta Pyhältä Hengeltä. Me pohdimme, me rukoilemme, me toteutamme evankeliumin opetuksia käytännössä ja me pyrimme saamaan selville Isän tahdon omalla kohdallamme.¹²

Jeesus ”opetti – – vertauksin monia asioita”¹³. Nuo vertaukset edellyttävät kuulevia korvia, näkeviä silmiä ja ymmärtäväistä sydäntä. Eläessämme kelvollisesti me kuulemme paremmin Pyhän Hengen kuiskaukset, ja Pyhä Henki voi ”opettaa [meille] kaiken ja palauttaa [mielemme] kaiken”¹⁴.

Kun vastaamme Herran lempeään kutsuun ”Oppikaa minusta”, me saamme osamme Hänen jumalallisesta voimastaan. Kulkekaamme siis eteenpäin kuuliaisuuden hengessä seuraten Esikuvaamme opettamalla siten kuin Hän haluaisi meidän opettavan, ja oppivan siten kuin Hän haluaisi meidän oppivan. ■

VIITTEET

1. Matt. 11:29, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.	7. 1. Piet. 3:15.
2. Joh. 3:2.	8. Moroni 7:41.
3. Luuk. 18:22.	9. Joh. 5:39.
4. 3. Nefi 18:16.	10. Luuk. 2:52.
5. Matt. 18:1–3, kursivointi lisätty.	11. OL 93:12.
6. OL 88:77–78.	12. Ks. Joh. 5:30.
	13. Mark. 4:2.
	14. Joh. 14:26.

LAPSILLE

Opin Jeesuksesta

Pyhä Henki antaa meille rauhallisia tunteita, joiden avulla voimme tietää, että Jeesus on todellinen ja rakastaa meitä. Kirjoita tai piirrä jokin asia, jonka olet oppinut Jeesuksesta.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri saamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” ymmärtäminen vahvistaa uskoasi Jumalaan ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Luotu Jumalan kuvaksi

”Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme – –.”

Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.”

(1. Moos. 1:26–27.)

Jumala on taivaallinen Isämme, ja Hän on luonut meidät kuvakseen. Tästä totuudesta presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Jumalalla, meidän Isällämme, on korvat, joilla kuulla meidän rukouksemme. Hänellä on silmät, joilla nähdä meidän tekemme. Hänellä on suu, jolla puhua meille. Hänellä on sydän, jolla tuntee myötätuntoa ja rakkautta. Hän on todellinen. Hän on elävä. Me olemme Hänen lapsiaan, jotka on luotu Hänen kuvakseen. Me olemme Hänen näköisiä, ja Hän on meidän näköisemme.”¹

”Myöhempien aikojen pyhät näkevät kaikki ihmiset Jumalan lapsina täydellisessä ja kokonaisvaltaisessa mielessä. He pitävät jokaista ihmistä jumalallisena alkuperältään, luonnoltaan ja mahdollisuuksiltaan.”² Jokainen on ”taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär”³.

Mieti tätä

Kuinka tieto siitä, että jokainen ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, auttaa meitä ollessamme tekemisissä muiden kanssa?

”[Profeetta] Joseph Smith sai myös tietää, että Jumala haluaa lastensa pääsevän osallisiksi samasta korotetusta olemassaolosta, jossa Hän elää.”⁴ Jumala sanoikin: ”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

1. Moos. 1:26–27; 1. Kor. 3:17;
OL 130:1

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Tiedän Lunastajani elävän”, *Valkeus*, huhtikuu 1988, s. 6.
2. Gospel Topics, ”Becoming Like God”, topics.lds.org; ks. myös Moos. 7:31–37.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
4. Gospel Topics, ”Becoming Like God”, topics.lds.org; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 231.

Usko, perhe,
auttaminen

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Mormonin kirjassa Jeredin veli etsi keinoa valaista kahdeksan laivaa, joiden tarkoituksena oli viedä jerediläiset vesien poikki luvattuun maahan. Hän ”sulatti kalliosta kuusitoista pientä kiveä” ja rukoili, että Jumala koskettaisi noita kiviä sormellaan, ”että ne voivat loistaa pimeässä”. Ja Jumala ”ojensi kätensä ja kosketti kiviä yksitellen sormellaan”. Verho otettiin pois Jeredin veljen silmien edestä, ja ”hän näki Herran sormen; ja se oli kuin miehen sormi. – –

Ja Herra sanoi hänelle: Uskotko ne sanat, jotka minä puhun?

Ja hän vastasi: Kyllä, Herra.”

Ja ”Herra näyttäytyi [Jeredin veljelle]” ja sanoi: ”Näetkö, että sinut on luotu minun oman kuvani kaltaiseksi? Aivan niin, kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan.” (Ks. Et. 3:1–17.)

LOKAKUUN 2015 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi lokakuun 2015 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja toteuttaessasi käytännössä elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden äskettäisiä opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Vapahtajamme sovitus

”Vapahtajamme sovitus varmistaa meille kuolemattomuuden yleismaailmallisen ylösnousemuksen ansiosta ja antaa meille mahdollisuuden tulla puhtaksi synnistä parannuksen ja kasteen kautta. Tämän lisäksi Hänen sovituksensa tarjoaa meille tilaisuuden kääntyä Hänen puoleensa, joka on kokenut kaikki kuolevaisuuden vaivamme antaakseen meille voimaa kestää kuolevaisuuden kuormat. Hän tuntee meidän tuskamme, ja Hän

on valmis auttamaan meitä. Kuten laupias samarialainen, kun Hän löytää meidät haavoittuneena tienvarresta, Hän sitoo meidän haavamme ja pitää meistä huolta (ks. Luuk. 10:34). Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa parantava ja vahvistava voima on kaikkia meitä varten, jotka pyydämme.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Jeesuksen Kristuksen sovituksen vahvistamina”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 64.

PROFEETALLINEN LUPAUS

Me voimme päättää uskoa

”Todistan, että vaikeimpinakin aikoina Vapahtaja sanoo teille, kuten Hän sanoi huolestuneelle isälle kadun tungoksessa Galileassa: ‘Älä pelkää, vaan usko.’

Me voimme päättää uskoa.

Sillä uskosta me löydämme valon sarastuksen.

Me löydämme totuuden.

Me löydämme rauhan.

Uskomme ansiosta emme koskaan ole nälissämme, emme koskaan ole janoissamme. Jumalan armon lahjat antavat meille voimaa olla uskollisia uskollemme ja täyttävät meidän sielumme kuin ’lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä’ [Joh. 4:14]. Me koemme todellista ja kestävästä iloa.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Älä pelkää vaan usko”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 79.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi-puheita osoitteessa conference.lds.org.

KEKSIKÄÄ PERHEEN TUNNUSLAUSE

Herran armoa ja voimaa koskevan tietonsa pohjalta sisar Neill F. Marriottin perhe valitsi perheensä tunnuskauseksi: ”Kaikki kyllä järjesty.” Voisitte omissa perheessänne keskustella siitä, kuinka Vapahtaja vahvistaa teitä, ja keksiä sitten perheellenne oman tunnuskauseen. (Ks. Neill F. Marriott, ”Sydämemme antaminen Jumalalle”, s. 30.)

Kaikki kyllä järjesty

VASTAUKSIA NAISILLE

Jokaisessa konferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Tutki marraskuun 2015 numeroa tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Miksi liittonsa pitävät myöhempien aikojen pyhien naiset ovat elintärkeitä kirkolle? – Ks. Russell M. Nelson, ”Vetoamus sisarilleni”, s. 95.
- Miksi äitiys on niin pyhä ja ylevöittävä tehtävä? – Ks. Jeffrey R. Holland, ”Tämä on äitisi”, s. 47.
- Mikä on tarkoituksesi naisena pelastuksen työssä? – Ks. Carol F. McConkie, ”Täällä palvelaksemme vanhurskaassa asiassa”, s. 12.
- Miksi on tärkeää tietää, että meillä on jumalallinen luonne ja päämäärä? – Ks. Rosemary M. Wixom, ”Löydä sisimmässäsi piilevä jumalallisuus”, s. 6.

SINÄ ET OLE TOIVOTON TAPAU

”[Ei] ole väliä, mitä syntejä olemme tehneet tai kuinka syvälle olemme vajonneet siihen kuuluun kuoppaan. – –

Sillä on merkitystä, että Kristus puolestaa asiaamme Isän edessä – –. Sillä on todella merkitystä, ja sen pitäisi antaa

meille kaikille uutta toivoa ja päättäväisyyttä yrittää vielä yhden kerran, koska Hän ei ole unohtanut meitä.

Todistan, että Vapahtaja ei koskaan käänny pois meistä, kun me etsimme nöyrästi Häntä tehdäksemme parannuksen. Hän ei koskaan pidä meitä menetettynä tapauksena eikä koskaan sano: ’Voi ei, sinäkö taas.’ Hän ei koskaan hylkää meitä siksi, etteikö Hän ymmärtäisi, kuinka vaikeaa on välttää syntiä. Hän ymmärtää sen kaiken täydellisesti – –.

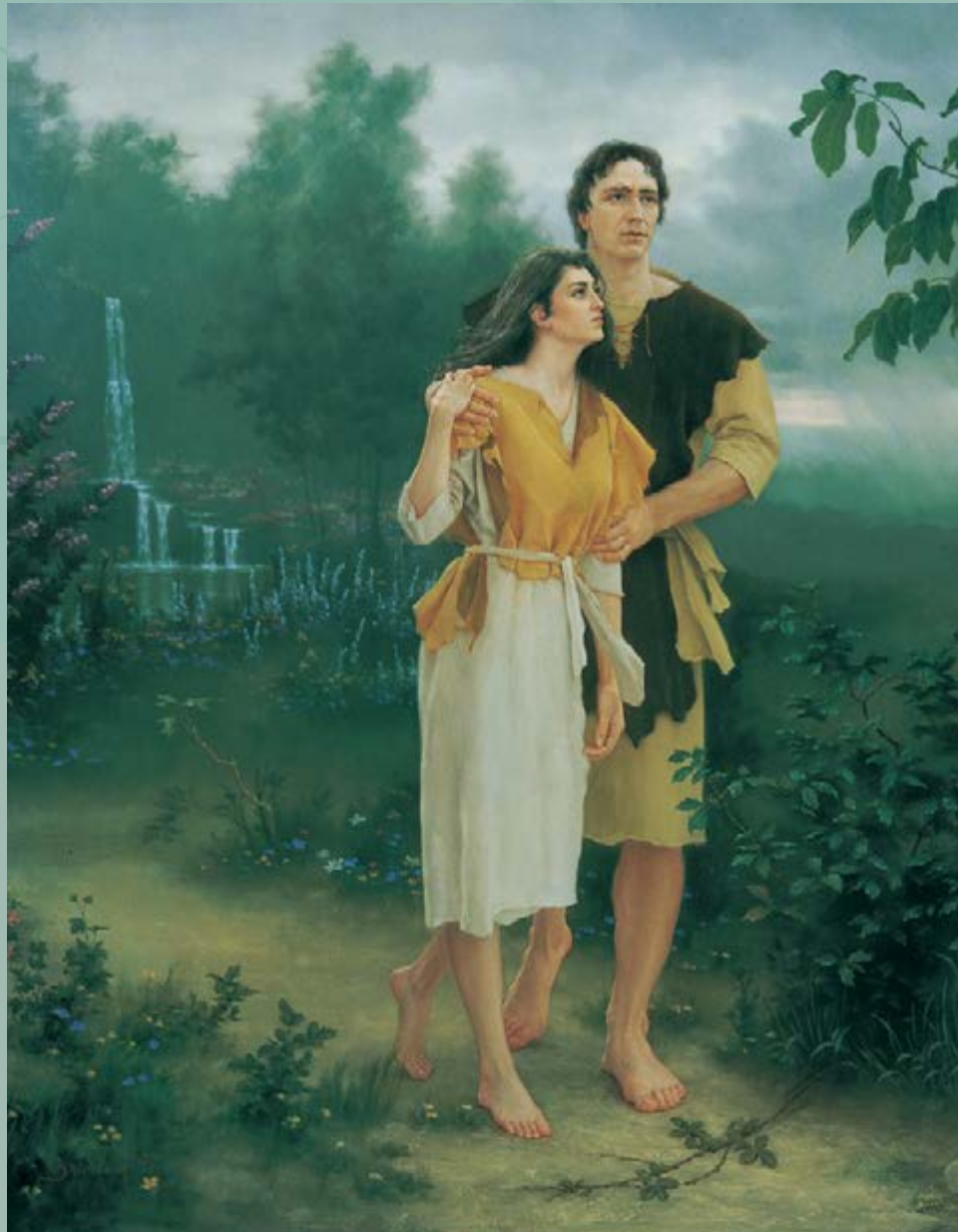
[Parannuksenteolla] – – on voima nostaa kuormat ja korvata ne toivolla.”

Vanhin Allen D. Haynie seitsemänkymmenen koorumista, ”Muistakaa, kehen olemme turvanneet”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 122–123.

Eedenissä kaikki luotu oli paratiisillisessa tilassa – ilman kuolemaa, lisääntymistä ja kuolevaisuuden koetustilan kokemuksia.

Aadam ja Eeva astuivat alas kuolemattoman ja paratiisillisen kirkkautensa tilasta koettelemusten ja testaamisen tilaan maan päällä. Sitä sanotaan lankeemukseksi.

Kolme JUMALAN puutarhaa

*Hankkikaa kanssani
luja ja varma tieto
sovituksesta.*

Minusta tuntuu – ja Henki tuntuu vahvistavan sen – että tärkein oppi, mitä voin julistaa, ja voimallisin todistus, minkä voin lausua, koskee Herran Jeesuksen Kristuksen sovitusta.

Hänen sovituksensa on kaikkein ihmeellisin tapahtuma, mikä koskaan on tapahtunut tai tulee tapahtumaan aina luomisen aamuhämärästä kautta kaikkien aikojen koskaan loppumattomaan iankaikkisuuteen.

Se on korkein hyvyiden ja armon osoitus, minkä ainoastaan Jumala voi suoda. Sen kautta kaikki Isän iankaikkisen pelastussuunnitelman ehdot ja edellytykset astuivat voimaan. – –

Puhun näistä ihmeellisistä asioista omin sanoin, vaikka saatatte luulla minun käyttävän pyhien kirjoitusten sanoja, joita muut apostolit ja profeetat ovat puhuneet.

Tosin näitä sanoja julistivat ensin muut, mutta nyt ne ovat minun, sillä Jumalan Pyhä Henki on todistanut minulle, että ne ovat totta, ja nyt on kuin Herra olisi ilmoittanut ne ensisijaisesti minulle. Olen sillä tavoin kuullut Hänen äänensä ja tunnen Hänen sanansa. – –

Saanen pyytää teitä hankkimaan kanssani lujan ja varman tiedon sovituksesta.

**Vanhin Bruce R.
McConkie
(1915–1985)**

kahdentoista
apostolin
koorumiasta

Kristuksen opetuslapset odottivat lähellä ja nukahtivat pian Jeesuksen mentyä Getsemaneen yksin. Tullessaan kolmannen kerran Jeesus sanoi heille: "Yhäkö te nukutte ja lepäätte? Kaikki on selvää. Hetki on tullut. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin." (Mark. 14:41.)

Getsemanessa (yllä) ja Golgatalla (alla) Jeesus Kristus vuodatti vertaan ja kuoli ristillä. Hän sovitti maailman synnit ja maksoi lankeemuksen lunnaat meidän puolestamme.

Meidän täytyy jättää syrjään ihmisopin ja viisaiden viisaus ja kuunnella sitä Henkeä, joka meille on annettu johdattamaan meidät kaikeen totuuteen.

Meidän täytyy tutkia pyhiä kirjoituksia hyväksyen ne Herran mielenä ja tahtona ja äänenä ja Jumalan nimenomaisena voimana, joka tuo pelastuksen.

Lukiessamme, mietiskellessämme ja rukoillessamme mieleemme tulee kuva kolmesta Jumalan puutarhasta – Eedenin puutarhasta, Getsemanen puutarhasta ja tyhjän haudan puutarhasta, missä Jeesus ilmestyi Magdalan Marialle.

Eedenissä näemme kaiken luodun paratiisillisessä tilassa – ilman kuolemaa, lisääntymistä ja koetustilan kokemuksia.

Tulemme tietämään, että luominen tällaiseen tilaan, joka nyt on ihmiselle tuntematon, oli välttämätöntä, jotta lankeemus voi tapahtua.

Sitten näemme Aadamin ja Eevan, ensimmäisen miehen ja ensimmäisen naisen, astuvan alas kuolemattomasta ja paratiisillisesta kirkkaudesta ja tulevan ensimmäiseksi kuolevaiseksi lihaksi maan päällä.

Kuolevaisuus, johon kuuluu lisääntyminen ja kuolema, tulee maailmaan. Ja rikkomuksen tähden alkaa koettelemuksia sisältävä koetustila.

Sitten Getsemanessa me näemme Jumalan Pojan lunastavan ihmisen ajallisesta ja hengellisestä kuolemasta, joka tuli osaksemme lankeemuksen tähden.

*Jeesuksen Kristuksen
ruumis pantiin
puutarhahautaan.*

*Kolme päivää myöhemmin
Kristus nousi haudasta
jättäen sen tyhjilleen. Hän
oli katkaissut kuoleman
siteet ja voittanut haudan
– saattaen näin päätökseen
täydellisen sovituksen.*

*Ylösnoussut Kristus ilmestyi tyhjän
haudan äärellä Magdalan Marialle
ja kysyi: "Mitä itket?" – Maria luuli
Jeesusta puutarhuriksi, – kääntyi ja
sanoi: 'Rabbuuni!' – se on hepreaa ja
merkitsee: opettajani." (Joh. 20:15–16.)*

Ja viimein tyhjän haudan edessä me tulemme tietämään, että meidän Herramme Kristus on murtautunut kuoleman kahleet ja voittanut haudan iankaikkisesti.

Näin luominen on lankeemuksen isä, ja lankeemuksen kautta tuli kuolevaisuus ja kuolema ja Kristuksen kautta tuli kuolemattomuus ja iankaikkinen elämä.

Ellei olisi ollut Aadamin lankeemusta, jonka kautta tuli kuolema, ei olisi voinut olla Kristuksen sovitusta, jonka kautta tulee elämä.

Ja mitä nyt tulee tähän täydelliseen sovitukseen, jonka Jumalan veren vuodattaminen sai aikaan, todistan, että se tapahtui Getsemanessa ja Golgatalla, ja mitä tulee Jeesukseen Kristukseen, todistan, että Hän on elävän Jumalan Poika, joka ristiinnaulittiin maailman syntien tähden. Hän on meidän Herramme, Jumalamme ja Kuninkaamme. Tiedän tämän itse, kenestäkään muusta ihmisestä riippumatta.

Minä olen yksi Hänen todistajistaan, ja jonakin tulevana päivänä tunnen naulan jäljet Hänen käsissään ja jaloissaan ja kastelen Hänen jalkansa kyynelilläni.

Mutta yhtä hyvin kuin silloin, tiedän nytkin, että Hän on Jumalan kaikkivaltias Poika, että Hän on meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme ja että pelastus tulee Hänen sovitusveressään ja sen kautta eikä millään muulla tavalla.

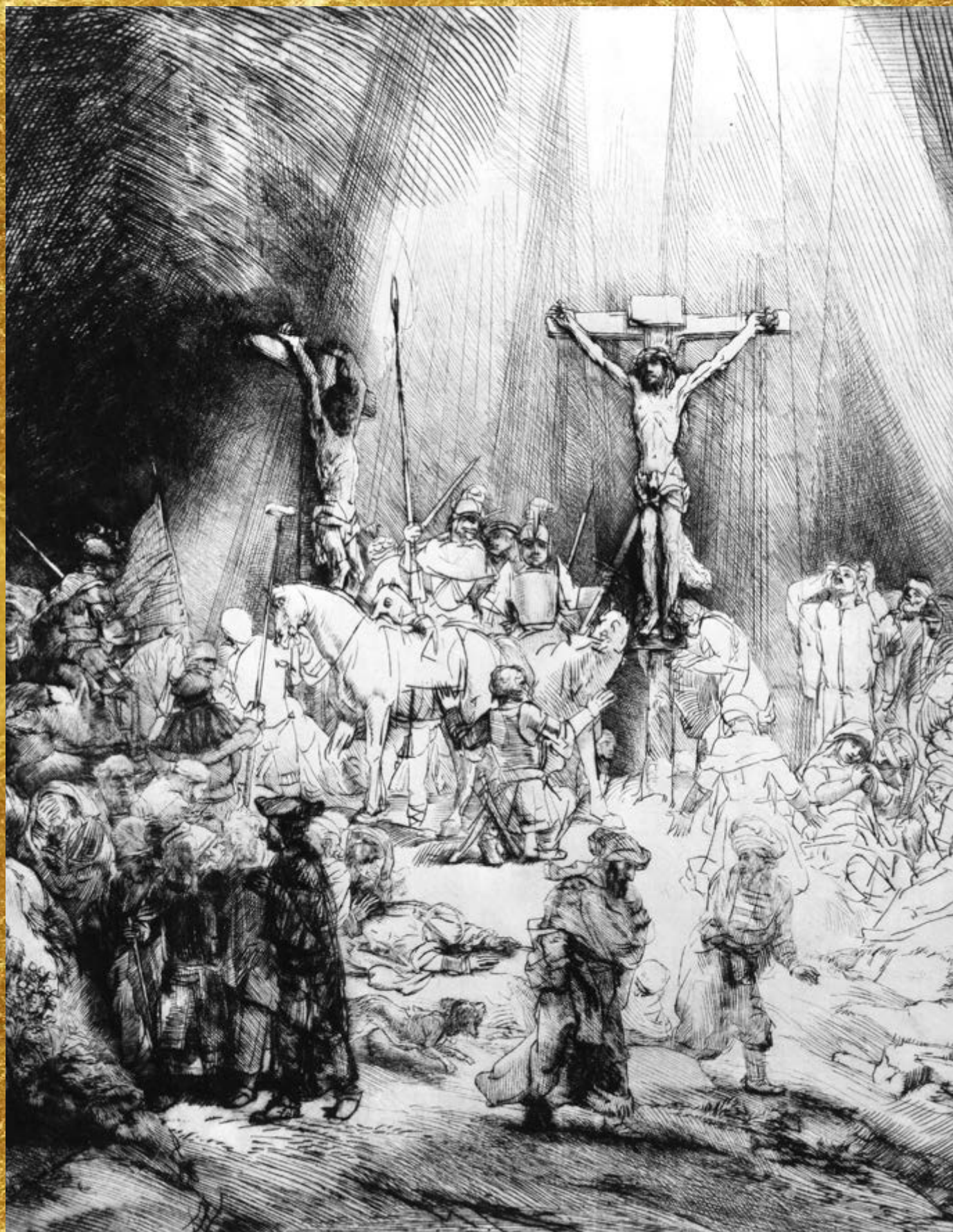
Suokoon Jumala, että me kaikki vaeltaisimme valossa niin kuin Isä Jumala on valossa, niin että lupauksen mukaisesti Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaisi meidät kaikesta synnistä. ■

"Getsemanen puhdistava voima", Valkeus, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 10. Lainaukset päivitetty.

Tämä oli vanhin McConkien viimeinen apostolinen todistus kuolevaisuudessa, sillä hän kuoli kaksi viikkoa myöhemmin.

*Silloin Jeesus sanoi
Marialle: "Älä koske
minuun. Minä en vielä
ole noussut Isän luo."
(Joh. 20:17.)*

Vanhin D. Todd Christofferson

kahentoista
apostolin
koorumiasta

Löytäkä oma elämä

Antaessaan henkensä Kristus pelasti sekä oman elämänsä että myös meidän elämämme. Hän teki mahdolliseksi sen, että me voimme vaihtaa iankaikkiseen elämään kuolevaisen elämämme, joka olisi muussa tapauksessa ollut lopulta hyödytön.

Kun Jeesus ja Hänen apostolinsa olivat yhdessä Filippoksen Kesareassa, Jeesus esitti heille tämän kysymyksen: ”Kuka minä teidän mielestänne olen?” (Matt. 16:15.) Pietari vastasi kunnioittavan vaikuttavasti ja voimallisesti: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika” (Matt. 16:16; ks. myös Mark. 8:29; Luuk. 9:20).

Noiden sanojen lukeminen sykehdyttää minua, ja minua sykehdyttää niiden sanominen. Kun Jeesus pian tämän pyhän hetken jälkeen puhui apostoleilleen lähestyvistä kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan, Pietari asettui Häntä vastaan. Sen johdosta Pietari sai kirpaisevan nuhteen – sillä hänen ajatuksensa eivät olleet sopusoinnussa Jumalan kanssa eivätkä Jumalasta ”vaan ihmisestä” (Matt. 16:21–23; ks. myös Mark. 8:33). Sitten Jeesus, ”osoittaen sen jälkeen suurempaa rakkautta sitä kohtaan, jota [oli] nuhdellut” (OL 121:43), neuvoi ystävällisesti Pietaria ja hänen veljiään ottamaan ristinsä ja kadottamaan elämänsä, koska siten saisi yltäkylläisen ja iankaikkisen elämän, mistä Hän itse oli täydellinen esimerkki (ks. Matt. 16:24–25).

Haluan puhua Herran näennäisen ristiriitaisesta julistuksesta, että ”joka varjelee elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä” (Matt. 10:39; ks. myös Matt. 10:32–41; 16:24–28; Mark. 8:34–38; Luuk. 9:23–26; 17:33). Siinä opetetaan voimallista, kauaskantoista oppia, joka meidän pitää ymmärtää ja jota meidän pitää toteuttaa.

Eräs pohdiskeleva professori esitti tämän näkemyksen: ”Kuten taivas on korkeammalla kuin maa, Jumalan työ elämässänne on suurempaa kuin se tarina, jonka te haluaisitte tuon elämän kertovan. Hänen elämänsä on suurempaa kuin teidän

suunnitelmanne, tavoitteenne tai pelkonne. Pelastaaksenne elämänne teidän täytyy luopua tarinastanne ja hetki hetkeltä, päivä päivältä antaa elämänne takaisin Hänelle.”¹

Mitä enemmän tätä ajattelen, sitä enemmän hämmästelen, kuinka johdonmukaisesti Jeesus antoi elämänsä Isälle, kuinka täydellisesti Hän kadotti elämänsä Isän tahtoon – elämässä ja kuolemassa. Se on aivan päinvastaista kuin Saatanan asenne ja lähestymistapa, jotka on laajalti hyväksytty nykypäivän itsekeskeisessä maailmassa.

Tarjoutuessaan kuolevaisuutta edeltävässä neuvostossa täyttämään Vapahtajan osan Isän jumalallisessa suunnitelmassa Jeesus sanoi: ”Isä, *sinun* tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon *sinun* ikuisesti” (Moos. 4:2, kursivointi lisätty). Saatana sen sijaan julisti: ”Katso, tässä olen, lähetä minut, *minä* olen poikasi ja lunastan koko ihmissuvun, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti *minä* teen sen; anna siis *minulle* kunniasi” (Moos. 4:1, kursivointi lisätty).

Kristuksen käsky seurata Häntä on käsky hylätä jälleen kerran saatanallinen malli ja kadottaa elämämme todellisen elämän, aidon elämän, selestisen valtakunnan mahdollistavan elämän hyväksi, jonka Jumala on suunnitellut meille jokaiselle. Tuo elämä siunaa jokaista, jota kosketamme, ja tekee meistä pyhiä. Nykyisellä, rajallisella näkemyksellämme se on elämää, jota emme kykene kuvittelemaan. Todellakin, ”mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, [sen] Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat” (1. Kor. 2:9).

Kunpa meillä olisi enemmän tietoa Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa käymästä keskustelusta. Olisi ollut hyödyllistä saada vähän lisää ymmärrystä siitä, mitä käytännössä tarkoittaa elämänsä kadottaminen Hänen tähtensä ja siten sen löytäminen. Mutta kun sitä pohdiskelin, ymmärsin, että arvokasta apua saa siitä, mitä Vapahtaja sanoi juuri ennen julistustaan ja sen jälkeen. Tarkastelkaamme kolmea näistä tähän asiayhteyteen kuuluvista opetuksista.

Ottakaa joka päivä ristinne

Ensimmäisinä ovat sanat, jotka Herra lausui juuri ennen kuin Hän sanoi: ”Se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen” (Matt. 16:25). Kuten jokaiseen synoptisista evankeliumeista on tallennettu, Jeesus sanoi: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua” (Matt. 16:24). Luu-

kas lisää sanat *joka päivä* – ”ottakoon joka päivä ristinsä” (Luuk. 9:23). Joseph Smithin raamatunkäännös Matteuksen evankeliumista laajentaa tätä ajatusta Herran määritelmällä siitä, mitä ristinsä ottaminen tarkoittaa: ”Ja nyt ristinsä ottaminen on ihmiselle kaiken jumalattomuuden ja jokaisen maailmallisen himon kieltämistä itseltään ja minun käskyjeni pitämistä” (JSR Matt. 16:26).

Tämä on sopusoinnussa Jaakobin julistuksen kanssa: ”Puhdasta, Jumalan ja Isän silmissä tahra-

tonta palvelusta on – – varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta” (Jaak. 1:27). Ristinsä ottaminen on sitä, että vältämme päivittäisessä elämässä kaikkea, mikä on epäpuhdasta, ja samalla tietoisesti noudatamme kahta suurinta käskyä – rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiämme – joiden varassa kaikki muut käskyt ovat (ks. Matt. 22:37–40). Näin yksi osa elämämme kadottamista sen suurenmoisemman elämän hyväksi, jota Herra meille haluaa, on sitä, että otamme kantaaksemme Hänen ristinsä päivästä toiseen.

Tunnustakaa Kristus muiden edessä

Toisessa tähän liittyvässä opetuksessa esitetään, että siihen, että löydämme elämämme kadottamalla sen Vapahtajan ja evankeliumin tähden, sisältyy halukkuus tuoda opetuslapsuutemme avoimesti julki. ”Joka tämän uskottoman ja syntisen sukupolven keskellä häpeää minua ja minun sanojani, sitä on Ihmisen Poika häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa” (Mark. 8:38; ks. myös Luuk. 9:26).

Toisaalla Matteuksen evankeliumissa on vastaava kohta:

Yksi osa elämämme kadottamista sen suurenmoisemman elämän hyväksi, jota Herra meille haluaa, on sitä, että otamme kantaaksemme Hänen ristinsä päivästä toiseen.

”Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä taivaissa.

Mutta joka ihmisten edessä kieltää minut, sen minäkin kiellän Isäni edessä taivaissa.” (Matt. 10:32–33.)

Yksi ilmiselvä ja melko vakavoittava tarkoitus elämämme kadottamisesta tunnustautumalla Kristuksen omaksi on kadottaa se kirjaimellisesti tukemalla ja puolustamalla uskonkäsitystämme Hänestä. Olemme tottuneet ajattelemaan tätä äärimmäisenä vaatimuksena, joka soveltuu historiaan, kun luemme menneisyyden marttyyreista, mukaan lukien useimmat muinaiset apostolit. Näemme nyt kuitenkin, että se mikä oli historiallista, on siirtymässä nykyisyyteen.²

Emme tiedä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan, mutta jos joku meistä joutuisi

kohtaamaan sellaisen järkyttävän kokemuksen, että kirjaimellisesti menettäisi henkensä Mestarin asialla, toivottavasti me osoittaisimme rohkeutta ja uskollisuutta.

Yleisempi (ja joskus vaikeampi) sovellus Vapahtajan opetuksesta liittyy kuitenkin siihen, miten elämme päivästä toiseen. Se liittyy puhumiimme sanoihin, näyttämäämme esimerkkiin. Elämämme tulee olla Kristuksen tunnustamista ja sen tulee yhdessä sanojemme kanssa todistaa uskostamme Häneen ja omistautumisestamme Hänelle. Ja tätä todistusta täytyy rohkeasti puolustaa, kun kohtaamme pilkkaa, syrjintää tai herjauksia niiden taholta, jotka vastustavat Häntä ”tämän uskottoman ja syntisen sukupolven keskellä” (Mark. 8:38).

Eräässä toisessa tilanteessa Herra esitti lisäksi tämän merkittävän opetuksen uskollisuudestamme Hänelle:

Elämämme tulee olla Kristuksen tunnustamista ja sen tulee yhdessä sanojemme kanssa todistaa uskostamme Häneen ja omistautumisestamme Hänelle.

”Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa. En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.

Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä, tyttären äitiään ja miniän anoppiaan vastaan.

Viholliset ovat oman talon väkeä.

Joka rakastaa isäänsä tai äitiänsä enemmän kuin minua, ei kelpaa minulle, eikä se, joka rakastaa poikaansa tai tytärtänsä enemmän kuin minua, kelpaa minulle.

Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, se ei kelpaa minulle.” (Matt. 10:34–38.)

Kun Hän sanoo, ettei Hän tullut tuomaan rauhaa vaan miekan, se vaikuttaa alkuun olevan ristiriidassa niiden pyhien kirjoitusten kohtien kanssa, joissa Kristuksesta puhutaan Rauhan Ruhtinaana (ks. Jes. 9:5), ja Hänen syntymänsä aikaan annetun julistuksen kanssa: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa” (Luuk. 2:14) – sekä muiden tunnettujen kohtien kanssa,

kuten ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille” (Joh. 14:27).

”On totta, että Kristus tuli tuomaan rauhaa – rauhaa uskovan ja Jumalan välillä sekä rauhaa ihmisten kesken. Silti Kristuksen tulon väistämätön seuraus on ristiriita – Kristuksen ja antikristuksen välillä, valon ja pimeyden välillä, Kristuksen lasten ja Paholaisen lasten välillä. Tämä ristiriita voi ilmetä jopa saman perheen jäsenten välillä.”³

Olen varma siitä, että isä ja äiti, veljet ja sisaret ovat torjuneet ja hylänneet monia teistä, kun olette ottaneet vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja solmineet liiton Hänen kanssaan. Tavalla tai toisella teidän valtava rakkautenne Kristusta kohtaan on vaatinut niiden ihmissuhteiden uhraamista, jotka olivat teille rakkaita, ja te olette vuodattaneet monia kyyneliä. Silti rakkautenne ei ole vähentynyt, vaan te kannatte vakaasti tätä ristiä ja osoitate, ettette häpeä Jumalan Poikaa.

Opetuslapsuuden hinta

Muutamia vuosia sitten eräs kirkon jäsen antoi Mormonin kirjan amisseihin kuuluvalla ystävälleen Ohiossa Yhdysvalloissa. Tuo ystävä alkoi lukea kirjaa eikä pystynyt laskemaan sitä käsistään. Hänet ja hänen vaimonsa kastettiin, ja seuraavien seitsemän kuukauden kuluessa kaksi muuta amisseihin kuuluvaa avioparia koki kääntymyksen ja heidät kastettiin kirkon jäseniksi. Heidän lapsensa kastettiin muutamia kuukausia myöhemmin.

Nämä kolme perhettä päättivät jäädä yhteisönsä ja jatkaa amissien elämäntapaa, vaikka he olivatkin jättäneet amissien uskonnon. Heidän tiivis amissinaapurustonsa kuitenkin ”sulki” heidät keskuudestaan. Sulkeminen tarkoittaa sitä, ettei kukaan amissiyhteisössä puhu heille, ei tee työtä heidän kanssaan, ei ole liikeasioissa tai millään muullakaan tavalla tekemisissä heidän kanssaan. Tämä tarkoittaa ystävien lisäksi myös lähisukulaisia.

Me voimme ja meidän täytyy rakastaa toisiamme kuten Jeesus rakastaa meitä. Herra onkin sanonut: ”Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.”

Ensi alkuun nämä amisseihin kuuluvat pyhät tunsivat olevansa yksin ja eristyksissä, kun jopa heidän lapsensa joutuivat suljetuiksi ja erotetuiksi amissikouluistaan. Heidän lapsensa ovat joutuneet isovanhempiensa, serkkujensa ja lähinaapuriensa sulkemiksi. Edes muutamat näiden amissi-perheiden vanhemmat lapset, jotka eivät ottaneet vastaan evankeliumia, eivät puhu heille eivätkä edes tunnusta vanhempiaan. Nämä perheet ovat kamppailleet toipuakseen sulkemisen aiheuttamista sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista, mutta he selviytyvät niistä.

Heidän uskonsa pysyy vahvana. Sulkemisen tuomat vastukset ja vastoinkäymiset ovat tehneet heistä lujia ja järkkymättömiä. Vuosi sen jälkeen kun perheet oli kastettu, heidät sinetöitiin temppelissä, ja he käyvät uskollisesti temppelissä viikoittain. He ovat saaneet voimaa ottamalla vastaan toimituksia sekä solmimalla liittoja ja pitämällä ne kunnialla. He kaikki ovat aktiivisia kirkkoryhmässään ja etsivät jatkuvasti keinoja jakaa evankeliumin valoa ja tietoa sukulaisilleen ja yhteisölle toimimalla ystävällisesti ja palvelemalla.

Kyllä, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon liittymisen hinta voi olla hyvin korkea, mutta kehoitus asettaa Kristus kaikkien muiden – jopa lähimpien perheenjäsentemme – edelle soveltuu myös niihin, jotka ovat kenties syntyneet liitossa. Monista meistä tuli kirkon jäseniä ilman vastustusta, ehkäpä lapsina. Haaste, joka saattaa tulla eteemme, on pysyä uskollisina Vapahtajalle ja Hänen kirkolleen, kun vanhempamme, puolison sukulaiset, veljet tai sisaret tai jopa omat lapsemme käyttäytyvät sillä tavalla, omaksuvat sellaisia uskonkäsityksiä tai tekevät sellaisia valintoja, että meidän on mahdotonta tukea sekä Vapahtajaa että heitä.

Kyse ei ole rakkaudesta. Me voimme ja meidän täytyy rakastaa toisiamme kuten Jeesus rakastaa meitä. Hän sanoikin: ”Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne” (Joh. 13:35). Vaikka siis rakastamme edelleen perhettämme, ihmissuhteet voivat

häiriytyä ja olosuhteista johtuen jopa tuki tai suvaitsevuus voivat toisinaan keskeytyä korkeamman rakkautemme vuoksi (ks. Matt. 10:37).

Todellisuudessa paras tapa auttaa niitä, joita rakastamme – paras tapa rakastaa heitä – on asettaa edelleen Vapahtaja etusijalle. Jos irrotamme otteemme Herrasta, koska tunnemme myötätuntoa kärsiviä tai ahdistuneita rakkaita

kohtaan, niin me menetämme sen keinon, jolla olisimme voineet auttaa heitä. Jos kuitenkin pysymme lujasti juurtuneina Kristukseen kohdistuvaan uskoomme, olemme sellaisessa asemassa, että voimme sekä saada että tarjota jumalallista apua.

Kun tulee hetki, jolloin rakas perheenjäsen haluaa epätoivoisesti kääntyä ainoan toden ja kestävä avunlähteen puoleen, hän tietää, kenestä hän saa luotettavan oppaan ja toverin. Siihen asti me voimme Pyhän Hengen lahja oppaanamme palvella vakaasti vähentääksemme huonojen valin-

tojen tuomaa tuskaa ja sitoa haavoja siinä määrin kuin meidän sallitaan. Muutoin emme palvele sen enempää rakkaitamme kuin itseämmekään.

Hylätkää maailma

Kolmas opetus elämämme kadottamisesta Herran tähden on Hänen sanoissaan: ”Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin?” (Matt. 16:26.) Joseph Smithin raamatunkäännöksessä Hänen sanansa kuuluvat seuraavasti: ”Sillä mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman, mutta ei ota vastaan häntä, jonka Jumala on asettanut, ja menettää oman sielunsa ja hänet karkotetaan pois?” (JST Luke 9:25.)

On todellakin vähättelyä sanoa, että maailman hylkääminen, jotta voi ottaa vastaan Hänet, ”jonka Jumala on asettanut”, on vastoin nykyajan maailman kulttuuria. Se tärkeysjärjestys ja ne kiinnostuksen kohteet, joita näemme useimmiten ympärillämme (ja joskus itsessämme), ovat erittäin itsekkäitä: halu tulla huomatuksi, sinnikäs vaatimus, että omia oikeuksia

Paras tapa auttaa niitä, joita rakastamme – paras tapa rakastaa heitä – on asettaa edelleen Vapahtaja etusijalle.

pitää kunnioittaa, kalvava kaipaus saada rahaa, tavaroita ja valtaa, tunne siitä, että on oikeutettu mukavuuksien ja mielihyvän täyttämään elämään, tavoite minimoida vastuu ja välttää kokonaan kaikkia henkilökohtaisia uhrauksia jonkun toisen hyväksi – vain muutamia mainitakseni.

En suinkaan tarkoita, etteikö meidän pitäisi pyrkiä menestymään, jopa loistamaan, kelvollisissa pyrkimyksissämme kuten opiskelussa ja kunniallisessa työssä. Tietenkin hyödylliset saavutukset ovat kunnioitettavia, mutta jos meidän on määrä pelastaa elämämme, meidän täytyy aina muistaa, etteivät sellaiset aikaansaannokset ole tavoite sinänsä vaan keino saavuttaa korkeampi tavoite. Uskossamme Kristukseen meidän täytyy nähdä, ettei menestys politiikassa, liike-elämässä, tiedemaailmassa ja muussa vastaavassa määrittele meitä vaan tekee mahdolliseksi sen, että voimme palvella Jumalaa ja lähimmäistä – alkaen kotoa ja laajeten niin kauas kuin mahdollista maailmassa.

Yksilöllisellä kehittämisellä on arvoa silloin kun se vaikuttaa Kristuksen kaltaisen luonteen kehittymiseen. Menestystä mitattaessa ymmärrämme kaiken muun pohjalla olevan syvällisen totuuden – että elämämme kuuluu Jumalalle, taivaalliselle Isällemme, ja Jeesukselle Kristukselle, Lunastajallemme. Menestys tarkoittaa sitä, että elää tasapainossa Heidän tahtonsa kanssa.

Vastakohtana narsistiselle elämälle presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) esitti yksinkertaisesti, millainen on verrattomasti muita parempi tie:

”Kun palvelemme lähimmäisiämme, emme ainoastaan anna heille apuamme, vaan me näemme myös omat ongelmamme tuoreemmasta näkökulmasta. Kun me huolehdimme enemmän muista, meille jää vähemmän aikaa murehtia itseämme! Palvelemisen ihmeen ytimessä on Jeesuksen lupaus, että kadottamalla itsemme me löydämme itsemme! [Ks. Matt. 10:39.]

Me emme ’löydä’ itseämme ainoastaan siten, että tunnustamme jumalallisen opastuksen elämässämme, vaan

mitä enemmän me palvelemme lähimmäisiämme oikeilla tavoilla, sitä enemmän sielumme kasvaa. – – Me kasvamme, kun palvelemme muita. Meidän on todellakin helpompi ’löytää’ itsemme, koska meissä on niin paljon enemmän löydettävää!”⁴

Kadottakaa elämänne Hänen palveluksessaan

Sain äskettäin tietää eräästä nuoresta aikuisesta sisaresta, joka päätti palvella kokoaikaisessa lähetystyössä. Hän oli omaksunut kyvyn ymmärtää ihmisiä ja tulla toimeen ihmisten kanssa, jotka edustivat miltei jokaista uskonjärjestelmää, poliittista kantaa ja kansallisuutta, ja hän oli huolissaan siitä, että lähetysaarnajaan nimikyltin käyttäminen koko päivän ja joka päivä saattaisi muodostua esteeksi, joka haittaisi hänen poikkeuksellista kykyään luoda ystävyyssuhteita. Oltuaan vasta muutaman viikon lähetystyössä hän kirjoitti kotiin eräästä

yksinkertaisesta mutta merkityksellisestä kokemuksesta:

”Sisar Lee ja minä hieroimme voidetta erään vanhan rouvan nivelreuman runtelemiin käsiin – toinen toisella, toinen hänen toisella puolellaan – istuessamme hänen olohuoneessaan. Hän ei halunnut kuunnella mitään puhuttua sanomaa mutta antoi meidän laulaa, koska piti laulamises-tamme. Kiitos, lähetysaarnajaan musta nimikyltti, että suot minulle luvan saada koskettavia kokemuksia aivan vieraiden ihmisten kanssa.”

Kärsimiensä kokemusten johdosta profeetta Joseph Smith oppi kadottamaan elämänsä Mestarinsa ja ystävänsä palveluksessa. Hän sanoi kerran: ”Päätin noudattaa tätä sääntöä: *Kun Herra käskee, tee se.*”⁵

Uskon, että me kaikki olisimme tyytyväisiä pyrkies-sämme olemaan yhtä uskollisia kuin veli Joseph. Siitä huolimatta hän joutui kerran riutumaan kuukausia vankilassa Libertyssä Missourissa kärsien fyysisesti mutta luultavasti enemmän henkisesti ja hengellisesti, koska hän ei voinut auttaa rakasta vaimoiaan, lapsiaan ja pyhiä, kun heitä pahoinpideltiin ja vainottiin. Hänen saamansa ilmoitukset ja

*Menestystä mitattaessa
ymmärrämme kaiken muun
pohjalla olevan syvällisen
totuuden – että elämämme
kuuluu Jumalalle, taivaalli-
selle Isällemme, ja Jeesukselle
Kristukselle, Lunastajallemme.*

ohjeet olivat tuoneet heidät Missouriin perustamaan Siionin, ja nyt heitä ajettiin kodeistaan talvella koko osavaltion halki.

Kaikesta siitä huolimatta, tuon vankilan olosuhteista huolimatta hän laati kirkolle innoitetun kirjeen. Se on mitä loistavinta ja kohottavinta tekstiä, ja osa siitä sisältyy nyt Opin ja liittojen lukuihin 121, 122 ja 123. Se päättyy näihin sanoihin: ”Tehkäämme iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme; ja pysykäämme sitten sijoillamme täysin varmoina saadaksemme nähdä Jumalan pelastuksen ja hänen käsivartensa ilmoittamisen” (OL 123:17).

Tietenkin suurin esimerkki elämänsä pelastamisesta sen kadottamalla on tämä: ”Isä, ellei tämä malja voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin toteutukoon sinun tahtosi” (Matt. 26:42). Antaessaan henkensä Kristus pelasti sekä oman elämänsä että

myös meidän elämämme. Hän teki mahdolliseksi sen, että me voimme vaihtaa iankaikiseen elämään kuolevaisen elämämme, joka olisi muussa tapauksessa ollut lopulta hyödytön.

Vapahtajan elämän teema oli: ”Minä teen kaiken [Isän mielen] mukaan” (Joh. 8:29). Rukoilen, että te teette siitä oman elämännen teeman. Jos teette niin, pelastatte elämännen. ■

Kirkon koululaitoksen hartaustilaisuuden puheesta ”Pelastakaa elämännen”, joka pidettiin Brigham Youngin yliopistossa 14. syyskuuta 2014. Koko puhe on osoitteessa devotionals.lds.org.

VIITTEET

1. Adam S. Miller, *Letters to a Young Mormon*, 2014, s. 17–18.
2. Ks. Martin Chulov, ”Iraq’s Largest Christian Town Abandoned as Isis Advance Continues”, *The Guardian*, 7. elokuuta 2014; theguardian.com.
3. *The NIV Study Bible*, toim. Kenneth Barker, 10. juhlavuospainos, 1995, s. 1453.
4. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 92.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 167.

Suurin esimerkki elämänsä pelastamisesta sen kadottamalla on tämä: ”Isä, ellei tämä malja voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin toteutukoon sinun tahtosi.”

ÄITIMYDEN

TUOMIA OIVALLUKSIA EVANKELIUMISTA

Äitiys voi antaa meille ainutlaatuisia tilaisuuksia saada opetusta Herran opista Hengen välityksellä.

Katy McGee

Kuka tahansa äiti tietää, että ajanhallinta muuttuu ratkaisevasti, kun perheeseen tulee lapsia. Opetellesani uudelleen, kuinka hallita aikaani neljän pikkuisen kanssa, olen kokenut masentavia hetkiä – etenkin mitä tulee evankeliumin tutkimiseen. On hankalaa varata aikaa pyhien kirjoitusten tutkimiseen ja varmistaa, että se on merkityksellistä. Mutta muutamat kokemukset ovat opettaneet minulle, että kun olen kuuliainen ja rukoilen, Herra opettaa minua muilla tavoin.

Taivaallinen vanhempamme

Kun olin kerran silittämässä, yksivuotias Claire alkoi itkeä sängyssään. Oli päiväuniaika, ja tiesin, että jos ehtisin viedä hänelle nopeasti tutin, hän nukahtaisi uudelleen. Kolmi-vuotias Lucy oli leikkimässä huoneessa, jossa silitin. Mietin hetken ja päätin sitten jättää silitysraudan päälle, koska tiesin, että olisin poissa huoneesta vain pienen tuokion. ”Lucy, näetkö tämän silitysraudan korkealla pöydälläni?” kysyin. ”Se on HYVIN kuuma. Minun pitää viedä Clairelle tutti. Älä koske silitysrautaan, kun olen poissa, tai satutat itsesi.”

Olin varma, että Lucy ymmärsi, joten livahdin nopeasti pois huoneesta. Palasin hetkeä myöhemmin ja kuulin vai-kerointia tuolin takaa.

”Lucy?” kysyin. ”Missä sinä olet?”

Hän ei vastannut

”Oletko kunnossa? Miksi olet mennyt piiloon?”

Menin tuolin taakse ja istahdin lattialle. Lucy oli hau-dannut kasvot käsiinsä. Kieltäytyttyään muutaman kerran kertomasta minulle, mitä oli tapahtunut, hän sanoi viimein: ”Äiti, minä koskin siihen.”

Ensin olin hämmentynyt siitä, ettei hän ollut noudat-tanut varoitustani. Sitten tunsin surua siitä, että tehtyään pienen virheen hän meni minulta piiloon, koska hän pelkäsi menettäneensä rakkauteni ja luottamukseni. Tie-sin, ettei hän pystyisi pääsemään tuskastaan, ja vain minä voisin lievittää kipua hänen palaneessa sormessaan. Loh-dutin Lucyä, ja kun kiiruhdin viemään häntä kylpyhuo-noon lavuaarin luo helpottaakseni kipua, Henki kuiskasi sydämelleni: ”Tältä taivaallisesta Isästä tuntuu, kun Hänen lapsensa eivät noudata Hänen varoituksiaan eivätkä anna Hänen helpottaa kipuaan, kun he tarvitsevat sitä eniten.” Sillä hetkellä tunsin suurta iloa tästä tiedosta ja luottamusta Herran auliuteen opettaa minua.

Puhdasta rakkautta

Muutamia vuosia myöhemmin minut kutsuttiin neuvon-antajaksi seurakuntamme Apuyhdistyksen johtokuntaan. Tunsin riittämättömyyttä tämän tehtävän täyttämiseen.

Aloin tutkia rakkauden periaatetta.

Rukoilin, että oppisin tuntemaan enemmän Kristuksen kaltaista rak-kautta palvelemiani sisaria kohtaan.

En ollut kuitenkaan kovin varma siitä, miltä tämä hengelli-nen lahja näyttäisi tai tuntuisi.

Ahdistukseni painoi mieltäni, kun yhtenä päivänä val-mistin lounasta. Kolmas tyttäreemme, kaksivuotias Annie, istui portaidemme keskitasanteella uppoutuneena mieliku-vitukseensa. Katselin, kun hän kumartui eteenpäin napa-takseen lelun, menetti tasapainonsa ja kieri alas neljä tai viisi porrasta. Juoksin hänen luokseen ja yritin rauhoitella häntä hänen itkiessään. Sain tyyntelyä häntä sen verran, että kuulin keittiönpöydän äärestä pienen nyyhkäisyin. Katsoessani sinne näin viisivuotiaan Clairen itkevän.

”Tule tänne”, sanoin. ”Mikä hätänä?”

Hän juoksi Annie ja minun luo yhteishalaukseen. Sanat, jotka hän sanoi, olivat suora vastaus rukouksessa esittä-määni kysymykseen rakkaudesta.

”Minä näin Annie alkavan kaatua, ja sitten katsoin häntä ja näin, kuinka pahalta hänestä tuntui”, Claire sanoi. ”Minä putoaisin mieluummin itse portaista kuin katsoisin, kun Annie putoaa.”

Mieleeni tuli Hengen välityksellä heti ajatus: ”*Tuo* on rakkautta.”

Kasvamista uskossa

Aivan äskettäin mieheni opetti lapsillemme kertomuksen Mooseksesta. Sanoin: ”Minun mielestäni Mooseksen äidin usko on hämmästyttävä! Hän lähetti poikansa alas jokea ja rukoili, että taivaallinen Isä pitäisi pojan turvassa. Voitteko kuvitella, miten suurta uskoa häneltä vaati luottaa vauvansa taivaallisen Isän hoiviin?”

Lucy kysyi: ”Äiti, onko sinulla niin paljon uskoa?”

Se oli syvälinen kysymys. Mietin sitä hetken ja kerroin sitten muutaman kokemukseni siitä, kun olin onnistunut luottamaan Herraan uskoa osoittaen. Sitä seurannut kes-kustelu oli kohottava koko perheelle. Lucyn kysymys palaa mieleeni yhä uudelleen. On vahvistavaa tietää, että minulla voi olla sellaista uskoa kuin Mooseksen äidillä.

Kun kuljen uskossa, pyydän rukouksessa ja tutkin kuuliaisesti, Herra käyttää kokemuksiani äitinä opettaak-seen minulle oppiaan Hengen välityksellä. Ja Hän opettaa minua usein, vanhemmuuden tuomasta ajanpuutteesta huolimatta. ■

Kirjoittaja asuu Idahossa Yhdysvalloissa.

LEPOPÄIVÄN SIUNNAUKSIA

Pyhät ympäri maailmaa puhuvat siitä, kuinka tämä erityinen, pyhä päivä on ollut siunauksena heidän elämässään ainutlaatuisin tavoin.

Marissa A. Widdison

kirkon lehdet

Kuvittele, että saat elämäsi tärkeimmän kutsun: mahdollisuuden viettää päivän Jeesuksen Kristuksen kanssa. Kuinka valmistautuisit hengellisesti ja fyysisesti sellaiseen päivään? Mitä siunauksia toivoisit sellaisesta vierailusta koituvan?

Herra on kutsunut meitä jokaista varaamaan päivän, jolloin voimme olla yhteydessä Häneen – lepopäivän, jonka Hän on siunannut ja pyhittänyt (ks. 2. Moos. 20:11). Mitä siunauksia saat, kun pyhität lepopäivän? Tässä on joitakin ajatuksia pyhiltä eri puolilta maailmaa. Ehkäpä ne herättävät sinussa ajatuksia ja näkemyksiä.

Jumalan ja Kristuksen läheisyys

Sisar Andrea Julião São Pauloista Brasiliasta huomasi, että aivan kuten suhteet ystäviin maan päällä vahvistuvat, kun vietämme aikaa yhdessä, suhteemme taivaalliseen Isään vahvistuu, kun keskitymme Häneen ja palvelemme Häntä lepopäivänä.

Vieraillessaan sukulaistensa luona, jotka eivät kuulu kirkkoon, sisar Julião päätti herätä aikaisin sunnuntaina ja yrittää löytää alueelta myöhempien aikojen pyhien kirkkorakennuksen. Kun sukulaiset valmistautuivat seikkailuja täynnä olevaan päivään virkistystoiminnan parissa, sisar Julião

tutustui asuinalueeseen ja löysi viimein henkilön, joka näytti hänelle etäällä näkyvää kirkontornia. Sisar Julião pystyi osallistumaan jumalanpalvelukseen. ”Minulla oli mitä suurinmoisoin lepopäivä”, hän sanoi. ”Tunsin taivaallisen Isän rakkauden hyvin voimakkaasti. Tunsin, että Hän nauttii siitä, kun Hänen lapsensa noudattavat Hänen opetuksiaan. Sain vahvemman todistuksen Jeesuksen Kristuksen kirkosta.”

Parantumista ja huojennusta

Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on puhunut siitä, kuinka lepopäivä siunasi häntä hänen ollessaan nuori lääkäri: ”Huomasin ensimmäisen kerran lepopäivän tuottavan iloa monia vuosia sitten, kun olin kiireinen kirurgi ja kun tiesin, että lepopäivästä tulisi minulle henkilökohtaisen parantumisen päivä. Kunkin viikon loppuun mennessä käteni olivat arat hinkattuani niitä toistuvasti saippualla, vedellä ja karkealla harjalla. Kaipasin myös taukoa vaativan ammattini kuormasta. Sunnuntai tarjosi kovasti kaivattua huojennusta.”¹

Aikaa sukututkimukseen

Jokin aika sitten 10-vuotias Eliza Edmontonista Albertasta Kanadasta piti sakramenttikokouksessa

KUVITUS PASCAL CAMPION

puheen yhdestä tavasta, jolla keskittyminen sopiviin toimintoihin lepopäivänä on ollut siunauksena hänen elämässään. Koska Elizalla oli sunnuntaisin joskus tylsää, hän ja hänen perheensä päättivät, että indeksointi olisi hyvä toiminta kokeiltavaksi. Eliza huomasi pian nauttivansa siitä, että sai tehdä töitä nimien ja asiakirjojen parissa. ”Kun aloitan, haluan vain jatkaa sitä ikuisesti”, hän kertoi seurakunnalle.

Kun Elizan isoisäiti kuoli, kuinka paljon Eliza nauttii sukututkimuksesta, hän opetti Elizalle, kuinka voi lisätä kertomuksia ja kuvia heidän verkossa olevaan sukupuuhunsa. ”Se on todella hauskaa. Minä rakastan sitä!” Eliza sanoi. ”Kun teen sukututkimustyötä, tunnen Elian hengen. Se on upea tunne.”

Ylentynyt sielu

Sisar Cheryl A. Esplin, ensimmäinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on todistanut

sakramentin nauttimisen siunauksesta lepopäivänä: ”Kun minä nautin sakramentin, kuvittelen toisinaan mielessäni maalausten, joka kuvaa ylösnoussutta Vapahtajaa käsi-varret ojennettuina, aivan kuin Hän olisi valmis ottamaan meidät rakastavaan syleilyynsä. Rakastan tuota maalausta. Kun ajattelen sitä sakramenttitoimituksen aikana, sieluni ylentyy, aivan kuin voisin melkein kuulla Vapahtajan sanat: ’Katso, minun armon käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja siunattuja ovat ne, jotka tulevat minun luokseni’ [3. Nefi 9:14].”²

Mahdollisuuksia palvella

Vanhin L. Tom Perry (1922–2015) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että yksi niistä syistä, miksi meidän pitää levätä työstämme sunnuntaina, on se, että työ etäännyttää meitä ”mahdollisuudesta palvella muita”³.

Sisar Zola Adjei oppi rakastamaan palvelemista

lepopäivänä varttuessaan Kpongín seurakunnassa Ghannassa. Kun hän ja muut nuoret olivat kesäisin kotona sisäoppilaitoksesta, heillä oli tapana lähteä ryhmissä käymään sellaista seurakuntansa jäsenten luona, joita he eivät olleet vähään aikaan nähneet. ”Se oli uhraus, koska useimmat meistä olivat hyvin nälkäisiä kirkon jälkeen ja olimme niin kaukana kodeistamme, ettei meillä ollut aikaa käydä syömässä ja kokoontua taas yhteen”, sisar Adjei sanoi. Mutta uhraus oli sen arvoinen, sillä he saivat rukoilla ja laulaa kirkon lauluja muiden seurakunnan jäsenten kanssa ja kutsua heitä kirkkoon ja toimintoihin. Yksi nuorista tarjoutui kävelemään heidän kanssaan kirkkoon seuraavana sunnuntaina.

”Se käytäntö loi siteen meidän keskuuteemme”, sisar Adjei sanoi. ”Jotkut meistä ovat pysyneet erittäin hyvinä ystävinä sen ansiosta, että päätimme lähteä hakemaan kadonneita ystäviämme takaisin luopumalla muutamasta lepopäivämme tunnista.”

Lähetystyötilaisuuksia

Tämän päivän maailmassa lepopäivän pyhittäminen erottaa meidät varmasti muista – antaen meille mahdollisuuksia kertoa evankeliumista luontevalla tavalla, kun muut huomaavat eron viikkorutiinissamme. Daviesin perhe koki näin, kun he asuivat Grenadan saarella pienen tyttärensä Adriellen kanssa. ”Yksikään Adriellen ystävästä ei ole kirkon jäsen, ja vaikka monet heistä uskovat Jumalaan, sunnuntai on heille yksinkertaisesti vain yksi viikonlopun päiväistä”, selitti sisar McKenzie Lawyer Davies, Adriellen äiti.

Muutama kuukausi sitten Adrielle kutsuttiin sunnuntaina pidettyihin syntymäpäiväjuhliin elokuvateatteriin. Hänen perheensä päätti elokuvan ja juhlien sijaan käydä viemässä lahjan. ”Koska me vain pistäydymme toivottamassa onnea, me saatoimme kertoa heille lepopäivää koskevista uskonnokäsityksistämme ystävällisesti ja avoimesti”, sisar Lawyer Davies sanoi. ”Minua ilahdutti se, että pikku tyttöni kertoo jo evankeliumista muille.”

Varjelusta maailmallisuudelta

Kohdassa OL 59:9 sanotaan: ”Ja jotta voisit varjella itsesi täydellisemmin, niin ettei maailma saastuta, mene rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi minun pyhänä päivänäni.” Nykyajan profeetat ja apostolit ovat opettaneet,

että se, ettei anna maailman saastuttaa, on sekä kehoitus että luvattu siunaus, jotka kulkevat käsi kädessä.

Esimerkiksi presidentti James E. Faust (1920–2007), toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut, että kun vältämme lepopäivänä maailmallisia häiriötekijöitä, meitä siunataan niin, että varjellumme kiintymästä liiaksi maailmallisiin asioihin: ”Nykyaikana, kun ihmisillä on paremmat mahdollisuudet saada tavaraa ja paneutua tavarankäytökseen, on olemassa varma keino varjella itseämme ja lapsiamme aikamme vitsauksilta. Avain tuohon varmaan turvaan löytyy yllättävää kyllä lepopäivän pyhittämisestä.”⁴

Laadukasta perheaikaa

Olsonin perhe Brigham Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa huomasi, että jopa yhden pienen asian muuttaminen lepopäivässä tuo suuria siunauksia. Sen sijaan että he katsoisivat sunnuntaisin normaaleja televisio-ohjelmia, he keskittyvät kirkon tuottamaan media-aineistoon. He huomasivat, että raamattuaiheisten videoiden katsominen (ks. biblevideos.org) lasten kanssa luo Hengelle otollisen ilmapiiirin ja saa heidän lapsensa esittämään kysymyksiä, jotka johtavat hyviin keskusteluihin perheessä.

”Se, ettemme katso televisiota lepopäivänä, johti omalla kohdallani suurimpaan muutokseen siinä, mihin keskityn”, sanoi sisar Lacey Olson. ”Meistä saattaa tuntua, että sunnuntaita koskee liian paljon sääntöjä, mutta minun mielestäni lepopäivä on päivä, jolloin palvelemista ja rakkautta ei rajoita mikään. Jos haluamme, lepopäivä voi saada meidät tuntemaan, että olemme valmiimpia kohtaamaan seuraavalla viikolla maailman.”

Herra opettaa meille pyhissä kirjoituksissa, että meidän tulee muistaa pyhittää lepopäivä (ks. 2. Moos. 20:8). Kun ymmärrämme lepopäivän olevan kallisarvoinen tilaisuus saada osaksemme hengellisiä siunauksia, noista sanoista tulee Herran esittämä kutsu. Kuinka me reagoimme siihen? Mitä lupauksia on varattuna itsellemme ja perheellemme? ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 129.
2. Cheryl A. Esplin, ”Sakramentti – sielun uudistuminen”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 13.
3. L. Tom Perry, ”Lepopäivä ja sakramentti”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 9.
4. James E. Faust, ”Herran päivä”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 40.

Enemmän samanlaisia kuin erilaisia

*Kun nuoret naiset siirtyvät
Apuyhdistykseen ja Apuyhdistyksen sisaret
ottavat heidät innostuneesti vastaan,
kumpikin ryhmä huomaa pian,
että heillä on paljon yhteistä.*

Yhteisessä Nuorten Naisten ja Apuyhdistyksen toiminnassa 18-vuotiasta lehvänsitojaa ja 81-vuotiasta naista pyydettiin kertomaan ensimmäisistä treffeistään. ”Kumpikin yllättyi iloisesti huomattessaan samankaltaisuudet kokemuksissaan, joiden välissä oli vuosikymmeniä.”¹ He huomasivat, että heillä oli enemmän yhteistä kuin he olivat uskoneet.

Siirtyminen Nuorista Naisista Apuyhdistykseen voi tuntua monesti ahdistavalta ja toisinaan jopa pelottavalta. Nuorena naisena saatat huomata kysyväsi itseltäsi: ”Onko minulla mitään yhteistä näiden vanhempien sisarten kanssa? Onko minulle paikkaa Apuyhdistyksessä?”²

Vastaus noihin kysymyksiin on ehdottomasti kyllä! Aivan kuten nuo kaksi naista edellä olevassa kertomuksessa, saatat huomata, että sinulla on enemmän yhteistä Apuyhdistyksen sisarten kanssa kuin luulitkaan. Ja kyllä, sinulle on paikka Apuyhdistyksessä. Mutta kuten kaikessa siirtymisessä elämänvaiheesta toiseen, meidän pitää tehdä yhdessä työtä, jotta se onnistuisi.

NUORET NAISET

Bonnie L. Oscarson
Nuorten Naisten ylijohtaja

Lupaan teille, nuoret naiset, että kun pyritte tutustumaan seurakuntanne sisäriin, he ovat siunauksena elämässänne ja te olette siunauksena heille. Hypätkää täysillä mukaan ja tehkää tiettäväksi, että olette valmiita olemaan aktiivisia jäseniä yhdessä maailman vanhimmista ja suurimmista naisjärjestöistä. Te olette olennainen osa pelastuksen työtä myöhempinä aikoina, ja liitot pitävinä taivaallisen Isän tyttärinä te olette valmiita tekemään oman osanne Jumalan valtakunnan rakentamisessa maan päälle. Valmistautukaa kokemaan jotakin ihanaa.

Mitä 18-vuotiaat lehvänsitojat voivat tehdä?

Katsoessasi ympärillesi Apuyhdistyksen huoneessa, joka on täynnä kaikenikäisiä sisaria, esitä tämä kysymys: ”Mitä minä voin oppia näiltä huomionarvoisilta naisilta?” Kun avaat mielesi ja sydämesi, yllätyt luodessasi ystävyyssuhteita sisäriin, jotka ovat sinua vanhempia mutta joilla on paljon jaettavaa kokemuksina ja viisautena.

Mitä Nuorten Naisten johtohenkilöt voivat tehdä?

Asenteesi Apuyhdistyksen aktiivisena jäsenenä voi vaikuttaa merkittävästi siihen, mitä nuoret naiset luokassasi ajattelevat Apuyhdistyksestä. Voit kertoa omia kokemuksiasi, jotka osoittavat, kuinka Apuyhdistykseen osallistuminen on ollut siunauksena sinulle tai siunaukseksi muiden elämässä. Sinun tulee kannustaa ja auttaa 18-vuotiaita lehvänsitojia tekemään siirtymisestä Apuyhdistykseen iloinen asia.

APUYHDISTYS

Linda K. Burton
Apuyhdistyksen ylijohtaja

Kuinka te Apuyhdistyksen sisaret voitte auttaa ja valmentaa ”uusia sisaria” onnistumaan keskeisessä osuudessamme pelastuksen työtä?

Te voitte auttaa heitä ymmärtämään, että he ovat elintärkeä osa pyhää työtä Jumalan valtakunnassa. Kun annatte kirjan tai verkkolinkin kirjaan *Tyttäriä minun valtakunnassani*, voitte auttaa heitä ymmärtämään pyhää työtämme Apuyhdistyksessä.

Voitte tarttua nuoria naisia käsikynkästä ja avata heille sydämenne, kun valmistaudumme yhdessä iankaikkisen elämän siunaukseen. Voitte laajentaa piiriänne ottamalla mukaan nuoria naisia. Tehdesänne niin te toteutate Lucy Mack Smithin esittämän Apuyhdistyksen ensimmäisiä sisaria koskevan toiveen: ”Meidän täytyy hoivata toinen toistamme, pitää huolta toinen toisestamme, lohduttaa toisiamme ja saada ope- tusta, jotta voimme istua taivaassa kaikki yhdessä.”³

Mitä Apuyhdistyksen johtohenkilöt ja sisaret voivat tehdä?

Ymmärrä, että nuoret naiset tuovat mukanaan kykyjä, lahjoja ja innokkuuden käyttää niitä. Huolehdi siitä, että kun nuoret naiset tulevat Apuyhdistykseen, heillä on ystävä, jonka vieressä istua. Anna heille tilaisuuksia tuoda innostuksen kipinänsä Apuyhdistykseen. Ymmärrä, että sinulla on voimakas vaikutus näihin nuorempiin sisäriin ja että he vuorostaan voivat olla sinulle rakastavia esimerkkejä. Jos opetat Apuyhdistyksen oppiainetta, muista ottaa mukaan tilanteita, jotka koskevat kaikkia niitä ikäryhmiä, joita opetat – ei vain äitejä. Nuorille naisille voidaan myös antaa tilaisuuksia opettaa Apuyhdistyksessä. Voit kokeilla nuorempien sisarten ja vanhempien sisarten yhdistämistä kotikäyntityössä ja palvelutilaisuuksissa. Voit olla siunauksena muille ja auttaa ikään liittyvien esteiden poistamisessa. ■

VIITTEET

1. Ks. Carole L. Clark, ”Knit Together in Love”, *Ensign*, lokakuu 1993, s. 25.
2. Ks. Bonnie L. Oscarson, ”Help Young Women Embrace Move to Relief Society”, *Church News*, 20. elokuuta 2014.
3. Lucy Mack Smith, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 26.

Siirtyminen

APUYHDISTYKSEEN

Viime vuonna sisar Bonnie L. Oscarson, Nuorten Naisten ylijohtaja, ja sisar Linda K. Burton, Apuyhdistyksen ylijohtaja, esittivät omilla kirkon Facebook-sivuillaan pyynnön. He pyysivät nuoria naisia ja Apuyhdistyksen sisaria sekä nuorten naisten vanhempia, johtajia ja opettajia kertomaan kokemuksiaan siirtymisestä Nuorista Naisista Apuyhdistykseen. Nämä kaksi ylijohtajaa saivat kommentteja kaikkialta maailmasta.

Monet nuoret naiset ilmaisivat intoa saadessaan olla vahvojen naisten läheisyydessä, kun taas toiset epäröivät.

Seuraavassa on joitakin kommentteja siitä, kuinka helpottaa siirtymistä Nuorista Naisista Apuyhdistykseen. Ne on järjestetty kahteen ryhmään: 1) Mitä me voimme tehdä Nuorissa Naisissa? ja 2) Mitä me voimme tehdä Apuyhdistyksessä?

Nuorissa Naisissa

1. OSALLISTUKAA APUYHDISTYKSEN ALKUOHJELMAAN.

Monet Apuyhdistyksen johtajat kutsuivat kerran kuukaudessa nuoret naiset alkuohjelmaan, ja toisinaan he kutsuivat lehvänsitojat oppiaiheeseen.

Jill, eräs Apuyhdistyksen johtohenkilö, kertoi, mitä heidän seurakunnassaan tehdään. Hän kirjoitti: ”Haastamme nuoria naisia istumaan Apuyhdistyksen sisarten vieressä ennen kokouksen alkua ja kysymään heiltä heidän elämästään. Se auttaa nuoria naisia näkemään, etteivät Apuyhdistyksen sisaret ole kovinkaan erilaisia kuin he.”

2. TUTUSTUKAA TOISIINNE SOSIAALISISSA TILANTEISSA.

”Muistan eritoten, kuinka autoin tiskaamisessa eräällä hautajaislounaalla”, kirjoitti Rachel, eräs nuori nainen. ”Sain jutella ja nauraa muiden sisarten kanssa, jotka olivat keittiössä, ja tunsin kuuluvani joukkoon. He ilmaisivat luottavansa minuun. Se oli minulle huikea hetki.”

Bekah, Apuyhdistyksen sisar, teki aloitteen tutustuakseen nuoriin naisiin. Hän kirjoitti: ”Käytän sosiaalista mediaa ystävystyäkseni nuoriin

ja tutustuakseni asioihin, joista he pitävät. Sen ansiosta meistä tuli ystäviä.”

3. OPPIKAA NAISILTA, JOTKA RAKASTAVAT APUYHDISTYSTÄ.

”Minä vartuin pikkukaupungissa Tukholman ulkopuolella Ruotsissa. Äitini oli yksinhuoltaja”, kirjoitti Britt-Marie. ”Olin melkein 13-vuotias, kun äitini ja minut kastettiin. Kun äiti osallistui Apuyhdistyksen ilta-kokouksiin, hän otti minut mukaan, etten jäisi yksin kotiin. Kun sitten täytin 18, tunsin jokaisen sisaren ja rakastin heitä.”

Paula kirjoitti: ”Olin 14-vuotias liittyessäni kirkkoon, ja yritin palvella leskiä, yksinhuoltajaäitejä ja vähemmän aktiivisia sisaria. Pian he kutsuivat minut kotiinsa perheen toimintoihin. Sen johdosta ensimmäisenä sunnuntainani Apuyhdistyksessä tunsin, että minulla oli huoneen täydeltä äitejä.”

”Äitini, isoäitini ja tätini osoittivat todistuksensa esimerkillään”, kirjoitti Lindsey. ”He ottivat minut mukaan palveluprojekteihin. Maltoin tuskin odottaa, että kuuluisin virallisesti Apuyhdistykseen. Siirtyminen ei ollut äkillinen.

Apuyhdistys on järjestö, johon tunsin aina kuuluvani.”

4. NÄYTTÄKÄÄ ESIMERKKIÄ.

”Olin aivan innoissani menemään Apuyhdistykseen”, sanoi Emily. ”Luultavasti se johtui osaksi siitä, että tunsin aina olevani lähellä Nuorten Naisten johtajiani. He kohtelivat minua hyvin kunnioittavasti. En epäröinyt lainkaan liittymistä Apuyhdistyksen sisarten joukkoon, koska otaksuin, että samoin olisi heidän kanssaan, ja niin olikin.”

”Kunpa Nuorten Naisten johtajiani olisivat puhuneet minulle enemmän Apuyhdistyksestä ja siitä rakkaudesta ja sisaruudesta, jota voi kokea siellä”, kirjoitti Marisa.

”Johtajilla on suuri vaikutus siihen, millaisena nuoret naiset ylipäättään näkevät Apuyhdistyksen”, kirjoitti Tessa. ”Mielestäni on tärkeää, että Nuorten Naisten johtajat kannustavat nuoria naisia Apuyhdistykseen ja että Apuyhdistyksen sisaret ottavat heidät innolla vastaan.”

”Kunpa Nuorten Naisten johtajiani eivät olisi saaneet Apuyhdistystä kuulostamaan tylsältä”, kirjoitti Amanda. ”Se vaikutti siihen, mitä ajattelin siirtymisestä sinne.”

Apuyhdistyksessä

5. TEHKÄÄ SIIRTYMISESTÄ ENEMMÄN KUIN KERTALUONTEINEN TAPAHTUMA.

Vaikka monet Apuyhdistyksen johtajat tekevät jotakin erityistä huomiodakseen nuoren naisen tämän ensimmäisenä päivänä Apuyhdistyksessä, kommentit osoittavat, että johtajat tajuavat myös, että siirtyminen Apuyhdistykseen kestää.

Raquel, Apuyhdistyksen johtohenkilö Brasiliassa, kertoi, mitä heidän johtokuntansa teki: "1) Me annoimme jokaiselle nuorelle naiselle tervetulo-pakkauksen tämän ensimmäisenä sunnuntaina. Se oli aina iloinen hetki. 2) Johtokuntana me koulutimme heitä jonkin verran, jotta he tietäisivät, että he voisivat tulla luoksemme. 3) Ehdotimme, ettei nuoria

naisia kutsuttaisi heti tehtäviin Alkeisyhdistyksessä tai Nuorissa Naisissa."

6. TEHKÄÄ OPIAIHEISTA SOPIVIA KAIKILLE SISARILLE.

"Olin varttuessani käynyt syväisiä evankeliumiaiheisia keskusteluja äitini kanssa", kirjoitti Christy, "ja huomasin, että Apuyhdistyksessä käytiin usein lähes samankaltaisia keskusteluja."

Jillian kirjoitti: "Olin kaivannut hengellistä näkemystä ja arvostin sen saamista."

"Minulla oli vaikeuksia samastua oppiaiheisiin ja sisariin, jotka tuntuivat niin paljon vanhemmilta kuin minä", kirjoitti Marisa.

"Olin innoissani kuulemaan näkökulmia naisilta, jotka voisivat kertoa minulle sellaisen näkemyksen tarkoituksestamme kuolevaisuudessa, jota en ollut vielä itse oivaltanut", kirjoitti Emily.

7. ISTUKAA YSTÄVÄN VIERESSÄ SUNNUNTAISIN.

"Minulla ei ollut perheenjäsentä, jonka vieressä istua", kirjoitti Lacey, nuori nainen. "Sillä, että sisaret ihan vain tervehtivät minua tai istuivat vieressäni, oli valtava vaikutus."

Kelly, eräs Apuyhdistyksen sisar, ilmaisi asian

yksinkertaisesti. Hän kirjoitti: ”Jos joku ei tunne olevansa tervetullut, on vaikea tulla uudelleen.”

Ikävä kyllä Nikki oli yksi sellainen sisar, joka tunsikin olonsa vaivautuneeksi. Se, mitä hän kirjoitti, muistuttaa meille, että voimme aina tehdä enemmän. ”Sellaisissa tilanteissa kuin minun jotkut jäävät pois ja tulevat epäaktiivisiksi. Apuyhdistyksen pitää olla paikka, jossa voimme ottaa joukkoomme kaikenikäiset sisaret riippumatta siitä, keitä he ovat tai mitä he ovat tehneet.”

Crystal itki ensimmäisenä päivänään. Hän kirjoitti: ”Aiempi Nuorten Naisten johtajani kietoi käsivartensa ympärilleni ja kutsui minut istumaan kanssaan. Olin vaimojen, äitien ja isoäitien seurassa. Kerroin ajatuksistani, ja he kuuntelivat. Ensimmäisen kerran tunsin, millaista voimaa antaa kuuluminen sellaisten naisten joukkoon, jotka pyrkivät olemaan enemmän Kristuksen kaltaisia. Tunsin itseni hyvin siunatuksi kuuluessani tähän maailmanlaajuiseen järjestykseen.”

8. ANTAKAA NUORILLE NAISILLE TILAISUUKSIA PALVELLEA.

”Minua pyydettiin soittamaan pianoa sunnuntain kokouksissamme”, kirjoitti Amy. ”Tieto siitä, että minua tarvittiin, auttoi minua luomaan siteen sisariin. Aivan kuten presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) sanoi uusien kirkon jäsenten tarvitsevan ystävän, tehtävän ja ravitsemista Jumalan hyvällä sanalla [ks. ’Etsikää

karitsoita, ruokkikaa lampaita’, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 122–123], minä tarvitsin samoja asioita.”

Uusi Apuyhdistyksen sisar Cate kirjoitti: ”Sain oppia, että minulla oli tärkeä tehtävä Apuyhdistyksessä, kun minut kutsuttiin opettajaksi. Olen oppinut paljon. En ole vielä naimisissa mutta tunnen, että olen valmis avioliittoon ja äitiyteen Apuyhdistyksen ansiosta.”

Charlotte, nuori nainen, oli aloitteellinen. Hän kirjoitti: ”Olen etsinyt palvelumahdollisuuksia, koska minulla on harvoin tilaisuus osallistua Apuyhdistyksen sunnuntaikokouksiin. Palvelumahdollisuuksia on kuitenkin ollut runsaasti, ja ne ovat opettaneet minulle Apuyhdistyksen merkityksen.”

9. TIETÄKÄÄ, ETTÄ OLETTE TERVETULLEITA JA KAIVATTUJA.

Brooke kirjoitti: ”Seurakuntamme sisarten yksinkertainen halu kysellä meiltä siitä, mikä oli meille tärkeää, oli valtavan merkityksellinen. Ymmärsin, että vaikka näillä naisilla oli erilaisia elämäkokemuksia kuin minulla, meillä oli silti samat pohjimmaiset toiveet, unelmat ja pelot.”

Robynilla oli kuitenkin vaikeaa. ”Olin uusi ja ainoa ikäiseni Apuyhdistyksessä”, hän kirjoitti. ”Alussa minusta tuntui, etten kuulunut sinne.” Mutta Robyn jatkoi osallistumista Apuyhdistykseen äitinsä kanssa. ”Vähitellen opin tuntemaan naisia ja rakastamaan Apuyhdistystä ja kotikäyntiopetusta.”

Deborah kirjoitti: ”Tiesin, että olin Apuyhdistyksen sisar, kun Apuyhdistyksen johtajamme Bonnie pyysi minua auttamaan häntä erään sisaren asunnon siivouksessa. Tuo sisar oli elänyt köyhyydessä ja sitten odottamatta kuollut. Kun kävimme lempeästi läpi tämän sisaren tavaroita hänen elämänsä vaikealta lopputaipaleelta, eteemme tuli hänen hääkuvansa. Siinä meille hymyili häikäisevän kaunis, kirkassilmäinen ruskeaverikkö valkoisessa satiinisessa morsiuspuvussaan. Hiljaa Bonnie sanoi: ’Tällaisena me muistamme hänet.’ Tunsin rakkautta sisarta kohtaan, jota en ollut tavannut kuolevaisuudessa. Me olimme Apuyhdistyksen sisaria. Päätimme Bonnie’n kanssa päivän kyyneliin ja halaukseen.”

Tulkaamme todellakin ”sisarten piiriksi”, kuten presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, hellästi puhui meistä sisarista Apuyhdistyksessä. Rakentakaamme sille, mikä on meille yhteistä. Siirtymisemme Nuorista Naisista Apuyhdistykseen on Jumalan polku meille Hänen tyttärinään, jotta kasvamme ja kehitymme. On todellakin niin kuin Apuyhdistyksen tunnuslauseessa sanotaan: ”Rakkaus ei koskaan katoa” (1. Kor. 13:8). ■

Vanhin Larry R. Lawrence
seitsemänkymmenen koorumista

TÄYDEN PÄIVÄN valo

Se, että kokoamme mahdollisimman paljon valoa, on avain menestykselliseen selviytymiseen kuolevaisen elämän koetuksesta.

Yllättyisitkö saadessasi tietää, että menestyksesi elämässä riippuu siitä, kuinka paljon valoa hankit ollessasi täällä? Menestyksessä ei ole kyse siitä, kuinka paljon rahaa ansaitset tai kuinka monta mitalia voitat tai kuinka paljon mainetta saavutat. Olemassaolomme todellinen tavoite on hankkia valoa.

Fyysinen ruumiimme kasvaa, kun ruokimme sitä ravitsevalla ruoalla. Henkemme kirkastuu, kun ruokimme sitä valolla. ”Jumala on valo, hänessä ei ole pimeyden häivää” (1. Joh. 1:5). Taivaallinen Isämme oli kerran kuolevainen ihminen, joka edistyi vähitellen, kunnes Hänestä tuli olento, jolla on valon täyteys. Hän haluaa samaa sinulle ja minulle, koska valon täyteys tarkoittaa ilon täyteyttä.

Taivaallinen Isämme rakastaa meitä niin paljon, että kun lähdimme kuolevaisuutta edeltävästä elämästä tullaksemme maan päälle, Hän antoi meille jokaiselle läksiäislahjan: Kristuksen valon, omantuntonne. Pyhissä kirjoituksissa sanotaankin: ”Henki antaa valon jokaiselle ihmiselle, joka tulee maailmaan” (OL 84:46).

Taivaallisen Isän suurin halu on, että me seuraamme valoa, jonka saimme syntyessämme, jotta voimme saada lisää valoa. Kun seuraamme jatkuvasti valoa, jota Isämme vuodattaa meille, me saamme lisää valoa ja meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan.

Pyhän Hengen lahja – sen valon lisäksi, jonka saimme syntyessämme – tuo meille suurta apua. Se on yksi suurimmista lahjoista, mitä voimme saada

ME HANKIMME LISÄÄ VALOA, KUN ME

- rakastamme muita
- tutkimme pyhiä kirjoituksia
- noudatamme käskyjä
- kuuntelemme Pyhää Henkeä
- palvelemme temppeleissä.

kuolevaisuudessa, koska se tuo lisää tilaisuuksia hankkia valoa ja totuutta. Ilman Pyhää Henkeä me olemme kuin ihminen, joka kävelee hitaasti kotiin pimeässä vain taskulamppu oppaanaan. Kun otamme vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja meidät kastetaan, meille tarjotaan valonheitin ja opas, joka tuntee tien. Silloin voimme kulkea nopeammin ja nähdä tiemme matkattessamme kotiinpäin.

Lisääntyvä valo

”Se, mikä on Jumalasta, on valo; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24).

Tämä jae tiivistää täydellisesti tarkoituksemme maan päällä. Iankaikkinen edistymisen tarkoittaa yksinkertaisesti meissä lisääntyvää valoa. Kun henkemme tulee yhä kirkkaammaksi, me edistymme kohti tuota

täyttä päivää, jolloin voimme olla *Jumalan kaltaisia* ja *Jumalan luona*.

Mieti tätä valon käsitettä seuraavan kerran, kun osallistut endaumentti-istuntoon temppeleissä. Aloitat hämärästi valaistusta huoneesta. Kun tietosi lisääntyy, huone tulee kirkkaammaksi. Viimein valon matkasi vie sinut loistavaan selestiseen huoneeseen. Kokemuksemme temppeleissä on vertauskuva matkastamme maan päällä. Asiat kirkastuvat kirkastumistaan, kunnes me viimein pääsemme jälleen Herran luo.

Suuri valo on jokaisen ylösnousseen selestisen olennon ominaisuus. Kun enkeli Moroni ilmestyi Josephille tämän huoneessa, nuori profeetta huomautti, että enkelin kasvot ”olivat todella kuin salama” (JS-H 32). Matteus käytti samoja sanoja kuvaillessaan enkeliä Herran haudalla kirjoittaen, että hänen ”kasvonsa olivat kuin salama” (Matt. 28:3, englanninkielinen kuningas Jaakon

raamatunkäännös [ks. myös LDS Bible, Matthew 28:3, alaviite a]).

Kun tulee aika, jolloin kukin meistä nousee kuolleista, kuinka Herra ratkaisee sen, saammeko me telestisen ruumiin, terrestriin vai selestisen ruumiin? Vastaus on helpompi kuin saatat ajatella. Jos olemme koonneet henkeemme riittävästi selestistä valoa, me nousemme kuolleista selestisessä ruumiissa. Jos olemme koonneet riittävästi valoa vain ansaitaksemme terrestriin tai telestisen ruumiin, sellaisen kirkkauden me saamme ylösnousemuksessa.

Opissa ja liitoissa selitetään:

”Teidän kirkkautenne on se kirkkaus, jolla teidän ruumiinne tehdään eläväksi.

Te, jotka tehdään eläviksi osalla selestistä kirkkautta, saatte silloin sitä, vieläpä täyteen.” (OL 88:28–29.)

Niin kauan kuin pysymme kaidalla ja kapealla polulla yrittäen elää käskyjen mukaan ja tulla paremmiksi, me

kokoamme valoa. Mutta mitä tapahtuu, kun harhaidumme polulta ja rikomme käskyjä? Mitä valollemme tapahtuu?

Pyhät kirjoitukset puhuvat tästä selkeästi: ”Siltä, joka ei tee parannusta, siltä otetaan sekin valo, jonka hän on saanut” (OL 1:33, kursivointi lisätty). Toisin sanoen kun toiset ihmiset hankkivat valoa, toiset menettävät sitä. Saatana voi ottaa pois valoa aina kun olemme tottelemattomia totuudelle (ks. OL 93:39).

On tärkeää kysyä, kuinka me voimme hankkia lisää valoa, niin että se kirkastuu kirkastumistaan meissä? Ehdotan viittä tapaa.

Rakasta muita

Yksi parhaista tavoista hankkia valoa on oppia rakastamaan siten kuin taivaallinen Isämme rakastaa. Kutsumme tällaista rakkautta *aidoksi rakkaudeksi*. Mormon kehottaa meitä rukoilemaan ”Isää koko sydämen voimalla,

että täytyisitte tällä rakkaudella” (Moroni 7:48). Rakkaus tuo nopeasti lisää valoa hengellemme. Kiista ja kateus vähentävät valoa.

Muista, että ensimmäinen käsky on rakastaa Herraa koko sydämeistämme, sielustamme ja mielestämme (ks. Matt. 22:37–38). Palkinto siitä, että rakastamme Jumalaa ja asetamme Hänet ensimmäiselle sijalle elämässämme, on valtava. Jeesus opetti: ”Jos teidän silmääränänne on vain *minun* kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla” (OL 88:67, kursivointi lisätty).

Toinen käsky on rakastaa lähimmäisistämme niin kuin itseämme (ks. Matt. 22:39). Sitä voi olla vaikeampi tehdä, koska lähimmäisemme eivät ole täydellisiä. Todellinen salaisuus siihen, kuinka oppii rakastamaan muita, on heidän palvelemissaan. Siksi meidän on luonnollista rakastaa lapsiamme, vaikka hekin ovat kaikkea muuta kuin täydellisiä.

Mitä enemmän palvelet, sitä enemmän rakastat, ja mitä enemmän rakastat, sitä enemmän saat valoa. Lähetysaarnajat – sekä iäkkäät että nuoret – alkavat loistaa, ja muut näkevät sen. Kokoaikainen palveleminen palkitaan suurella määrällä hengellistä valoa.

Tutki pyhiä kirjoituksia

Totuuden oppimiseen ei ole oikotietä. Sinun on sijoitettava aikaa pyhien kirjoitusten ja profeettojen opetuslukemiseen. Jos haluat kasvaa hengellisesti, sinun on ruokittava henkeäsi kestitsemällä itseäsi sanalla joka päivä. Opin ja liittojen mukaan totuus on vain toinen nimi valolle (ks. OL 84:45).

Ennen kuin avaat pyhät kirjoituksesi joka päivä, rukoile, että opit jotakin uutta, joka lisää henkesi valoa. Etsi sitten uusia oivalluksia ja ymmärrystä. Kysy myös itseltäsi: ”Kuinka nämä asiat, joita luen, soveltuvat minun elämäni?” Sinun täytyy olla halukas sijoittamaan aikaa, jos haluat hankkia lisää valoa.

Samankaltainen valonlähde hengellemme on pyhien

kirjoitusten kohtien ulkoa opetteleminen. Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Pyhät kirjoitukset ovat kuin valopakkauksia, jotka valaisevat mieleme” ja että ”pyhien kirjoitusten kohtien ulkoa opetteleminen voi antaa suurta voimaa”¹. Pyhien kirjoitusten kohtien

ulkoa opetteleminen on lahja, jonka annat itsellesi – lahja, joka tuo yhä enemmän valoa.

Noudata käskyjä

Kun löydät pyhistä kirjoituksista käskyjä, noudata niitä. Jos esimerkiksi luet jumalallisen neuvon käydä vuoteeseen aikaisin ja nousta varhain (ks. OL 88:124), sinun kannattaa noudattaa sitä. Jos luet Oppia ja liittoja ja eteesi tulee käsky: ”Älä puhu pahaa lähimmäisestäsi” (OL 42:27), niin sinun kannattaa tästä lähtien tarkkailla, mitä sanot. Kun opit totuutta, sinun on elettävä sen mukaan kootaksesi valoa.

Jos hankit valoa mutta et käytä sitä, saatat menettää sen.

Kuuntele Pyhää Henkeä

Hengen kuunteleminen on yksi tapa, jolla presidentti Thomas S. Monson on hankkinut paljon valoa. Hän on

oppinut noudattamaan kehotuksia ja vaikutelmia, joita hänelle tulee. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan: ”Jokainen, joka kuulee Hengen ääntä, tulee Jumalan – – luokse” (OL 84:47).

Jos odotat hengellisiä kehotuksia, niitä tulee. Jos toimit niiden mukaan, saat niitä lisää. Jos Pyhä Henki pyytää sinua tekemään jotakin, mikä on vaikeaa (kuten luopumaan huonosta tavasta) ja kuuntelet ja noudatat kehotusta, koet hengellisen kasvupyrähdyksen ja saat suuren lisäannoksen valoa.

Palvele temppelissä

Kun mietimme Herran temppeleitä, ajatellaan luonnollisesti valoa. Pohdi esimerkiksi, mitä profeetta Joseph Smith kirjoitti Kirtlandin temppelin vihkimisestä vuonna 1836: ”Lähitiinon asukkaat kerääntyivät juosten yhteen (kuultuaan merkillisen äänen temppelin sisältä ja nähtyään kirkkaan valon, ikään kuin tulipatsaan, lepäävän temppelin yllä).”²

Temppelissä palvelemisesta saa niin paljon valoa ja totuutta, että temppeliä voidaan sanoa Herran yliopistoksi. Temppelin valo on jopa hyödyllisempää hengellesi kuin auringonvalo on ruumiillesi. Pidä itseäsi siunattuna, jos pystyt paistattelemaan tässä taivaallisessa valossa säännöllisesti.

Ole valona

Jokaisen temppelin, jokaisen kirkkorakennuksen, jokaisen lähetystoimiston, jokaisen myöhempien aikojen pyhän kodin ja jokaisen kirkon jäsenen pitäisi olla valona maailmalle. Kuten Pietari muistutti pyhiä omana aikanaan, Jumala on kutsunut sinut ”pimeydestä – – ihmeelliseen valoonsa” (1. Piet. 2:9).

Rukoukseni on, että käyttäisimme koko elämämme kokoamalla mahdollisimman paljon valoa henkeemme. Todistan, että sen tekeminen on avain menestykselliseen selviytymiseen kuolevaisen elämän koetuksesta. Todistan, että me voimme hankkia valoa noudattamalla edellä mainittuja ehdotuksia. ■

VIITTEET

1. Richard G. Scott, ”Pyhien kirjoitusten voima”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 6.
2. Joseph Smith, julkaisussa *History of the Church*, osa 2, s. 428.

Hän, synnitön ja puhtahin

Hartaasti ♩ = 104-120

Sanat: David B. Larsen
Sävel: Janice Kapp Perry

1. Hän, syn - ni - tön ja puh - ta - hin, sai ai - kaan ih - me - hen, Kun
2. Hän, syn - ni - tön ja puh - ta - hin, I - sään - sä tot - te - li, Ja
3. Hän, syn - ni - tön ja puh - ta - hin, on nöy - rä, sä - vyi - sä, Vaikk'
4. Hän, syn - ni - tön ja puh - ta - hin, nyt nou - si hau - das - ta, Ja

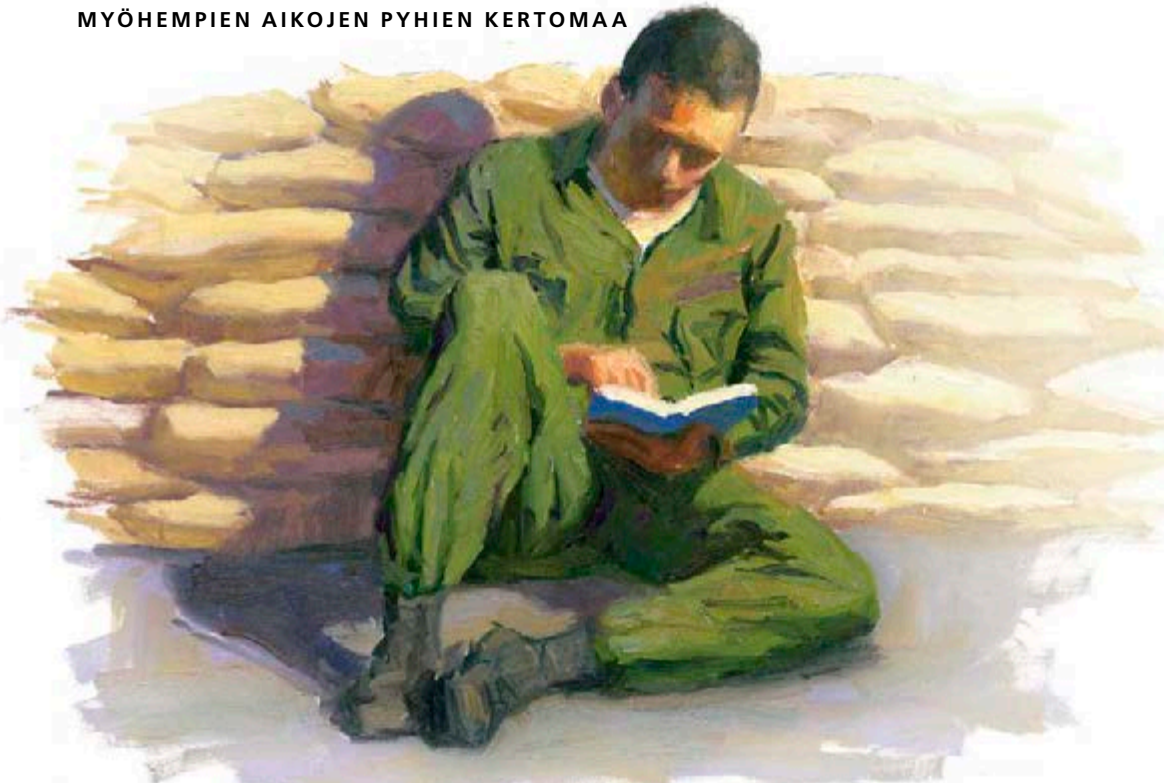
koh - tas, Poi - ka Ju - ma - lan, tän suu - ren to - tuu - den: Ei
tah - toon - sa Hän a - lis - tui jo ai - kain a - luk - si. Vain
kär - si tus - kan suu - rim - man Hän sy - dä - mes - sän - sä. Niin
näyt - ti meil - le tien, ett' Hän - tä voim - me seu - ra - ta. Niin

il - man so - vi - tus - uh - ri - aan pe - las - tuis yk - si - kään, Ja
sil - loin voit - ti uh - rin - sa näin syn - nin, kuo - le - man, Ja
pal - jon mei - tä ra - kas - ti, ett' vii - me het - kel - lä Hän
Kris - tuk - ses - sa e - lä - vik - si teh - dään mei - dät - kin, Nyt

suun - ni - tel - ma Ju - ma - lan ei voi - si täyt - ty - ä.
ve - ren - sä tuo vi - a - ton käy mei - tä siu - naa - maan.
kuk - ku - lal - la Gol - ga - tan pois an - toi hen - ken - sä.
Häl - le suom - me kun - ni - an, kun voi - ton saa - vut - ti.

Pohjautuu Jeffrey R. Hollandin puheeseen "Siin yhtyy totuus, rakkaus" huhtikuun 2015 yleiskonferenssissa.

© 2016 David B. Larsen ja Janice Kapp Perry. Kaikki oikeudet pidätetään. Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, epäkauhalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Tämä huomautus täytyy liittää kuhunkin kopioon.

Istuessani vähän myöhemmin bunkkerissani lukemassa Mormonin kirjaa päätin tehdä niin kuin pyhissä kirjoituksissa neuvotaan ja kysyä Jumalalta, onko Mormonin kirja totta.

SOTA TOI MINULLE RAUHAN

Viisi päivää lukion päättymisen jälkeen värväydyin armeijaan. Juuri ennen kuin lähdin Vietnamiin, sain selkeän vaikutelman, että värväytymiseni aloittaisi hengellisen matkan.

Kaksi tuntia sen jälkeen kun olin saapunut uuteen yksikköön, vihollisen ohjukset räjähtivät leirissä. Sitä seurasi kranaatinheitinhöyry samana yönä. Se kaikki tuntui jännittävältä toiseen viikkoon asti, jolloin useita miehiä kuoli. Vakavoituneena aloin pohtia elämän tarkoitusta.

Pian tapasin helikopterimiehistön päällikön nimeltä Graig Stephens. Eräänä päivänä nousi puheenaiheeksi uskonto. Hän kertoi minulle olevansa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen ja kysyi, halusinko tietää lisää. Vaikka vanhempani eivät olleet tuon kirkon jäseniä, he olivat opettaneet minua uskomaan Jeesukseen Kristukseen.

Sinä iltana tyhjässä bunkkerissa Graig luki minulle ensimmäisen

oppiaiheen. Mieleeni ei jäänyt oppiaiheen johdonmukaisuus eikä tapa, jolla tämä nuori sotilas sen esitti, vaan ennemminkin hänen vilpittömyytensä ja nöyryytensä.

Muutaman seuraavan päivän kuluessa Graig opetti minulle muut oppiaiheet. Jokaisen oppiaiheen jälkeen me polvistuimme rukoukseen. Hän pyysi aina minua rukoilemaan, mutta en näyttänyt pystyvän siihen. Muistan hämmentyneeni jostakin opin periaatteesta ja päättäneeni, etten halua kuulla enää lisää kirkosta. Graig käytti seuraavan päivän sellaisen henkilön etsimiseen, joka voisi vastata kysymyksiini.

Hämärän tultua hän toi luokseni helikopterilentäjän – lähetystyössä palvelleen miehen – erästä toisesta joukko-osastosta. Tämä veli vastasi kysymyksiini ja todisti, että hän tiesi kirkon olevan tosi. Sitten hän sanoi minulle, että olin yhtä valmis kastettavaksi kuin kukaan hänen aiemmin

tapaamansa henkilö. En saanut sanaakaan suustani. Kun hän lakkasi puhumasta, huomasin ajattelevani: ”Tiedätkö mitä? Hän on oikeassa.”

Istuessani vähän myöhemmin bunkkerissani lukemassa Mormonin kirjaa päätin tehdä niin kuin pyhissä kirjoituksissa neuvotaan ja kysyä Jumalalta, onko Mormonin kirja totta (ks. Moroni 10:4–5). Painoin pääni ja esitin pyyntöni Herralle. Heti kun olin tehnyt niin, tunsin kiistattoman lämmön ja rauhan tunteen, jollaista en ollut koskaan aiemmin kokenut. Tiesin, että Jumala oli vastannut rukoukseeni. Tiesin, että Mormonin kirja on totta. Koska tiesin, että Mormonin kirja on totta, tiesin myös, että Joseph Smithin täytyi olla profeetta. Pian sen jälkeen minut kastettiin Tonkininlahdessa.

Kun nousin kasteen vesistä, minulla oli tunne, että olen täysin puhdas. Elämä ei ollut koskaan ollut niin suloista. Minun täytyi matkata tuhansia kilometrejä sotatantereelle, mutta löysin viimein rauhan, jota olin sisimmässäni etsinyt. ■

Robert Swenson, Alabama, Yhdysvallat

VOINKO TEHDÄ JOTAKIN?

Istuin olohuoneessa itkemässä. Oli kulunut vain muutama päivä siitä, kun olin saanut keskenmenon, enkä voinut lakata ajattelemasta vauvamme menettämistä. Liian monet asiat muistuttivat minua tästä murheellisesta tapahtumasta, etenkin vaatekaappini, joka oli täynnä äitiysvaatteita.

Aina kun menin makuuhuoneeseen, vaatepuilla olevat vaatteet tuntuivat tuijottavan minua. Useimmat niistä olivat upouusia ja käyttämättömiä, ja ne muistuttivat minua siitä, etten ollut enää raskaana. Olin yhä niin heikko, etten pystynyt seisomaan kuin muutaman sekunnin enkä voinut panna niitä pois.

Yllättäen joku koputti oveen. Kun avasin sen, näin kotikäyntiopettajani seisovan kynnyksellä. Kyseessä oli sama kotikäyntiopettaja, joka oli vahtinut lapsiani, kun lääkäri vahvisti

miehelleni ja minulle, että olin saanut keskenmenon.

”Voinko tehdä jotakin hyväksesi?” hän kysyi.

”Kyllä”, vastasin. ”Tarvitsen apuasi äitiysvaatteideni pakkaamisessa.”

Johdatin hänet makuuhuoneeseen ja tyhjensin äitiysvaatteet laatikoista ja vaatepuilta. Sitten makasin sängyllä, kun hän viikkasi vaatteeni ja pakkasi ne hellästi laatikoihin. Kun hän oli teipannut laatikot ja kantanut ne alakertaan niin ettei minun tarvitsisi katsella niitä, tunsin mielialani kohoavan.

Sitten hän meni keittiöön, täytti astianpesukoneen, pyyhki pöytätasot ja siisti keittiön – asioita,

joita en kyennyt vielä tekemään. Kun hän lähti, kotini oli siisti, vaatteeni olivat poissa silmistä eikä sydämeni ollut enää aivan niin raskas.

Apostoli Johannes on opettanut: ”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon” (1. Joh. 4:17–18). Kun autamme osoittamalla Vapahtajan rakkautta, Hänen rohkeutensa vahvistaa meitä. Koska kotikäyntiopettajani oli täynnä Kristuksen rakkautta, hän tuli heti kun Henki kehotti häntä tulemaan.

Me saimme monia rakkaudenilmauksia tuona kauheana aikana, kuten kukkia, kortteja, leivonnaisia ja lastenhoitoapua, mitä kaikkea me arvostimme. Mutta se rakkaudenilmaus, joka auttoi eniten, oli kun kotikäyntiopettajani tietämättä, kuinka kipeästi häntä tarvitsin, koputti oveeni ja kysyi: ”Voinko tehdä jotakin hyväksesi?” ■
Loralee Leavitt, Washington, Yhdysvallat

Makasin sängyllä, kun hän viikkasi vaatteeni ja pakkasi ne hellästi laatikoihin.

KARHUNVATUKKAPENSAAT

Karhunvatukka kasvaa kuin rikkaruoho Kanadan länsirannikolla. Kasvit versovat ja kasvavat kaikkialla ja valtaavat kaiken, minne pääsevät – karhunvatukkapensaat reunustavat peltoja, katukäytäviä, teitä ja rantoja. Syksyllä naapurit tekevät yhteistyötä poimiakseen marjoja kotikäyttöön.

Kun yhtenä vuonna osallistuin poimintaan, päätin poimia marjoja niin paljon, että niistä riittäisi hilloa itselleni ja perheelleni ja vielä annettavaksi sisarille, joiden kotikäyntiopettaja olen. Paras paikka poimia karhunvatukoita naapurustossani oli alakoulun luona, jossa polkuja ja peltoja reunustavat pensaat kohoavat lähes kaksi ja puoli -metrisiksi. Olin

jo käynyt poimimassa siellä viikkoa aikaisemmin ja tiesin, että monet muutkin olivat käyneet paikalla, joten oli todennäköistä, ettei jäljellä olisi paljonkaan marjoja.

Kun valmistauduin taas poimimaan niitä, ajattelin kokeilla poimimista eri paikassa. Keittiön ikkunasta näin kadun varrella tyhjän tontin. Tuskin kukaan kävi siellä, ja pensaat olivat levittäytyneet puolen hehtaarin kokoiselle alueelle. Paikalla, jolla kukaan ei ollut poiminut, olisi varmasti paljon marjoja. Nostin ämpärini auton tavaratilaan ja menin kadun yli.

Olin pian kuumissani, naarmuilla ja hämmentynyt seistessäni keskellä pensaita. Varret olivat paljaita, täynnä

piikkejä mutta vailla jälkeäkään kukista tai marjoista. Olin löytänyt tasan kolme marjaa koko siltä alueelta enkä voinut ymmärtää miksi. Hillopurkkini odottivat kuitenkin yhä täytettä, joten suuntasin koululle katsomaan, oliko jäljellä yhtään marjoja.

Kun tulin koulun pelloille, löysin jopa enemmän marjoja kuin tarvitsin, ja lisää oli kypsymässä, vaikka monet ihmiset olivat jo poimineet siellä. Äkkiä ymmärsin, mitä oli tapahtunut: karhunvatukkapensaat tuottavat paljon enemmän marjoja, kun niitä poimitaan. Koska tämä palsta oli ollut naapurustomme yhteiskäytössä vuosia, pensaat tuottivat satoa vuosi toisensa jälkeen. Siellä missä pensaita ei ollut

Suuntasin koululle katsomaan, oliko jäljellä yhtään marjoja.

AUTA MINUA EPÄUSKOSSANI

hyödynnetty, ne olivat jääneet kiviiksi ja hedelmättömiksi. Kun olimme käyttäneet sitä karhunvatukkapalstaa yhdessä vuosien ajan, olimme luoneet runsautta – siellä oli enemmän marjoja kuin me kaikki yhdessä tarvitsimme.

Tuo kokemus muistutti minua siitä, kuinka kymmenykset ja paastouhrit toimivat. Herra on luvannut meille, että kun maksamme kymmenykset, Hän avaa taivaan ikkunat ja vuodattaa meille ”siunausta, niin ettei ole kyllicki tilaa ottaa sitä vastaan” (3. Nefi 24:10). Kun jaamme omastamme kirkon innoitettujen ohjelmien avulla, luomme ajallista ja hengellistä runsautta perheellemme, yhteisöllemme ja itsellemme. ■

Rhiannon Gainor, Kalifornia, Yhdysvallat

Yhtenä viikonloppuna herätessäni en pystynyt kuulemaan vasemmalla korvallani. Soitin korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkärille ja varasin ajan.

Lääkäri lähetti minut heti audiologin luo kuulotestiin. Aloin huolestua, kun en kuullut mitään testiäniä vasemmalla korvallani. Testin jälkeen audiologi vahvisti, että kärsin sensorineuraalisesta kuulonmenetyksestä, mikä tarkoitti sitä, että kuulemiseen tarvittava aivohermo oli vahingoittunut.

Olin järkyttynyt. Olin vasta 26-vuotias, ja nyt jo keskustelin kuulolaitteen tarpeellisuudesta. Yksi suurimmista intohimoistani on musiikki. Pystyisinkö yhä soittamaan ja laulamaan?

Lääkäri määräsi erästä steroidia nähdäkseen, olisiko siitä apua, mutta hän oli varma siitä, että kuulonmenetykseni oli pysyvä.

Tunteeni saivat minut pian valtaansa, ja kyyneleet tulvivat silmiini. Pelkäsin, mitä tulevaisuus toisi, ja olin surullinen siitä, etten koskaan enää kuulisi normaalisti.

Sinä iltana mieheni Brian ehdotti, että hän voisi antaa minulle pappeuden siunauksen. Odotin, että tuo siunaus antaisi minulle lohtua ja voimaa tulla toimeen kuulonmenetykseni kanssa, mutta sen sijaan Brian lupasi siunauksessaan, että kuuloni palautuisi täysin. En voinut uskoa sitä.

”Mieheni on täytynyt erehtyä”, minä ajattelin. Lääkäri oli nähnyt monia kaltaisiani tapauksia ja sanonut, ettei kuuloni palautuisi koskaan.

Jälkeenpäin kysyin Brianilta, oliko luvattu siunaus hänen mielestään hänen tahtonsa vai Herran. Brian sanoi minulle tunteneensa vahvan kehotuksen antaa sen lupauksen. En ollut vakuuttunut.

Kun pohdin tilaani, muistin Markuksen evankeliumista kohdan, jossa Jeesus sanoo epätoivoiselle isälle, että ”kaikki on mahdollista sille, joka uskoo”. Mies vastasi: ”Minä uskon! Auta minua epäuskossani!” (Mark. 9:23–24.) Se oli minun pyyntöni sinä iltana taivaalliselle Isälteni. Halusin uskoa, että parantuisin, mutta olin epävarma. Minulta puuttui uskoa, että Herra auttaisi minua kriisissäni.

Rukoukseni jälkeen mietin oppiainetta, jonka olin opettanut nuorille naisille pappeuden siunausten voimasta. Olin kehottanut luokan jäseniä pyytämään siunauksia ja sanonut, että Herra voi parantaa sairaita siunausten avulla. Kuinka voisoin odottaa heidän uskovan minua, jos minulta puuttui uskoa? Päätin panna luottamukseni Herraan – Hän ei ollut valehdellut minulle aiemmin.

Kaksi viikkoa myöhemmin kuuloni palautui täysin. Audiologi ja lääkäri olivat ällistyneitä.

Olen ikuisesti kiitollinen taivaalliselle Isälle siitä, että kuuloni palasi, mutta olen vieläkin kiitollisempi saamastani opetuksesta. Vaikka aina ei käykään niin kuin meille siunauksessa luvataan, tiedän, että Herra siunaa meitä, jos osoitamme uskoamme ja luottamustamme Häneen. ■

Stephanie Hughes, Texas, Yhdysvallat

TUNSIIN INSTITUUTIN HENGEN

**Yliopiston
toisinaan kielteinen
ympäristö tuntui
minusta raskaalta.
Aistiessani ilmapiirin
instituutissa tiesin,
etten ole yksin.**

Jennifer Bohorquez Gomez

Kun aloitin opiskelun yliopistossa, minusta oli hienoa kuulua opiskelumaailmaan ja nähdä ikätoverieni into. Taivaallisen Isäni, jatkuvan koulutusrahaston ja perheeni tuen avulla unelmani oli toteutumassa.

Ensimmäisillä opiskeluvikoilla tajusin sen kovan työn, joka minua odotti seuraavien viiden vuoden aikana: kotitehtäviä, kokeita, tenttejä ja projekteja. Aloin rakastaa uravalintaani

ja yliopistoani, mutta käsitin myös, että siihen asti olin elänyt kuplassa. Näin selvästi, että olin erilainen kuin muut yliopisto-opiskelijat. He kuuntelivat sanoitukseltaan rivoa musiikkia, ja heidän keskustelunsa käsitteivät yleensä moraalitonta käytöstä, huumeiden käyttöä ja alkoholin juomista viikonloppuisin.

Opiskelutoverini kutsuivat minua monta kertaa osallistumaan heidän kanssaan heidän viikonlopun toimintoihinsa. Kun olin selittänyt tasovaahtumukseni ja kertonut uskonnostani, monet kunnioittivat näkemyksiäni ja lakkasivat pyytämästä minua mukaansa, mutta oli vielä useampia, jotka pilkkasivat uskonkäsityksiäni. Yritin olla välittämättä näistä kommenteista mutta mietin, voisinko elää tämän kanssa koko ajan. Rukoilin jatkuvasti, että saisin voimaa enkä tuntisi olevani yksin, mutta minusta tuntui, ettei näihin rukouksiin vastattu. Sitten tajusin, ettei se, mitä ympärilläni yliopistolla tapahtui, tulisi muuttumaan. Vaikka olin yliopistossa, jatkoin osallistumista Nuorten Naisten

ohjelmaan, joten yhtenä sunnuntaina sakramenttikokouksessa kuulin instituutista. Päätin mennä seuraavana keskiviikkona instituuttiin esittämään kysymyksen, joka minulla oli jatkuvasta koulutusrahastosta.

Pitkän ja kiireisen päivän jälkeen yliopistolla suuntasin kohti instituuttia. Nousin julkiseen kulkuvälineeseen, istuuduin ja aloin lukea seuraavaa lukua, joka oli kotitehtävänä. Huokaisin syvään kaivaten taukoa ja kohotin katseeni, mutta näinkin lähelläni tapahtuvan jotakin sopimatonta. Jäin pois oikealla pysäkillä ja kävelin instituuttiin miettien paljon kotitehtävää, joka minun piti palauttaa seuraavana päivänä.

Vaikka elin evankeliumin tasovaahtimusten mukaan, yliopistoympäristö painoi raskaana mieltäni astuessani instituuttirakennukseen. Kävelin sisälle ja näin nuoria aikuisia yliopisto-opiskelijoita, jotka olivat pukeutuneet säädyllyisesti, ja kuulin heidän puhuvan kunnioittavasti toisilleen. Minkä kurssin he suorittaisivat tänä lukukautena? Opin ja liitot? Mormonin kirjan? Lähestystyöhön valmistautumisen?

Menin kirjuriin luo, sain vastauksen kysymykseen, jonka vuoksi olin tullut, ja käännyin lähtemään. Lähellä ulkoovea käännyin ympäri aistimaan instituutin ilmapiiriä. Menin ulos ovesta, ja kyyneleet tulvivat silmiini tuntiessani suurta iloa. Menin julkisilla kulkuvälineillä takaisin kotiin itkien ja hymyillen. Mieleeni tuli ajatus, joka jäi elämään: en ollut yksin.

Sillä hetkellä sain vastauksen rukouksiini. Tunsin Hengen vaikutuksen, ajattelin kokemustani ja kiitin taivaallista Isääni siitä ilosta, että uskon evankeliumiin.

Kotiin tultuani halasin äitiä ja kerroin hänelle ihmeellisestä kokemuksesta, kun olin tuntenut Jumalan rakkauden. Herra ei ollut koskaan jättänyt minua ja oli ollut aina kanssani, kuten Hän on meidän jokaisen kanssa, kun me tarvitsemme Häntä eniten. Osallistuin instituuttiin koko yliopisto-opintojeni ajan ja tapasin monia ihmisiä, jotka ovat pysyneet hyvinä ystävinäni. Mutta Jeesus Kristus on paras rakkauden ja tuen lähteemme, eikä Hän koskaan jätä meitä yksin. ■

Kirjoittaja asuu Kolumbiassa.

INSTITUUTIN VOIMA

”Minä tiedän sen voiman, joka tulee seminaari- ja instituuttiohjelmiin osallistumisesta. Se on rikastuttanut minun elämäni, ja tiedän, että samoin tapahtuu myös teille. Se luo suojakilven ympärillenne ja pitää teidät vapaina maailman kiusauksista ja koettelemuksista. Evankeliumin tunteminen on suuri siunaus. Enkä tiedä kirkon nuorille parempaa paikkaa saavuttaa pyhiä asioita koskeva tärkeä tieto kuin kirkon instituutti- ja seminaariohjelmat.”

Vanhin L. Tom Perry (1922–2015) kahdenoista apostolin koorumista, ”Vastaanottakaa totuus”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 63.

Vanhin
M. Russell Ballard

kahdentoista
apostolin
koorumista

Vapahtajamme SOVITUS

Jos me voisimme todella ymmärtää Herran Jeesuksen Kristuksen sovituksen, me käsittäisimme, kuinka kallisarvoinen yksi Jumalan poika tai tytär on.

Perheemme kärsi tammikuussa 2004 murheellisen menetyksen, kun pojanpoikamme Nathan sai surmansa lentokoneen maahansyöksyssä. Nathan oli palvellut Baltian venäjänkielisellä lähetyskentällä. Hän rakasti ihmisiä ja tiesi, että oli etuoikeus palvella Herraa. Tämä onnettomuus riisti hänen henkensä kolme kuukautta sen jälkeen kun olin vihkinyt hänet iankaikkiseen avioliittoon hänen rakkaan Jenniferinsä kanssa. Se, että Nathan niin äkisti otettiin pois keskuudestamme kuolevaisuudessa, on kääntänyt meidän kaikkien sydämen ja mielen Herran Jeesuksen Kristuksen sovitukseen. Vaikka minun on mahdotonta ilmaista sanoin Kristuksen sovituksen täyttä merkitystä, rukoilen, että voin selittää, mitä Hänen sovituksensa merkitsee minulle ja perheellemme ja mitä se voisi merkitä myös teille ja omaisillenne.

Vapahtajan kallisarvoinen syntymä, elämä, sovitus Getsemanen puutarhassa, kärsiminen ristillä, hautaaminen Joosefin hautaan ja voittoisa ylösnousemus tulivat kaikki uudennaiseksi todellisuudeksi meille. Vapahtajan ylösnousemus vakuuttaa meille kaikille, että jonakin päivänä mekin seuraamme Häntä ja koemme oman ylösnousemuksemme. Mikä rauha, mikä lohtu onkaan tämä suuri lahja, joka tulee Jeesuksen Kristuksen, koko ihmiskunnan Vapahtajan ja Lunastajan, rakastavan armon kautta. Hänen ansiostaan me tiedämme, että voimme taas olla Nathanin kanssa.

Ei ole suurempaa rakkauden ilmausta kuin Jumalan Pojan aikaansaama sankarillinen sovitus. Ilman taivaallisen Isän suunnitelmaa, joka vahvistettiin ennen kuin maailma sai alkunsa, koko ihmiskunta – mennyt, nykyinen ja tuleva – olisi hyvin

todellisessa merkityksessä jäänyt vaille iankaikkisen edistymisen toivoa. Kuolevaiset erotettiin Jumalasta Aadamin rikkomuksen seurauksena (ks. Room. 6:23), ja he pysyisivätkin ikuisesti erossa, ellei olisi löydetty keinoa katkaista kuoleman siteet. Tämä ei olisi helppoa, sillä se vaati sijaisuhrin Häneltä, joka oli synnitön ja joka saattoi siksi ottaa päällensä koko ihmiskunnan synnit.

Vapahtaja polvistui ryhmyisten oliivipuiden keskellä, ja jollakin uskomattomalla tavalla, jota kukaan meistä ei voi täysin käsittää, Hän otti päällensä maailman synnit.

Saamme olla kiitollisia siitä, että Jeesus Kristus antoi tämän uhrin rohkeasti muinaisessa Jerusalemissa. Getsemanen puutarhan hiljaisessa yksinäisyydessä Vapahtaja polvistui ryhmyisten oliivipuiden keskellä, ja jollakin uskomattomalla tavalla, jota kukaan meistä ei voi täysin käsittää, Hän otti päällensä maailman synnit. Vaikka Hänen elämänsä oli puhdas ja synnitön, Hän kärsi lopullisen rangaistuksen synnistä – teidän, minun ja jokaisen, joka koskaan on elänyt. Hänen henkinen, emotionaalinen ja hengellinen tuskansa oli niin suuri, että se sai Hänet vuotamaan verta jokaisesta huokosesta (ks. Luuk. 22:44; OL 19:18). Kuitenkin Jeesus kärsi auliisti, jotta meillä kaikilla olisi mahdollisuus tulla pestyiksi puhtaiksi – uskolla Häneen, tekemällä parannuksen synneistämme, ottamalla kasteen oikealla pappeuden valtuudella, ottamalla vastaan puhdistavan Pyhän Hengen lahjan konfirmoinnissa ja hyväksymällä kaikki muut välttämättömät toimitukset. Ilman Herran sovitusta mikään näistä siunauksista ei olisi saatavillamme, eikä meistä voisi tulla kelvollisia ja valmiita palaamaan Jumalan luo asumaan.

Uskon, että jos me voisimme todella ymmärtää Herran Jeesuksen Kristuksen sovituksen, me käsittäisimme, kuinka kallisarvoinen *yksi* Jumalan poika tai tytär on. Uskon, että taivaallisen Isämme ikuinen tarkoitus Hänen lapsiaan

varten saavutetaan yleensä pienillä ja yksinkertaisilla asioilla, joita me teemme toisillemme. *Sovitus* koskee *joka ainoaa*. Jos koko ihmiskunta ymmärtäisi tämän, ei olisi milloinkaan ketään, josta emme olisi huolissamme iästä, rodusta, sukupuolesta, uskonnosta tai sosiaalisesta tai taloudellisesta asemasta riippumatta. Pyrkisimme elämään Vapahtajan esimerkin mukaisesti emmekä olisi milloinkaan epäystävällisiä, välinpitämättömiä, epäkunnioittavia emmekä tunteettomia toisia kohtaan.

Jos todella ymmärtäisimme sovituksen ja jokaisen sielun iankaikkisen arvon, etsisimme eksyneen pojan ja tytön ja jokaisen muunkin eksyneen Jumalan lapsen. Auttaisimme heitä tietämään Kristuksen rakkaudesta heitä kohtaan. Tekisimme kaiken voitavamme auttaaksemme heitä niin, että he valmistautuisivat ottamaan vastaan evankeliumin pelastavat toimitukset.

Kun ajattelen pojanpoikaamme Nathania ja sitä, kuinka kallisarvoinen hän on meille, voin nähdä ja tuntea selkeämmin, mitä taivaallinen Isä varmaankin tuntee kaikkien lastensa tähden. Emme halua Jumalan itkevän siksi, että me emme ole tehneet kaikkea voitavaamme kertoaksemme Hänen lapsilleen evankeliumin ilmoitetuista totuuksista. Rukoilen, että pyritte tuntemaan sovituksen siunaukset ja pyritte olemaan kelvollisia palvelemaan Herraa lähetyksentällä. Jeesus sanoi: ”Jos – – te tekisitte työtä koko elinaikanne huutaen parannusta tälle kansalle ja johdattaisitte ainoastaan *yhden* sielun minun luokseni, kuinka suuri teidän ilonne onkaan hänen kanssansa minun Isäni valtakunnassa!” (OL 18:15, kursivointi lisätty.) Eikä ainoastaan niin, vaan suuri on oleva *Herran ilo* parannuksen tekevästä sielusta! Sillä tuo *yksi* on kallisarvoinen Hänelle.

Taivaallinen Isämme on ojentanut meille auttavan kätesnä Vapahtajamme sovituksen kautta. Hän kutsuu kaikkia tulemaan ”Kristuksen luokse, joka on Israelin Pyhä, ja [pääsemään] osallisiksi hänen pelastuksestaan ja hänen lunastuksensa voimasta” (Omni 26). Hän on opettanut meille, että me voimme palata Hänen pyhien kasvojensa eteen noudattamalla uskollisesti evankeliumin periaatteita, ottamalla vastaan palautetut pelastavat toimitukset, palvelella jatkuvasti ja kestäväällä loppuun asti. Mikä asia koko

**Jos todella ymmärtäisimme sovituksen ja jokaisen
 sielun iankaikkisen arvon, etsisimme eksyneen
 pojan ja tytön ja jokaisen muunkin eksyneen
 Jumalan lapsen. Auttaisimme heitä tietämään
 Kristuksen rakkaudesta heitä kohtaan.**

maailmassa voisi olla likikään yhtä tärkeä kuin tämän tietäminen?

Niin murheellista kuin se onkin, ihmisen arvo mitataan nykyajan maailmassa usein sen yleisön koon perusteella, jolle hän esiintyy. Sillä tavalla arvioidaan tiedotusvälineitä ja urheiluohjelmia ja määritetään toisinaan yritysten etevämyyttä ja saadaan usein valtiollaan arvostusta. Se voi olla syynä siihen, miksi sellaisille rooleille kuin isä, äiti ja lähetyssaarnaaja nousee harvoin osoittamaan suosiota. Isät, äidit ja lähetyssaarnaajat ”esiintyvät” hyvin pienille yleisöille. Herran silmissä voi kuitenkin olla vain *yhden kokoinen* yleisö, jolla on kestävä merkitys – ja se tarkoittaa vain *yhtä*, joka ikistä, sinua ja minua ja *joka ainoata* Jumalan lasta. Niin uskomatonta kuin se onkin, vaikka sovitus on ääretön ja iankaikkinen, sitä sovelletaan kuitenkin yksilöllisesti, henkilökohtaisesti.

Älkää milloinkaan, milloinkaan aliarvioiko *yhden* arvoa. Muistakaa aina Herran yksinkertainen kehoitus: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15). Pyrkikää aina elämään Herran Jeesuksen Kristuksen sovituksen täysien pyhien siunausten arvoisesti. Surussamme, jonka toi ero rakkaasta Nathanistamme, olemme saaneet rauhaa, jonka ainoastaan Vapahtaja ja Lunastaja voi antaa. Perheemme on kääntynyt Hänen puoleensa kukin erikseen, ja nyt laulamme entistä kiitollisempina ja ymmärtäväisempinä:

*Oi armon suuruutta, ett on Hän henkensä
 mun vuoksein antanut!*

Oi armon suuruutta, armon suuruutta!
 (”Oi Jeesuksen laupeus”, *MAP-lauluja*, 116.)

Kehotan teitä suomaan muille ja ottamaan itse vastaan jokaisen siunauksen, jonka Herran Jeesuksen Kristuksen sovitus tarjoaa. ■

Huhtikuun 2004 yleiskonferenssipuheesta.

SUNNUNTAIN OPPIAIHEET

Tämän kuukauden aihe:
**Jeesuksen Kristuksen
sovitus**

*Ellet ole varma,
mistä sinun
pitäisi tehdä
parannus ja
milloin, tässä
on joitakin
vastauksia.*

KAHDEKSIAN MYYTTIÄ parannuksesta

Parannuksen tekeminen ei ole helppoa, ja joskus se on tuskallista. Mutta sinusta on siihen. Se vaatii muutosta ja nöyryyttä, ja sinä pystyt siihen! Tässä on joitakin yleisiä myyttejä parannuksesta ja joitakin todella hyviä vastauksia.

MYTTI 1: Muistan yhä syntini, joten en ole varmaankaan saanut anteeksi.

”Saatana yrittää saada meidät uskomaan, ettei meidän syntejämme ole annettu anteeksi, koska *voimme* muistaa ne. Saatana on valehtelija; hän yrittää hämärtää näkemyksemme ja johdattaa meidät pois parannuksen ja anteeksiannon polulta. Jumala ei luvannut, *etemme* muistaisi syntejämme. Niiden muistaminen auttaa meitä välttämään samojen virheiden tekemistä uudelleen. Jos kuitenkin pysymme totisina ja uskollisina, syntiemme muisto häviää ajan myötä.”¹

– Presidentti Dieter F. Uchtdorf

MYTTI 2: Tunnen yhä syyllisyyttä, joten en ole varmaankaan saanut anteeksi.

”Te, jotka teette todella parannusta mutta ette koe tuntevanne helpotusta: pitääkö käskyt edelleen. Lupaan teille, että saatte helpotusta Herran aikataulun mukaan. Paranemiseen tarvitaan myös aikaa.”²

– Vanhin Neil L. Andersen

MYTTI 3: Mieleeni vain tulee pahoja ajatuksia, joten en voi tehdä sille mitään.

”Jotkin pahat ajatukset tulevat itsestään. Toisia tulee siksi, että me kutsumme ne sillä, mitä me katselemme tai kuuntelemme. Jos puhuu – – säädöttömistä kuvista tai katselee niitä, se voi herättää voimakkaita tunteita. Se houkuttelee katsomaan sopimattomia videoita tai elokuvia. Tätä kaikkea on teidän ympärillänne, mutta te ette saa osallistua siihen. Ponnistelkaa pitääksenne ajatuksenne puhtaina ajattelemalla jotain hyvää. Ihmismieli voi ajatella vain yhtä asiaa kerrallaan. Käyttäkää hyväksenne tätä tosiasiaa työntääksenne rumat ajatukset pois. Ennen kaikkea älkää ruokkiko ajatuksia lukemalla tai katselemalla sellaista, mikä on väärin. Ellette te hallitse ajatuksianne, Saatana jatkaa teidän kiusaamistanne, kunnes te lopulta toteutatte ne.”³

– Vanhin Richard G. Scott (1928–2015)

MYTTI 4: Jumala ei voi rakastaa minua enää tekemieni virheiden vuoksi.

”Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan, eikä Hän koskaan lakkaa rakastamasta meitä tai luovu toivosta meidän suhteemme. Taivaallisen Isämme suunnitelma on selkeä ja Hänen lupauksensa ovat suurenmoisia: ’Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen’ (Joh. 3:17).”⁴

– Presidentti Dieter F. Uchtdorf

MYTTI 5: Syntini ovat niin pahoja, etten voi saada anteeksi.

”Riippumatta siitä, – – kuinka monia tilaisuuksia luulette menettäneenne, kuinka monia virheitä tunnette tehneenne tai riippumatta kyvystä, joita luulette itseltänne puuttuvan, tai riippumatta siitä, kuinka kauas kodista ja perheestä ja Jumalasta tunnette matkanneenne, minä todistan, että te *ette* ole matkanneet jumalallisen rakkauten ulottumattomiin. Teidän ei ole mahdollista vajota niin alas, etteikö Kristuksen sovituksen ääretön valo loistaisi sinne.”⁵

– Vanhin Jeffrey R. Holland

MYTTI 6: Olen lakannut tekemästä vakavaa syntiä, joten minun ei tarvitse mennä piispan luo. Voin vain rukoilla ja kaikki on hyvin, tai vain kertoa vanhemmilleni.

”Herra on julistanut, että piispa on yleinen tuomari Israelissa (ks. OL 107:72, 74). Hänen tehtävänä on ratkaista seurakuntansa jäsenten kelvollisuus. Asettamisen ja vanhurskaan elämän perusteella hänellä on oikeus saada Pyhältä Hengeltä ilmoitusta, joka koskee hänen seurakuntansa jäseniä, myös sinua.

Piispa voi auttaa sinua parannusprosessissa tavoilla, joita vanhempasi tai muut johtohenkilöt eivät kykene tarjoamaan. Jos synti on riittävän vakava, hän voi päättää, että etuoikeuksiasi kirkossa tulee rajoittaa. Hän voi

esimerkiksi pyytää, että parannusprosessissasi olet tietyn aikaa nauttimatta sakramenttia tai käyttämättä pappeutta. Hän tekee työtä kanssasi ja ratkaisee, milloin olet jälleen kelvoinen osallistumaan noihin pyhiin toimituksiin.”⁶

– Vanhin C. Scott Grow

MYTTI 7: En voi puhua piispan kanssa, koska hän halveksii minua.

”Lupaam sinulle, ettei hän tuomitse sinua. Herran palvelijana hän on ystävällinen ja ymmärtävä kuunnellesaan sinua. Sitten hän auttaa sinua käymään läpi parannusprosessin. Hän on Herran armon sanansaattaja, joka auttaa sinua tulemaan puhtaaksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta.”⁷

– Vanhin C. Scott Grow

MYTTI 8: Tein sen uudelleen, joten en ansaitse anteeksiantoa. Ehkäpä en pysty muuttumaan.

”Joskus tehdessämme parannusta, päivittäisessä pyrkimyksessämme tulla enemmän Kristuksen kaltaisiksi, huomaamme kamppailevamme jatkuvasti samojen vaikeuksien kanssa. Aivan kuin olisimme kiipeämässä ylös metsän peittämää vuorta, näemme edistymisemme joskus vasta sitten kun pääsemme lähemmäksi huippua ja voimme katsoa taaksepäin korkeilta harjanteilta. Älkää lannistuko. Jos ponnistelite ja teette työtä parannuksen eteen, olette parannuksenteon tiellä.”

”Tälläkin hetkellä joku sanoo: ’Veli Andersen, sinä et ymmärrä. Et voi tuntea, mitä minä olen tuntenut. On liian vaikea muuttua.’

Olet oikeassa, en ymmärrä sitä täysin. Mutta on Yksi, joka ymmärtää. Hän tietää. Hän on tuntenut tuskasi. Hän on julistanut: ’Käsieni ihoon minä olen sinut piirtänyt’ [Jes. 49:16]. Vapahtaja ojentaa kätensä meitä jokaista kohti pyytäen meitä: ’Tulkaa minun luokseni’ [3. Nefi 9:14]. Me voimme tehdä parannuksen. Me pystymme siihen!”⁸

– Vanhin Neil L. Andersen

Tunnustamisen jälkeen sinusta tuntuu paremmalta

Saatat olla huolissasi siitä, mitä piispasi sanoo ja mitä hän ajattelee sinusta. Huolesi eivät kuitenkaan osoittaudu oikeiksi. Hän haluaa vain auttaa sinua. Hän ei arvostele tai tuomitse sinua. Piispasi ymmärtää. Ja tunnustamisen jälkeen sinusta tuntuu miljoona kertaa paremmalta, ja kun olet puhdas, tunne on mahtava. Jos sinulla on jokin ongelma, huolehdi siitä nyt. Mitä pikemmin sen teet, sitä pikemmin tulet puhtaaksi ja koet iloa.

Molly Jeanette T.

Eikö sinun tarvitse tavata piispaa?

Jokin aika sitten tein syntiä, sitten pidin rukouksen ja luulin tehneeni todellisen parannuksen. Yhtenä päivänä sydämessäni oli voimakas tunne, että minun pitäisi käydä hyvin rehellinen keskustelu piispan kanssa. Puhuin piispalle, ja hän opasti minua asioissa, joissa minun pitäisi toimia paremmin. Paastosin ja pidin palavia rukouksia. Tällä kertaa tunsin tehneeni todellisen parannuksen. Tiedän, että taivaallinen Isä välittää meistä ja että Kristuksen sovitus antaa meille todellisen anteeksiannon, kun me teemme parannuksen ja tunnustamme syntimme.

Awrellyano Gomes da S.

Olipa synty kuinka suuri tahansa, voit aina tehdä parannuksen

Jeesus Kristus kesti sovituksen meidän vuoksemme, jotta me voisimme tehdä parannuksen synneistämme. Profeetat ovat sanoneet lukemattomia kertoja, että olipa synty kuinka suuri tai pieni tahansa, voit aina tehdä parannuksen. Vapahtaja haluaa, että teet parannuksen, ja Hän haluaa auttaa sinua. Mutta Hän ei voi pakottaa vaikutustaan elämääsi, vaan sinun on päästettävä Hänet elämäsi ja rukoilemalla annettava Hänen tietää, että haluat tai tarvitset Häntä elämässäsi. Kaikkien omien koettelemusteni myötä tiedän, että Jumala rakastaa minua.

Madison B.

Voit tehdä sen

Sille, joka on langennut: tartu itseäsi niskasta. Sinulla on johtajia ja ihmisiä, jotka rakastavat sinua ja haluavat sinun olevan parasta, mihin kykenet. Voitte tehdä sen yhdessä. Ja muista aina, että Jeesus Kristus rakastaa sinua ja on kanssasi joka askeleella.

Michael Lee T.

Parannus muuttaa sinut

Minulle mahdollisuus tuntea, että olen saanut kirjaimellisesti vapaaksi raskaasta painosta sydämessäsi, ja tunnet itsesi rakastetuksi ja lohdutetuksi. Jos muuttaminen on haasteellista, se on yrittämisen arvoista. Se muuttaa sinut aivan eri ihmiseksi, sellaiseksi, jollainen Jumala haluaa sinun olevan, sellaiseksi, jonka vuoksi tulit maan päälle taistelemaan, ja vieläkin paremmaksi! Ole rohkea!

Rodrigo Octavio A.

Jumala haluaa sinun tekevän parannuksen

Parannus – mikä ihmeellinen lahja taivaalliselta Isältäämme. Hän on antanut meille mahdollisuuden tulla kaltaisikseen Kristuksen sovituksen avulla. Hän *haluaa* meidän tekevän parannuksen, tulevan Hänen luokseen. Kuten Korianton, me kaikki teemme virheitä, jotkut vakavampia kuin toiset, mutta me **KAIKKI** teemme niitä. Koriantonin lailla mekin voimme tehdä parannuksen ja muuttaa elämämme. (Ks. Alma 39–42.) Taivaallinen Isä rakastaa meitä niin paljon, että Hän haluaa meidän palaavan luokseen. Olitpa tehnyt mitä tahansa, on olemassa polku takaisin rauhaan ja onneen. ■

McKayla J.

VIITTEET

1. Dieter F. Uchtdorf, "Kohta, josta on vielä turvallista palata", *Liahona*, toukokuu 2007, s. 101.
2. Neil L. Andersen, "Tehkää parannus, jotta minä voin parantaa teidät", *Liahona*, marraskuu 2009, s. 42.
3. Ks. Richard G. Scott, "Oikeiden valintojen tekeminen", *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 36.
4. Dieter F. Uchtdorf, "Kohta, josta on vielä turvallista palata", s. 99.
5. Jeffrey R. Holland, "Viinitarhan työmiehet", *Liahona*, toukokuu 2012, s. 33.
6. C. Scott Grow, "Miksi ja mistä minun pitää tehdä tunnustus piispalleni?", *Liahona*, lokakuu 2013, s. 58.
7. C. Scott Grow, "Miksi ja mistä minun pitää tehdä tunnustus piispalleni?", s. 59.
8. Neil L. Andersen, "Tehkää parannus, jotta minä voin parantaa teidät", s. 41.

HÄN VOITTI KUOLEMAN

"Meidän rakkaan Lunastajamme uhrin ansiosta kuolemalla ei ole pistintä, hauta ei saa voittoa, Saatanalla ei ole pysyvää valtaa ja meidät on synnytetty uuteen elämään ja meille on annettu elävä toivo Jeesuksen Kristuksen *ylösnousemuksessa*" (ks. 1. Piet. 1:3, kursivointi lisätty).

Presidentti Dieter F. Uchtdorf ensimmäisestä presidenttikunnasta, huhtikuun 2015 yleiskonferenssi

Tunnen olevani...

Nämä kortit pyhien kirjoitusten kohdista voivat kohottaa sinua, kun olet alamaissa.

Millaisia tuntemuksesi sitten ovatkin, Jumala tuntee sinut, rakastaa sinua ja ymmärtää, mitä koet parhaillaan. Itse asiassa Hän rakastaa sinua niin paljon, että Hän lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen suorittamaan sovituksen, jotta sinä voisit voittaa haasteita, olla onnellinen ja palata jälleen elämään Hänen luonaan (ks. Joh. 3:16). Se ei ehkä tunnu helpolta, kun tunnet

olevasi alamaissa, mutta on yksi paikka, josta voit hakea apua: pyhät kirjoitukset.

Seuraavissa korteissa kuvataan pyhissä kirjoituksissa olevia suurenmoisia esimerkkejä, jotka osoittavat, kuinka Jumala on aina valmis auttamaan sinua. Kun siis milloin tahansa tunnet olevasi surullinen, yksinäinen tai tuskastunut, voit ottaa esiin nämä kortit, kääntyä niissä mainittujen kohtien puoleen ja tietää, että Jumala on kanssasi.

PELOKAS

Kristus voitti kaiken, joten minulla ei ole mitään pelättävää.

Mark. 4:36-41: Opetuslapset olivat peloissaan, kun he olivat vesillä ja joutuivat keskelle ankaaraa myrskyä. Kristus tynnytti myrskyn käskemällä: "Vaikene, ole hiljaa!" Kun olen peloissani, käänny Herran puoleen, ja Hän auttaa minua tuntemaan rauhaa.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Jes. 41:10
Joh. 14:27
2. Tim. 1:7
OL 6:34

HÄMMENTYNYT

Herra tietää, kuinka jokainen kohtaamani ongelma ratkaistaan, joten voin turvata Hänen sovituksensa.

JS-H 5-20: Joseph Smith tunsu hämmennystä siitä, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä. Hän kysyi Jumalalta ja sai vastauksen, joka johti Herran kirkon palauttamiseen. Kun minä tunnen hämmennystä, rukoilen Jumalaa, ja Hän vastaa minulle.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Luu. 1:37
Moosia 26:13
Et. 2:16-3:6
OL 58:4

SURULLINEN

Kristus tunsu kaiken surun, jota minun on koettava, joten Hän voi lohduttaa minua.

OL 121:1-9: Ollessaan Libertyn vankilassa Joseph Smith tunsu epätoivoa, koska kirkon jäsenet joutuivat kärsimään, ja niin kärsi hänkin. Hän rukoili ja sai varmuutta. Jumala on kanssani, kun käänny Hänen puoleensa saamaan lohtua.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Joh. 14:18
Joh. 16:33
Alma 17:10
OL 122

OHJEET: Leikkaa nämä kortit irti ja liitä ne yhteen renkaalla, narulla tai nauhalla. Voit halutesasi laminoida ne tai säilyttää niitä muovitaskussa, jotta ne kestävät. Voit ladata lisäkappaleita ystäville tai perheelle osoitteessa liahona.lds.org.

SYLLINEN

Vapahtaja otti päälleen minun syntini, joten voin saada anteeksi ja vapautua murheesta ja syyllisyydestä.

Alma 36:16-21: Alma nuorempi syyllistyi vakaviin synteihin, mutta hän sai silti anteeksi, ja syyllisyyden taakka otettiin häneltä pois. Tekemällä parannuksen minä voin saada Alman kuvaileman rauhan.

.....

Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Ilm. 3:19
2. Nefi 9:21-22
Alma 38:8-9
Moroni 10:32-33

MASENTUNUT

Minä voin voittaa masennuksen, kun pyrin ymmärtämään Kristuksen sovitusta ja saamaan Hänen voimaansa.

Alma 26:27: Ammon muistuttaa veljilleen, että kun he tunsivat masennusta, Herra lohdutti heitä ja lupasi antaa heille menestystä. Jumala antaa tuon lupauksen minulle, jos käännyin Hänen puoleensa.

.....

Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Matt. 11:28-30
Matt. 26:36-46
Alma 29:10-13
Moroni 7:33

LANNISTUNUT

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta minä voin saada uskoa ja voimaa kestääkseni kaiken.

Moosia 24:13-15: Alman kansa oli jumalattoman piiskurin orjana. He rukoilivat ja saivat voimaa kestää kuormansa. Kun minä lannistun, Jumala vahvistaa minuakin.

.....

Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Alma 26:27
Alma 31:33
Alma 36:3
OL 24:8

EPÄILEVÄ

Pystyn löytämään vastauksia kysymyksiini evankeliumista ja luotan siihen, että Vapahtaja auttaa minua voittamaan kaiken epäilyksen.

Jaak. 1:5-6: Jaakob kannustaa minua kysymään Jumalalta, jos en ymmärrä, mutta lisää kehotuksen kysyä uskossa. Hän ymmärsi, että kysymysten esittäminen johtaa haluun ymmärtää, kun taas epäily johtaa epäuskuon.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Moosia 4:9
 Alma 32:28
 Morm. 9:27
 OL 6:36

SAIRAS

Herra tietää, kuinka auttaa minua, ja Hänen vuokseen minä voin jonakin päivänä parantua kaikista sairauksistani.

Luuk. 8:43-48: Ollessaan maan päällä Kristus paransi monia ihmisiä. Minäkin voin parantua. Tuo parantuminen ei ehkä tapahdu heti tai tässä elämässä, mutta Hän lohduttaa minua (se on myös parantumista) ja parantaa minut täysin ylösnousemuksessa.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Matt. 4:23-24
 Mark. 9:14-27
 Alma 7:11-13
 3. Nefi 17:7-10

TUSKASTUNUT

Kristuksen armo voi antaa minulle kärsivällisyyttä päästä tuskastumisesta itseeni ja muihin.

2. Nefi 4:16-35: Jopa Nefi, vaikka oli niin uskollinen, tuskastui itseensä. Kun yritän voittaa heikkouteni, saada tehtyä jonkin tehtävän loppuun tai vastustaa kiusauksia, voin saada lohtua tiedosta, että Jumala auttaa minua ja antaa rauhaa.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Alma 34:41
 Alma 38:4-5
 OL 67:13
 OL 98:12

ARVOTON

Kristus kärsi vuokseni, koska Hän rakastaa minua ja tuntee äärettömän arvoni.

Luuk. 15:3-7: Vertaus eksyneestä lampaasta osoittaa, että hyvä paimen, Jeesus Kristus, tekee mitä tahansa löytääkseen eksyneen lampaan. Olen niin arvokas taivaalliselle Isälle ja Jeesukselle Kristukselle, että He varasivat minulle keinon palata Heidän luokseen ja tulla Heidän kaltaisekseen.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Joh. 3:16
 Joh. 15:13
 Alma 24:14
 OL 18:10-13

YKSINÄINEN

Koska Kristus kärsi sovituksen minun vuokseni, minun ei tarvitse kestää mitään koettelemusta yksin.

Job 1:21-22: Job kärsi kauheita asioita kuten lastensa kuoleman. Hän kesti ne turvaamalla Herraan. Kun minä käännyin Herran puoleen oppimalla tuntemaan Häntä, ymmärrän, etten ole koskaan täysin yksin, sillä Hän on kanssani.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Luuk. 22:39-44
Joh. 16:32
OL 121:9-10
OL 121:46

LOUKKAANTUNUT

Kristuksen sovituksen avulla mikä tahansa tuntemani loukkaus voi hälvetä, ja Hänen rakkautensa innoittaa minua antamaan anteeksi muille.

1. Nefi 7:6-21: Laman ja Lemuel sitoivat Nefin ja uhkasivat jättää hänet erämaahan. Nefi rukoili, ja Herran avulla hän vapautui ja antoi anteeksi veljilleen. Minäkin voin rukoilla, tuntee rauhaa ja saada voimaa antaa anteeksi.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Ps. 147:3
Jes. 53:3-5
Luuk. 23:1-47
1. Nefi 19:9

HEIKKO

Kristuksen laupeus ja armo antavat minulle voimaa voittaa haasteita silloinkin kun tunnen itseni heikoksi.

Alma 2:27-31: Kun nefiläiset olivat taistelussa, he kääntyivät Herran puoleen ja Hän vahvisti heitä. Kun minä kohtaan kaikenlaisia hengellisiä ja tunne-elämän hyökkäyksiä, saatan tuntee heikkoutta, mutta Herra vahvistaa minua.

.....
Muita pyhien kirjoitusten kohtia:

Matt. 7:24-27
Moosia 9:17-18
Hel. 5:12
Et. 12:27

**Presidentti
Henry B. Eyring**
ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

KUINKA RAKENTAA YKSEYTTÄ

Me elämme monissa erilaisissa oloissa. Meitä tulee Jumalan valtakuntaan kaikista kansakunnista ja monista etnisistä ryhmistä.

Tiedämme kokemuksesta, että kun meitä siunataan ykseydellä, siitä koituu iloa. Taivaallinen Isä ei voi suoda sitä meille yksityisesti. Ykseyden ilo, jonka Hän niin suuresti haluaa meille antaa, ei ole yksinäistä. **Meidän täytyy etsiä sitä ja tulla kelvollisiksi saamaan sitä** muiden kanssa. Ei siis ihme, että Jumala kehottaa meitä **kokoontumaan**, niin että Hän voi siunata meitä. Hän haluaa meidän kokoontuvan perheisiin. Hän on perustanut luokkia ja seurakuntia ja käsenyt meidän kokoontua yhteen usein. Noissa kokoontumisissa, jotka Jumala on meille järjestänyt, on suuri tilaisuutemme. **Me voimme rukoilla ja työskennellä** sen ykseyden puolesta, joka tuo meille iloa ja moninkertaistaa voimamme palvelulla.

Toimitusten lisäksi on olemassa periaatteita, joita kansana noudattamme ja jotka johtavat suurempaan ykseyteen.

1. Ilmoitus. Ilmoitus on ainoa keino, jonka avulla voimme tietää, kuinka noudattaa yhdessä Herran tahtoa. Siihen tarvitaan valoa ylhäältä. Pyhä Henki todistaa meidän sydämelle ja kanssamme kokoontuneiden sydämelle, mitä Hän haluaisi meidän tekevän. Ja kun me pidämme Hänen käskynsä, meidän sydämemme voivat liittyä yhteen.

2. Olkaa nöyriä. Ylpeys on ykseyden suuri vihollinen. Olette nähneet ja tunteneet sen hirveät vaikutukset. Onneksi näen yhä useampia taitavia rauhantekijöitä, jotka tyynnyttävät myrskyisät vedet ennen kuin vahinkoja sattuu. Sinä voit olla yksi noista rauhanrakentajista, olitpa ristiriidassa osallisena tai tarkkailijana. Yksi tapa, jolla olen nähnyt sen tehtävän, on etsiä jotakin sellaista, mistä olemme yhtä mieltä.

3. Puhukaa hyvää toisistanne. Ajatelkaa viime kertaa, jolloin teiltä kysyttiin, mitä ajattelitte siitä, mitä jollekulle muulle kuului heidän palvellessaan perheessänne tai kirkossa. Voin **luvata** teille **rauhaa ja iloa**, kun puhutte

KUINKA OLETTE SOVELTANEET TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Herra haluaa meidän rakastavan veljämme ja sisariamme, vaikka he eivät olisikaan samanlaisia kuin me. Meidän pitää tuoda veljemme ja sisaremme takaisin kirkkoon. Jos rakastamme heitä riittävästi ja rukoilemme heidän puolestaan, he tulevat takaisin kirkkoon ja takaisin Herramme huomaan.

Samuel Z., 16, Arizona, USA

jalomielisesti muista ihmisistä Kristuksen valossa.

Sen ykseyden kautta, jonka näen vahvistuvan, Herra pystyy tekemään sellaista, mitä maailma tulee pitämään ihmeellisenä. Pyhät voivat toteuttaa minkä tahansa Herran tarkoituksen, kun he ovat täysin yhtä vanhurskaudessa. ■

Lokakuun 2008 yleiskonferenssipuheesta.

Miksi me teemme **KASTEITA KUOLLEIDEN PUOLESTA**

Kasteissa kuolleiden puolesta tapahtuu paljon enemmän kuin se, mitä näemme.

Jos olet ollut kasteilla kuolleiden puolesta aiemmin, olet luultavasti kokenut temppelipalvelun siunauksia: olet vähemmän stressaantunut, keskittyneempi ja tunnet

suurempaa rauhaa ja uskoa. Siunaukset, joita voit saada menemällä temppeliin, ovat suunnattomia, mutta temppelipalvelussa on kyse enemmästäkin kuin vain siunauksista, joita *sinä* saat. Joskus on vaikea muistaa sitä toista henkilöä, joka on mukana temppelipalvelussasi, mutta hän on enemmän kuin nimi sinisellä tai vaaleanpunaisella paperinpalalla. Kun

sinut kastetaan tai konfirmoidaan sijaisena jonkun puolesta, *sinä* autat todellista henkilöä.

Mitä siis tiedät näistä ihmisistä, jotka ovat kuolleet? Ja miksi on tärkeää, että sinut kastetaan ja konfirmoidaan heidän puolestaan? Pyhissä kirjoituksissa on paljon tietoa kuolevaisuuden jälkeisestä elämästä.

TEMPELITYÖ - EI SUUREMPAA SIUNAUSTA

"Kuinka ihmeellistä onkaan, että *sinä* - tavallinen poika tai tyttö - voit toimia jonkun suurenmoisen miehen tai naisen puolesta, joka kerran eli maan päällä mutta joka on tällä hetkellä kykenemätön etenemään ilman sitä siunausta, jonka *sinä* voit hänelle suoda. -- Et voi saada suurempaa siunausta --. Ja sinun etuoikeutenasi ja sinun mahdollisuutenasi ja sinun velvollisuutenasi on elää kelpoisena, jotta voit mennä Herran temppeliin ja tulla kastetuksi siellä jonkun toisen puolesta."

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910-2008), "Innoittavia ajatuksia", *Liahona*, huhtikuu 2002, s. 4.

1. **Fyysinen kuolema**
Aadamin lankeemuksen vuoksi jokainen maan päälle syntynyt ihminen kokee kuoleman (ks. Moos. 6:48). Kuolemassa ihmisen henki eroaa ruumiista, ja henki menee henkimaailmaan odottamaan ylösnousemusta.

2. Henkimaailma: paratiisi ja henkivankila

Henkimaailma jakautuu paratiisiin ja henkivankilaan. Ihmiset, jotka on kastettu ja jotka ovat pysyneet uskollisina eläessään kuolevaisuudessa, menevät paratiisiin. Se on levon, rauhan ja ilon paikka. Jeesus Kristus kävi kuolemansa ja ylösnousemuksensa välisenä aikana paratiisissa olevien henkien luona ja opetti heitä (ks. OL 138:18–27).

Hyvät ihmiset, jotka ovat kuolleet vailla tietoa

evankeliumista, menevät henkivankilaan. Sinne menevät myös ne, jotka olivat tottelemattomia tai jumalattomia eläessään kuolevaisuudessa. Vanhurskaat henget opettavat näille ihmisille evankeliumia, ja sitten he saavat mahdollisuuden ottaa evankeliumin vastaan ja tehdä parannuksen (ks. OL 138:28–37). Koska heillä ei ole ruumista, heitä ei voi kuitenkaan kastaa eivätkä he voi osallistua muihin toimituksiin, jotka ovat välttämättömiä iankaikkisen elämän saamiseksi. (Ks. Alma 40:14.)

3. Sijaistoitukset

Onneksi taivaallinen Isä on armelias, rakastava ja oikeudenmukainen, joten Hän tarjoaa kaikille lapsilleen keinon pelastua. Tässä asiassa sinä voit auttaa. Kun olet sijaisena toimituksissa kuolleiden puolesta, heillä on mahdollisuus ottaa vastaan nämä toimitukset. Sinä voit tehdä heidän hyväkseen sellaista, mitä he eivät voi itse tehdä polullaan iankaikkiseen elämään. Nämä parannuksen tehneet sielut voidaan lunastaa ”kuuliaisuuden kautta Jumalan huoneen toimituksille” (OL 138:58; ks. myös jae 59). Ja sinä voit kokea suurta iloa, joka tulee siitä, että autat jotakuta henkivankilassa saamaan nämä välttämättömät toimitukset.

4. Ylösnousemus

Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen ansiosta jokainen maan päälle syntynyt voittaa fyysisen kuoleman ja nousee kuolleista (ks. 1. Kor. 15:22). Jeesus opetti: ”Sillä minä elän ja tekin tulette elämään” (Joh. 14:19). Ylösnousemuksessa jokaisen ihmisen henki yhdistyy jälleen hänen ruumiiseensa. Se tarkoittaa jokaista – niitä, jotka elivät jumalattomasti, niitä, jotka elivät vanhurskaasti, ja niitä, jotka tekivät parannuksen ja ottivat vastaan sijaistoitukset kuolemansa jälkeen.

5. Tuomio

Kun kaikki ovat nousseet kuolleista, jokainen kohtaa Jumalan ja tulee tuomituksi ”tekojensa mukaan” (3. Nefi 27:15), myös sen mukaan, ovatko he ottaneet vastaan toimitukset (ks. 3. Nefi 27:16–20). Vain ne, jotka ovat ottaneet vastaan evankeliumin toimitukset (joko itse tai temppelityön kautta) ja pitäneet noihin toimituksiin kuuluvat liittonsa, saavat iankaikkisen elämän.

Koska sinä olet elossa ja olet kelvollinen temppelisuosituksen haltija, sinulla on uskomaton tilaisuus ja vastuu auttaa muita Jumalan lapsia heidän polullaan iankaikkiseen elämään. Sinä olet keskeisellä sijalla Jumalan suunnitelmassa. ■

HÄN ELÄÄ, VAPAHTAJANI

*Vanhempiemme hylättyä meidät opimme,
ettei Jeesus Kristus hylkäisi koskaan.*

Julkaistaan nimettömänä

Kun olin 14-vuotias, isä jätti perheemme ja äidin oli pakko paeta maasta. Minä jäin huolehtimaan kolmesta nuoremasta sisaruksestani, 9-vuotiaasta Ephraimista, 6-vuotiaasta Jonathanista ja 3-vuotiaasta Gracesta (nimet on muutettu). Mikään ei olisi voinut valmistaa meitä tähän äkilliseen muutokseen. Olimme ensimmäistä kertaa yksin.

HÄN ANTAA MEILLE VOIMAA

”Vapahtajamme – – tuntee kamppailumme, surumme, kiusauksemme ja kärsimyksemme, sillä keskeisenä osana sovitustaan Hän koki auliisti ne kaikki. Ja sen vuoksi Hänen sovituksensa antaa Hänelle voiman auttaa meitä – antaa meille voimaa kestää se kaikki.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Jeesuksen Kristuksen sovituksen vahvistamina”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 61–62.

Tuo sanoma on auttanut veljeäni Ephraimia ja minua niinä vuosina, kun palvelimme kokoaikaisina lähetyssaarnaajina, ja nyt pyrkiessämme elämään selestisessä avioliitossa.

Olisin voinut jäädä paljosta paitsi elämässäni, jos olisin epäillyt sen sijaan että turvasin Kristukseen. Olipa elämä kuinka vaikeaa hyvänsä, se ei ole ollut koskaan liian vaikeaa Vapahtajalle, joka kärsi Getsemanessa. Hän voi tukea ihmisen elämää yhdellä lauseella. Hän tietää kaiken alusta loppuun asti. Hänen lohtunsa on voimallisempaa kuin mikään murhe, mitä tämä elämä voi tuoda. Hänen sovituksensa ansiosta mikään ongelma ei ole pysyvä – on vain pysyvää toivoa, armoa, rauhaa ja rakkautta. Uskokaa minua, sillä minä tiedän! Hän elää, Vapahtajani! ■
Kirjoittaja asuu Filippiineillä.

Sukulaiset tarjoutuivat pian ottamaan meidät hoiviinsa, mutta jos menisimme asumaan heidän luokseen, meidät erotettaisiin toisistamme. Se oli vaikea päätös. Kuinka voisimme torjua heidän hyvää tarkoittavan apunsa? Mutta kuinka voisimme samalla luopua leikin, naurun, toisistamme huolehtimisen ja toistemme kasvun seuraamisen vuosista?

Viimein veljeni ja minä kieltäydymme sukulaisten avusta ajattelun, että minä voisin tehdä työtä elättääkseni meidät ja me voisimme pysyä yhdessä. Mutta me tiesimme, ettemme voisi pitää nuorimmasta sis-kostamme huolta hänen tarvitsemallaan tavalla, joten kyyneleet silmissä luovuimme hänestä.

Muutamit seuraavat kuukaudet minä tein töitä rakennusmaalarina maksaakseni ruoan veljilleni ja itselleni. Tuloni olivat riittämättömät sähkö- ja vesilaskuihin, joten meidän oli tultava toimeen ilman sähköä ja vettä.

Tästä koettelemuksesta ja sitä seuranneista ihmisten juoruista huolimatta uskomme ei horjunut. Joka ilta kokosin Ephraimin ja Jonathanin lampun ääreen lukemaan Mormonin kirjaa. Leikkasin sydänlankaa niin, että se savutti vähemmän, mutta meidän piti silti pyyhkiä nenämme, jotka olivat muuttuneet mustiksi siinä vaiheessa kun lopetimme lukemisen. Mutta se maksoi vaivan.

Mormonin kirjan lukeminen toi meidät lähemmäksi Kristusta. Kun olimme lukeneet, polvistuimme yhdessä ja pidimme vuorotellen rukouksen. Pyysimme lohtua ongelmaamme, joka näytti olevan

ratkaisematon. Luimme koko kirjan, ja uskomme Jeesukseen Kristukseen vahvistui.

Kerran kun tulin kotiin väsyneenä töistä, heittäydyin kerrossängymme alapedille. Kohottaessani katseeni näin paperin, joka oli kiinnitetty yläpuolellani olevan sängyn pohjaan. Siinä sanottiin: ”Hän elää, Vapahtajani!” Veljeni Jonathan oli kiinnittänyt sen sinne. Kuinka lähellä lapset ovatkaan taivaita, kun jopa Alkeisyhdistyksen lapsi voi olla välineenä lähettämässä sanoman Jumalalta lohduttamaan huolestunutta sydäntä ja mieltä!

Tuo todistus vahvisti minua, kun oivalsin, etten yksinkertaisesti pysyisi pitämään huolta tarpeistamme ja meidän olisi lähdeävä kodistamme. Jonathan otettiin asumaan äidinpuoleisen suvun luo, mutta Ephraim ja minä päätimme pysyä isänpuoleisten isovanhempiemme luona, koska he olivat kirkon jäseniä. Heidän kodissaan nousimme varhain tekemään kotiaskareita ennen kouluun menoa ja sitten hoidimme isoisäämme myöhään yöhön. Se oli uuvuttavaa. Herra oli kuitenkin tietoinen meistä, ja me pysyimme lähellä kirkkoa.

Joka kerta kun halusin luovuttaa, mieleeni muistui erityisiä hetkiä, joita minulla oli ollut sisarusteni kanssa lukiessamme Mormonin kirjaa lampun ympärillä. Tiedän, että Kristus oli vierellämme noina vaikeina aikoina. Siitä hetkestä kun perheemme jäsenet erotettiin toisistaan, Hän ei hylännyt meitä. ”Hän elää, Vapahtajani!”

Nyt vuosia myöhemmin minulla on yhä sydämässäni ja mielessäni kuva noista sanoista vuoteeni yläpuolella.

Todellinen helmi.

Amy M. Morgan

Perustuu tositahtumaan

"Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria"
(Alma 37:6).

Jetta Pearl Stewart riisui myssynsä ja istahti kuistille isän viereen.

"Mikä on helmi?" hän kysyi isältä.

Kahdeksanvuotias Jetta tiesi, mikä helmi on, mutta hänestä oli mukavaa kuunnella isän vastaus. Kuten aina, isä selitti, kuinka helmet kasvavat ostereissa kerros kerrokselta, kunnes niistä tulee kirkkaita, loistavia helmiä.

"Helmet loistavat niin kuin sinä, pikkuinen Jetta Pearlini", isä sanoi hymyillen. Jetta hymyili myös. Hänestä oli mukavaa olla isän Pearl (helmi).

Päivällisellä sinä iltana isä kertoi Jettalle, että hänellä oli tälle tärkeä kysymys.

"Siitä asti kun olit pieni, sinä olet ollut hyvin musikaalinen", isä sanoi. "Haluaisitko opetella soittamaan pianoa?"

Jettan silmät pyöristyivät.

"Voi kyllä!"

"Se tarkoittaisi matkustamista kauas pois ja asumista jonkin aikaa opettajasi luona", äiti sanoi. "Kukaan täällä Milburnissa ei osaa opettaa sinua."

Jettan hymy haihtui. Hän ei ollut koskaan ollut poissa perheensä luota yhtä päivää pidempään. Ja olla *kaukana* poissa...

*Jetta halusi soittaa pianoa,
mutta pystyisikö hän
jättämään perheensä?*

"Mutta meidän on tärkeää kehittää kykyjämme silloinkin kun se on vaikeaa", isä sanoi.

Äiti nyökkäsi. "Sinun pitää olla oikein ahkera", hän sanoi.

Jetta *rakasti* musiikkia. Ja hän oli aina halunnut soittaa pianoa. Hitaasti hänen kasvoilleen hiipi hymy. "Minä saan soittaa pianoa!"

Mutta kun Jetta seuraavana aamuna katseli, kun isä valjasti hevoset vankkurien eteen, hän ei ollut ollenkaan innoissaan. Tänäpäin hän oli vain peloissaan. Hän ei ollut odottanut, että lähtisi kotoa niin pian.

Jetta kiipesi hitaasti vankkureihin isän viereen.

"Oletko valmis, Jetta Pearl?"

isä kysyi.

Jetta ei tuntenut olevansa valmis mutta nyökkäsi. Vankkurit nytkähtivät eteenpäin.

Jonkin ajan kuluttua isä vilkaisi Jettaa. "Tiedätkö, kuinka ylpeitä äiti ja minä olemme sinusta?"

Jetta nyökkäsi. "Mutta mitä jos te tarvitsette apuani kotona?"

Isä hymyili. "Me kaipaamme sinua varmasti, mutta tämä on yksi tapa, jolla vain sinä voit auttaa. Sinä palvelet taivaallista Isää kehittämällä lahjoja, joita Hän on antanut sinulle."

Jetta ei ollut ajatellut asiaa sillä tavalla. Voisiko hänen musikaalisuutensa todellakin olla lahja taivaalliselta Isältä?

Isä jatkoi: "Se vie aikaa, mutta vähitellen opit soittamaan pianoa yhä paremmin. Ja sitten pystyt palvelemaan monia ihmisiä."

Jetta tunsu pelkonsa alkavan hälvetä. Hän aikoi oppia soittamaan pianoa *ja* palvella taivaallista Isää. Se olisi pelottavaa, mutta hän tiesi, että taivaallinen Isä auttaisi häntä.

Isä iski silmää. "Kerros kerrokselta pikkuinen Pearlini tulee kirkkaaksi ja loistavaksi."

Aivan kuten isä oli sanonut, vähitellen Jetta oppi soittamaan pianoa. Hän oppi jopa soittamaan urkuja.

Muutaman kuukauden kuluttua Jetta palasi kotiin. Sinä sunnuntaina hänestä tuli Milburnin aivan ensimmäinen urkuri! Hänen sydämensä jyskytti, kun hän istui valtavien

urkujen ääressä, joiden eteen paikakakunnalla oli tehty työtä, jotta ne oli voitu ostaa hänen soitettavakseen. Ne olivat niin kauniit, että Jetta melkein arkaili koskettaa niitä. Hänen oli istuttava kirjan päällä, että hän ylsi koskettimiin.

Hän veti syvään henkeä ja alkoi soittaa. Sävelet kohosivat huoneessa täyteläisinä ja kauniina.

Jetta vilkaisu vaivihkaa seurakuntaa. Ihmiset hymyilivät laulaessaan. Jettakin hymyili. Hänen soittonsa oli kaikkea muuta kuin täydellistä, mutta

hän käytti lahjojaan palvelemiseen.

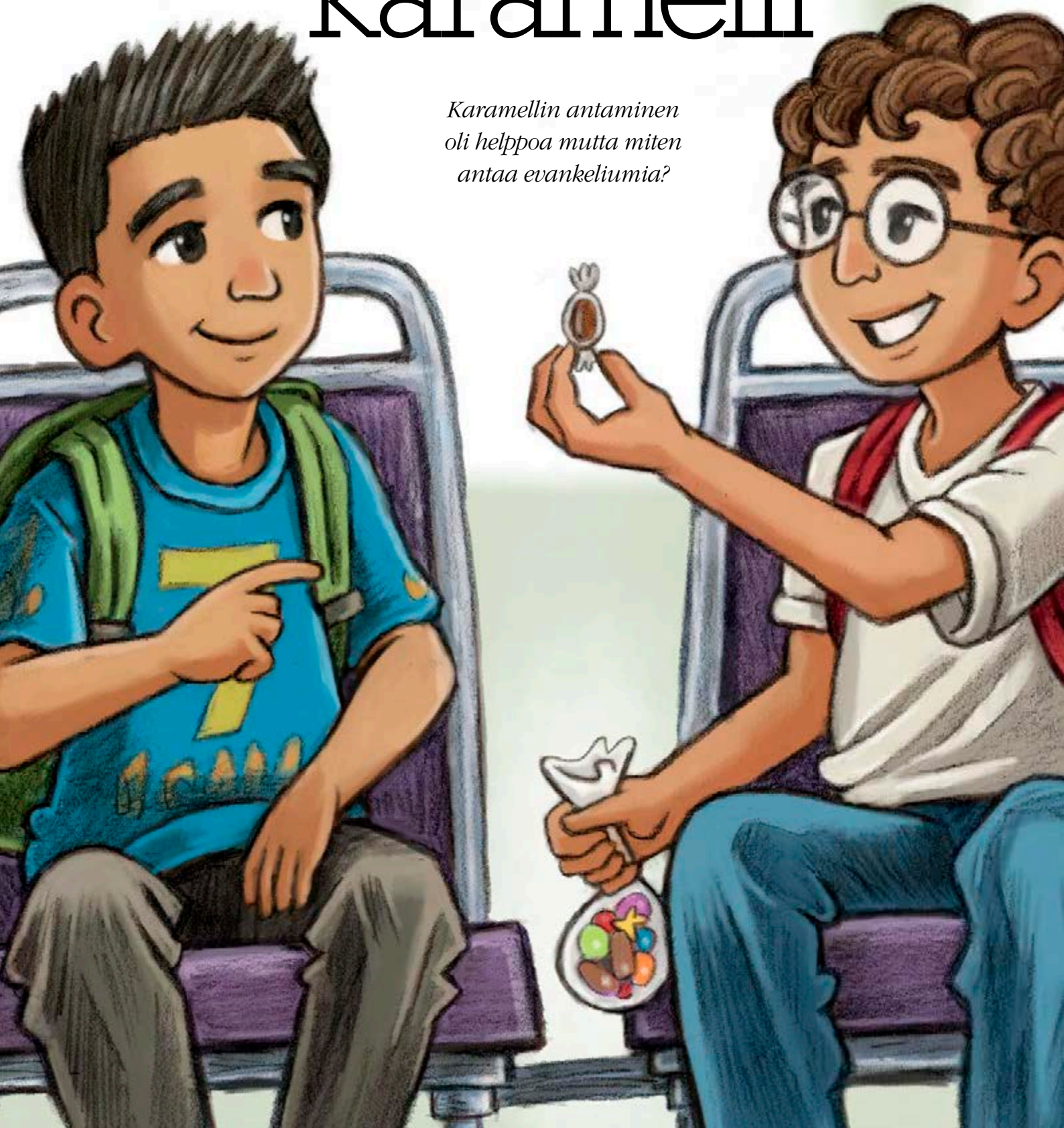
Hän muisti isän sanat: ”Helmet loistavat niin kuin sinä, Jetta Pearl.”

Vähä vähältä, kerros kerrokselta taivaallinen Isä oli tekemässä hänestä todellista helmeä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Yksi karamelli

*Karamellin antaminen
oli helppoa mutta miten
antaa evankeliumia?*

Brad Wilcox

Perustuu tositapahtumaan

”Lähetyssaarnaaja” (Lasten laulukirja, s. 90).

”Haluatko karkin?” José näytti ruskeaa karamellia ystävänsä Pedrolle, kun he olivat yhdessä matkalla koulusta kotiin bussilla.

”Totta kai”, Pedro vastasi. Hän ojensi kätensä ottaakseen karamellin ja työnsi sen suuhunsa.

José valitsi pienestä pussista keltaisesta karamellin. Pojat olivat hiljaa bussin yristessä eteenpäin. Heidän kaupunkinsa Argentiinassa oli suuri. Matka, jonka he tekivät bussilla joka päivä kouluun, oli pitkä. Äiti antoi aina Josélle rahaa pienen karamellipussin ostamiseen, jotta aika kuluisi nopeammin.

”Haluatko lisää?” José ojensi kourallista ruskeita karamelleja.

”Joo, kiitti!” Pedro sanoi.

”Miksi

sinä et pidä näistä? Nämä on todella hyviä.”

José mietti hetken ja lipaisi huuliaan. ”Varmaan siksi, kun ne ovat kahvin makuisia.”

”Miksi et pidä kahvin mausta? Se on niin hyvä.”

”No, minä olen mormoni, emmekä me juo kahvia, joten minä en ole varmaankaan tottunut siihen makuun.”

Pedro näytti hämmentyneeltä. ”Mikä on mormoni? Ja miksi sinä et juo kahvia?”

”Mormoni on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Me uskomme, että Jumala haluaa meidän pitävän huolta ruumiistamme, ja siksi me emme juo kahvia, teetä tai alkoholia. Emmekä me polta tupakkaa.”

”Mutta tämä on vain karkkia”, Pedro sanoi. ”Ei tämä ole oikeaa kahvia.”

”Tiedän”, José sanoi. ”Mutta en silti halua syödä sitä.”

Pedro nyökkäsi. ”No voit antaa minulle kaikki ruskeat karkit. Mitä muuta teidän kirkossa opetetaan?”

”Me käymme joka sunnuntai kirkossa ja opimme Jeesuksesta ja taivaallisesta

Isästä. Opimme myös paljon hauskoja lauluja. Itse asiassa kaikki lapset laulavat ja puhuvat kirkon kokouksessa tänä sunnuntaina. Mitä jos kysyt teidän äidiltä, voitko tulla minun kanssani kirkkoon? Voit tavata lähetyssaarnaajatkin.”

”Okei”, Pedro sanoi. ”Onko heilläkin kahvinmakuisia karkkeja, joista he haluavat päästä eroon?”

José nauroi. ”Ei, mutta heillä on jotakin vielä parempaa annettavaa!” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

MIKÄ ON VIISAUDEN SANA?

Jeesus Kristus antoi profeetta Joseph Smithille viisauden sanan auttaakseen meitä pitämään ruumiimme terveenä ja vahvana. Voit lukea tämän ilmoituksen luvusta Oppi ja liitot 89.

Viisauden sanassa kerrotaan, mikä on hyväksi ja mikä pahaksi ruumiillemme.

Hyväksi meille:

hedelmät
vihannekset
vilja
pieni määrä lihaa

Pahaksi meille:

alkoholi
tupakka ja huumeet
kahvi ja tee

Vanhin Jeffrey R. Holland

kahdentoista
apostolin koorumista

Tulevat vuodet
ovat täynnä hienoja
mahdollisuuksia
tehdä monia
hyviä asioita.

Edessäsi on
suurenmoinen
elämä.

Kuinka voin olla murehtimatta niin paljon?

Yritä olla
ajattelematta
koko aikaa
maailman huolia.

Ajattele ja toivo
parasta ja usko
tulevaisuuteen.

Taivaallinen
Isäsi rakastaa
sinua.

Artikkelista "Let Virtue Garnish Thy Thoughts
Unceasingly", New Era, lokakuu 2007, s. 4–7.

MEIDÄN SIVUMME

Minä rakensin palikoista Dominikaanisessa tasavallassa olevan Santo Domingon temppelin.

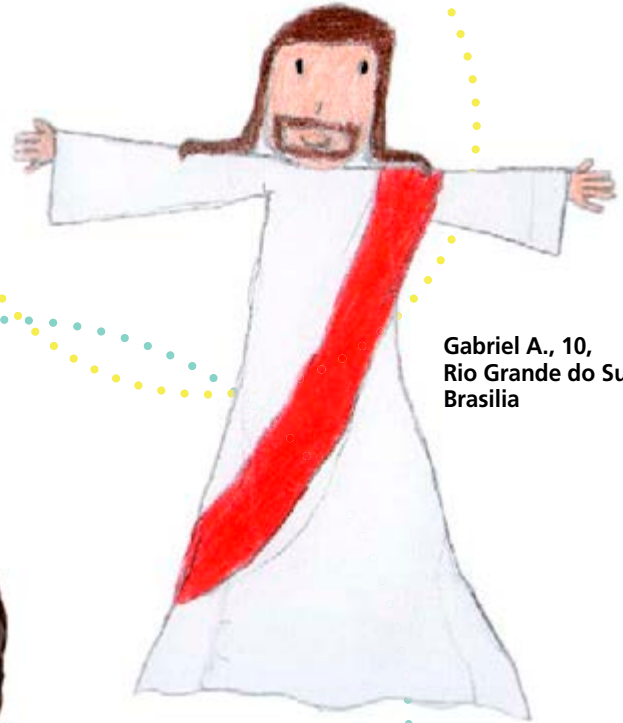
Daniel U., 11, Santo Domingo, Dominikaaninen tasavalta

Minä sain syntymäpäivälahjaksi kissanpennun ja annoin sille nimeksi Luz. Kerran tapahtui jotakin, mikä huolestutti minua. Kissanani menee aina ulos jalkakäytävälle ja tulee takaisin, mutta yhtenä aamuna se meni ulos enkä nähnyt sitä. Pian mieleeni tuli rukoilla, niin kuin sanotaan kohdassa Alma 37:37: "Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi."

Kun olin lopettanut rukouksen, kuulin Luzin kaulapannan kilinän. Avasin oven ja näin kissani odottamassa sisään pääsyä. Olin hämmästyynyt ja hyvin kiitollinen siitä, että taivaallinen Isämme kuuntelee meitä jopa pienimmissäkin asioissa.

Bianca R., 11, Santa Fe, Argentiina

Gabriel A., 10, Rio Grande do Sul, Brasilia

Alkeisyhdistyksen musiikinohjaaja opetti meille laulun, jossa opetetaan, että Jeesus Kristus on minun esimerkkinäni. Opin, että minun täytyy noudattaa Hänen jumalallista esimerkkiään tottelevaisuudesta. Kun minä tottelen, Jumala siunaa minua. Jos noudatamme Jeesuksen esimerkkiä tottelemalla vanhempiamme, Herra siunaa meitä.

Marcha M., 7, Kananga, Kongon demokraattinen tasavalta

Askel lähemmäksi pääsiäistä

Toiminta viikolle 1:
Jeesus saapui Jerusalemiin

Pyhien kirjoitusten kohdat:

Matt. 21:1, 6–11

Laulu: ”Pääsiäishoosianna”

(*Liahona*, huhtikuu 2003, s. Y8–Y9;
saatavilla osoitteessa lds.org)

Hoosianna-palmu: Tee palmun-
lehvä muistuttamaan sinua niistä
lehvistä, joita ihmiset heiluttivat
tervehtiäkseen Jeesusta. Leikkaa
vihreästä paperista viisi tai kuusi
kädenkuvaa (tai käytä valkoista
paperia ja väritä ne vihreiksi).
Liimaa ne tikkuun.

Millä tavalla voit osoittaa,
että rakastat Jeesusta?

Joka viikko tämän kuukau-
den aikana sinä ja perheesi
voitte oppia lisää Jeesuksesta
ja Hänen ylösnousemukses-
taan. Hän elää!

Viikko 2: Jeesus antoi meille sakramentin

Pyhien kirjoitusten kohdat:

Luuk. 22:1, 14, 19–20

Laulu: "Nöyrästi Sua rukoilemme"
(MAP-lauluja, 102)

Sakramenttimuistutus: Tee luettelo sanoista, jotka muistuttavat sinua asioista, joita Jeesus on tehnyt vuoksemme. Pane luettelosi pyhien kirjoitustesi väliin, jotta voit katsoa sitä sakramentin aikana.

Kuinka voit muistaa Jeesusta kotona tai koulussa?

S _____
A _____
K _____
R _____
A _____
M _____
E _____
N _____
T _____
T _____
I _____

Viikko 3: Jeesus osoitti ystävällisyyttä

Pyhien kirjoitusten kohdat:

Matt. 22:47–51; Luuk. 23:33–34;
Joh. 19:25–27

Laulu: "Hän antoi Poikansa"
(Lasten laulukirja, s. 20–21)

Pääsiäispussi: Pane pussiin nämä tavarat ja avaa pussi pääsiäissunnuntaina. Saat ensi viikon toiminnassa selville, mitä niillä tehdään:

- 1) kolme kolikkoa, 2) pieni muki,
- 3) naru, jossa on solmu, 4) saippua,
- 5) pieni pala punaista kangasta,
- 6) pieni hammastikkuristi, 7) valkoinen kangaspala, 8) kanelitanko tai muu mauste, 9) pieni kivi, 10) taitettu valkoinen kangaspala, 11) kuva Jeesuksesta.

Kuinka voit seurata Jeesusta osoittamalla ystävällisyyttä?

Viikko 4: Hän elää jälleen!

Laulu: "Kai Jeesus elää vieläkin?"
(Lasten laulukirja, s. 45)

Pyhien kirjoitusten kohtia ja toiminta: Kun luet nämä pyhien kirjoitusten kohdat, ota pääsiäispussistasi niitä vastaavat tavarat:

- 1) Matt. 26:14–15
- 2) Matt. 26:36, 39
- 3) Matt. 27:1–2
- 4) Matt. 27:22, 24
- 5) Matt. 27:28–29
- 6) Matt. 27:31
- 7) Matt. 27:59
- 8) Joh. 19:40
- 9) Joh. 20:1–4
- 10) Joh. 20:5–7
- 11) Joh. 20:10–20.

Kuinka se, että tiedät Jeesuksen nousseen kuolleista, tekee sinut iloiseksi? ■

Abinadi oli rohkea

Abinadi kertoi nefiläisille, että taivaallinen Isä halusi, että he tekevät parannuksen. Kuningas Nooa ja hänen pappinsa eivät halunneet tehdä parannusta ja uhkasivat satuttaa Abinadia. Mutta Abinadi totteli taivaallista Isää ja jatkoi saarnaamista. Kuinka sinä voit olla rohkea niin kuin Abinadi?

Kerran sunnuntaina kirkon jälkeen minä vein kotiin kampanjakortteja. Minulla on koulussa ystäviä, jotka eivät ole kirkkomme jäseniä, ja halusin antaa heille kortin seuraavana päivänä. Sinä iltana minua alkoi hermostuttaa, joten polvistuin

ja pidin rukouksen. Tunsin oloni paremmaksi ja rohkeammaksi, ja seuraavana päivänä annoin kortit ystäväilleni. He pitivät niistä kovasti, ja minä olin hyvin iloinen siitä, että annoin kortit heille.

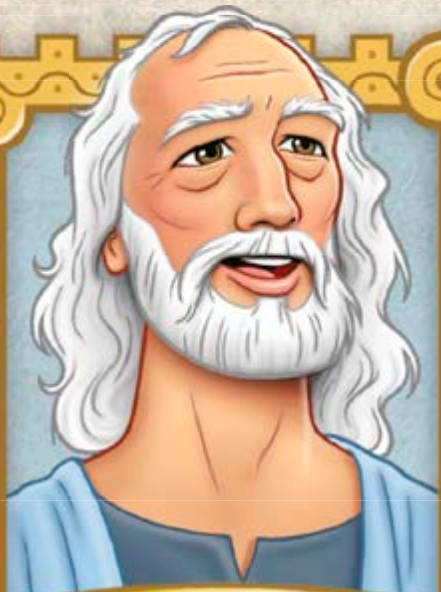
Ava M., 8, Utah, USA

Brooks L., 8, Florida, USA

Leikkaa, taita ja säilytä tämä haastekortti!

ABINADI

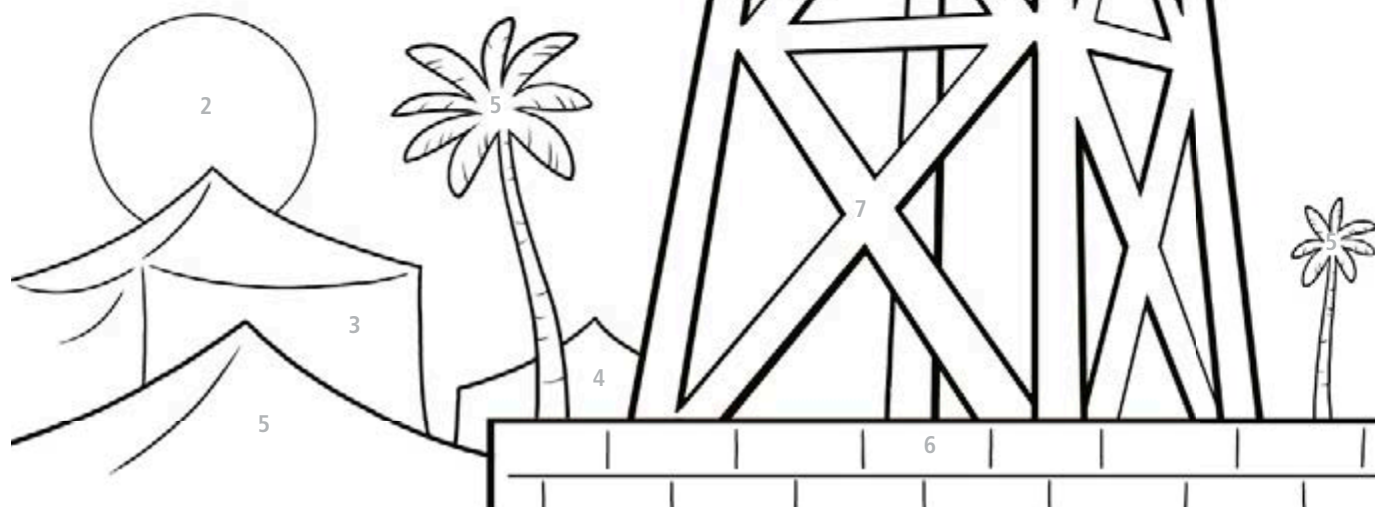
Minä voin olla rohkea!

- Opettele ulkoa Moosia 17:9.
- Tee hyvä valinta – vaikka se olisi vähän vaikeaa.
- Katso sivustolla scripturestories.lds.org Mormonin kirjasta kertova video 14.
- Haastan itseni tekemään seuraavaa:

Tämän kuukauden pyhien kirjoitusten kohdat

Kun luet nämä pyhien kirjoitusten kohdat, väritä niitä vastaavat numeroidut kohdat tornista!

- 1 2. Nefi 31:4–13
- 2 Moosia 2:5–9, 16–19, 41
- 3 Moosia 3:5, 8–10, 19
- 4 Moosia 11:1–3, 20, 27–29
- 5 Moosia 16:1, 9, 13
- 6 Moosia 17:1–10
- 7 Alma 11:21, 38–46
- 8 3. Nefi 11:3–11, 13–17

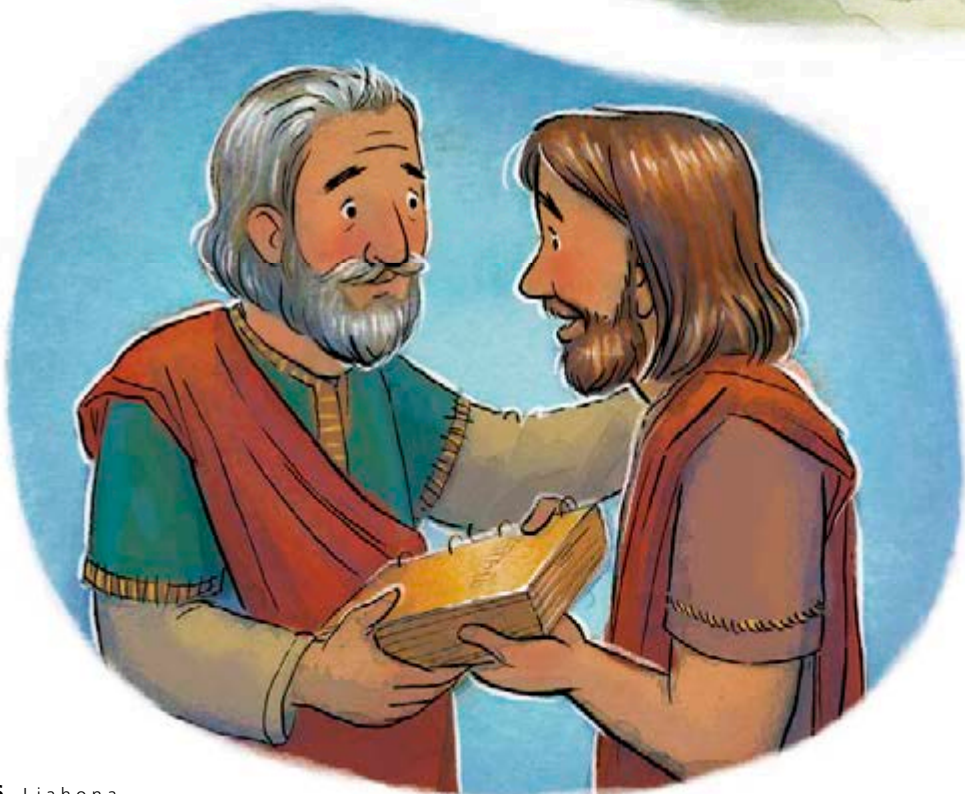

Kuningas Benjaminin torni

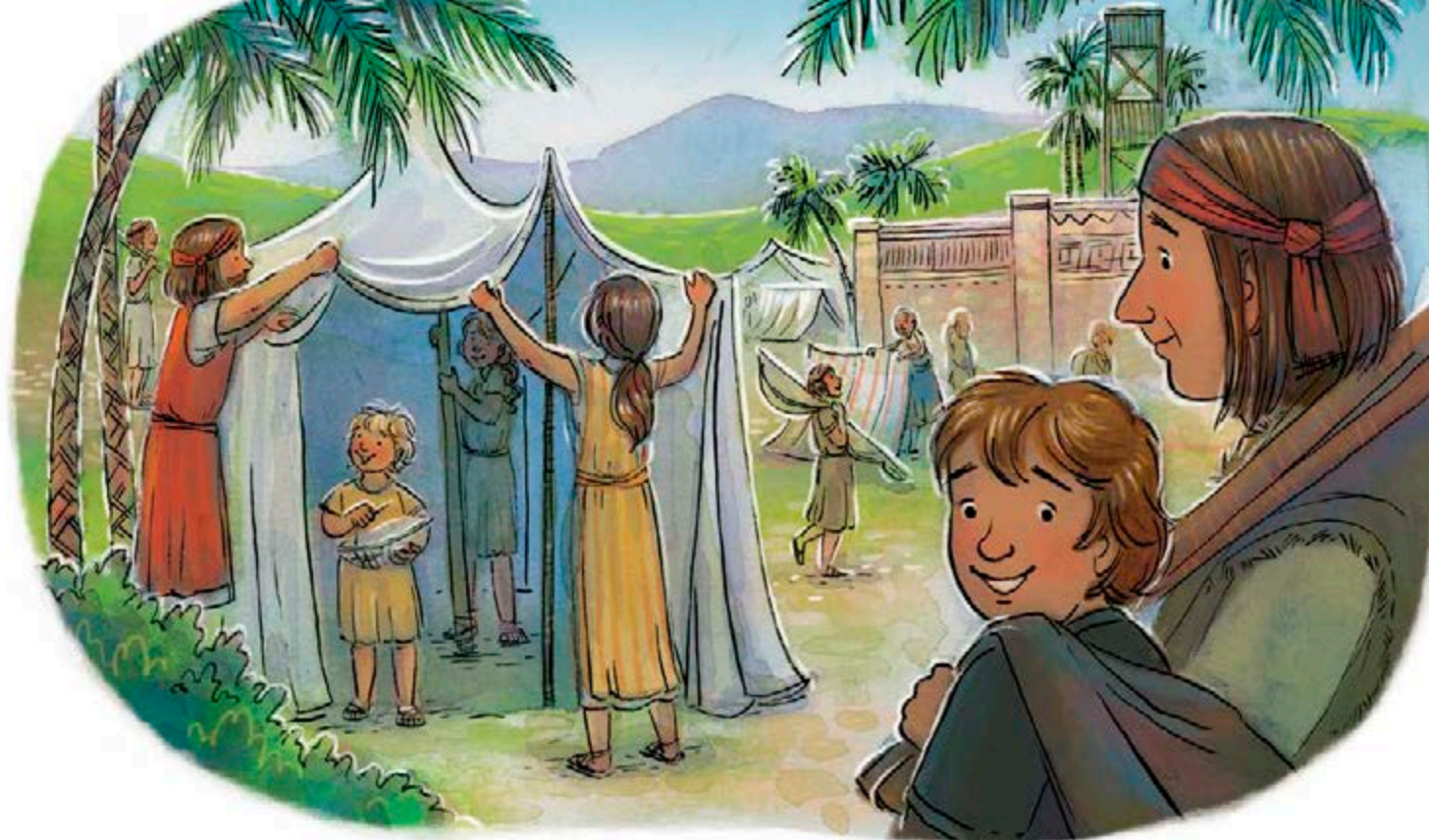
Kuningas Benjamin seisoi korkeassa tornissa, jotta hän voisi puhua monille ihmisille parannuksesta, Jeesuksen Kristuksen sovituksesta ja uskomisesta Jumalaan. Lue lisää kuningas Benjaminista seuraavasta artikkelista. Nykyään profeetat puhuvat monille ihmisille television, tietokoneen ja kirkon lehtien välityksellä. Katso uusi lukuhaaste seuraavassa kuussa! ■

Kuningas Benjamin opettaa kansaansa

Oli kerran hyvä kuningas nimeltä kuningas Benjamin. Hän opetti kansaansa seuraamaan Jumalaa, jotta heillä voisi olla rauha.

Kuningas Benjamin oli tulossa vanhaksi. Hän antoi pojalleen Moosialle pyhät kirjoitukset ja kompassin nimeltä Liahona. Hän halusi, että Moosia pitää hyvää huolta näistä tärkeistä tavaroista.

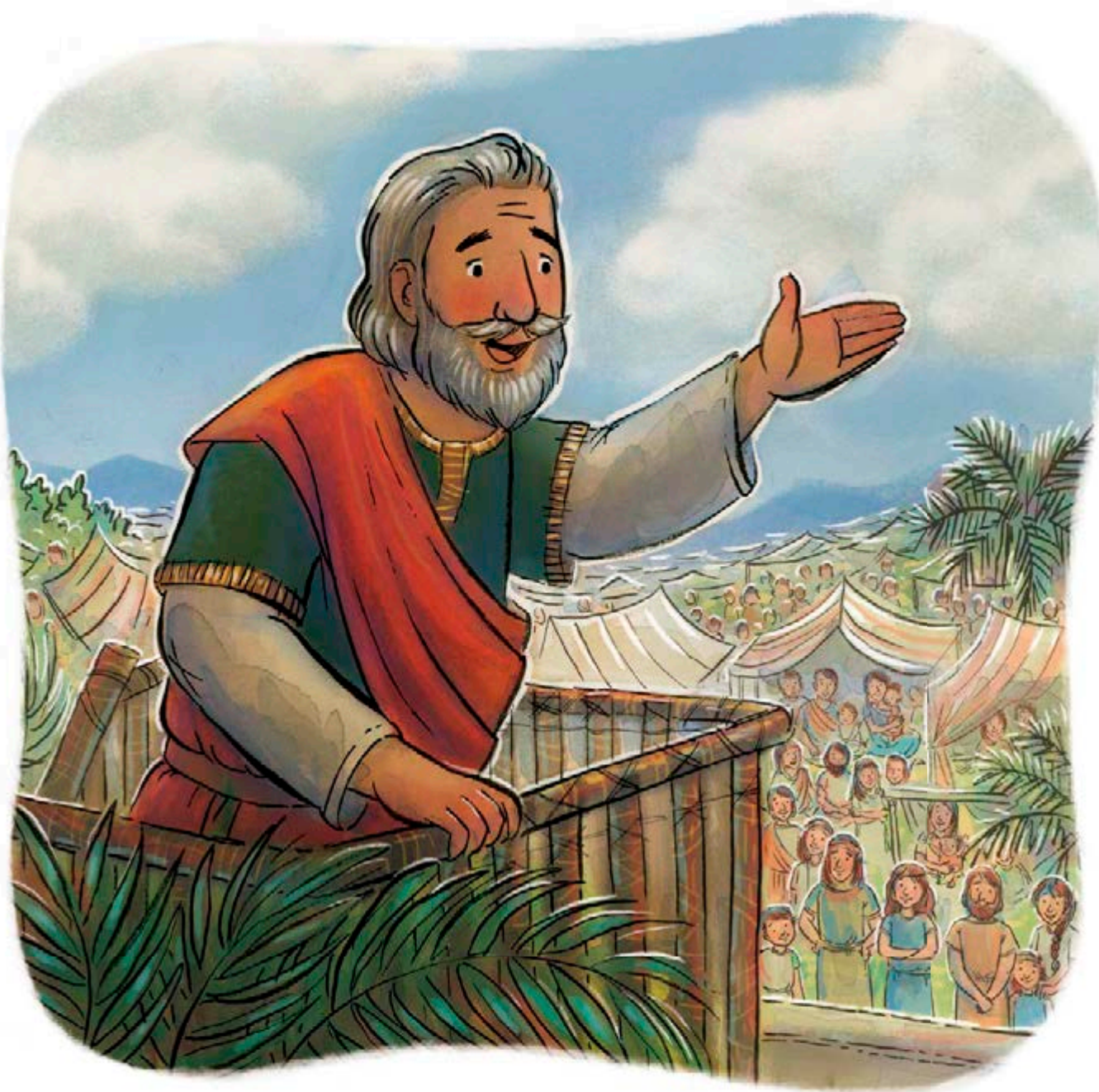

Kuningas Benjamin halusi puhua kansalleen ennen kuin kuolisi. Hän pyysi kansaa tulemaan temppelin luo.

Ihmisiä tuli ympäri maata. He pystyttivät perheineen telttansa. Mitä kuningas kertoisi heille?

Ihmiset kohottivat katseensa ja näkivät kuninkaan seisovan tornissa. Sitten kuningas alkoi puhua.

Kuningas Benjamin kertoi kansalle, mitä taivaallinen Isä halusi heidän tietävän. Hän kertoi heille Jeesuksesta Kristuksesta. Hän käski heidän pitää käskyt ja auttaa muita ihmisiä. Silloin heitä kutsuttaisiin Kristuksen seuraajiksi. Ja he voisivat elää jälleen taivaallisen Isän luona!

Nykyään meidän profeettamme opettaa meille, mitä taivaallinen Isä haluaa meidän tietävän, jotta me voimme elää Hänen kanssaan jälleen. ■

Luvusta Moosia 2–5.

Kuuntelemme nykyistä profeettaamme

Vanhin Dallin H. Oaks

kahdentoista apostolin
koorumista

YLÖSNOUSEMUS – KUOLEMATTO- MUUDEN ALKU

Kuolema ei ole yksilöllisen olemassaolomme päätös.

Arvostammekohan me täysin sitä, kuinka valtava merkitys on uskollamme kirjaimelliseen, koko maailman käsittävään ylösnousemukseen. – – Profeetta Joseph Smith on julistanut:

”Uskontomme peruseriaatteet ovat apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisäksi.” (*Kirkon presidenttien opetusia: Joseph Smith, 2007, s. 51.*)

Kun ajattelee kaikkea sitä, mikä kuuluu tuohon suurenmoiseen palvelutehtävään, miksi profeetta Joseph Smith käytti uskontomme peruseriaatteena juuri todistusta Vapahtajan kuolemasta, hautaamisesta ja ylösnousemuksesta – –? Vastaus piilee siinä tosiseikassa, että Vapahtajan ylösnousemuksella on keskeinen sija siinä, mitä profeetat ovat sanoneet suureksi ja iankaikkiseksi kuolemasta vapauttamisen suunnitelmaksi (ks. 2. Nefi 11:5).

Iankaikkisella matkallamme ylösnousemus on mahtava virstanpylväs, joka on merkinä kuolevaisuuden loppumisesta ja kuolemattomuuden alkamisesta. – – Tiedämme nykyajan ilmoituksen perusteella myös sen, että ellei henkeämme ja ruumistamme jälleen yhdistettäisi ylösnousemuksessa, me emme voisi saada ”ilon täyteyttä” (OL 93:33–34). – –

Ylösnousemuksen meille suoma elävä toivo [ks. 1. Piet. 1:3] on vakauksemme siitä, että kuolema ei ole yksilöllisen olemassaolomme päätös vaan pelkästään yksi välttämätön askel meille säädetyssä siirtymisessä kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen. Tämä toivo muuttaa koko näkökulman kuolevaisen elämään. – –

Varmuus ylösnousemuksesta antaa meille voimaa ja näkemystä kestää kuolevaisuuden haasteet, joita jokainen meistä ja rakkaamme kohtaavat. Sellaisia ovat fyysiset, henkiset tai emotionaaliset vammat, joita meillä on jo syntyesämme tai joita saamme kuolevaisen elämän aikana. Ylösnousemuksen ansiosta tiedämme, että nämä kuolevaisuuden vammat ovat vain väliaikaisia!

Varmuus ylösnousemuksesta antaa meille myös voimallisen vaikuttimen pitää Jumalan käskyt kuolevaisen elämämme aikana. Ylösnousemus on paljon muutakin kuin pelkkä hengen jälleenyhdistyminen haudan vankinaan pitämään ruumiiseen. – – Profeetta Amulek opetti: ”Sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähdette tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa” (Alma 34:34). – –

Varmuus siitä, että ylösnousemuksen sisältyä tilaisuus olla perheemme jäsenten – aviomiehen, vaimon, vanhempien, sisarusten, lasten ja lastenlasten – kanssa, rohkaisee meitä voimallisesti täyttämään kuolevaisuudessa velvollisuutemme perhettämme kohtaan. Se auttaa meitä elämään yhdessä rakkautta tässä elämässä odottaen riemullista jälleennäkemistä ja yhdessäoloa seuraavassa. ■

Puheesta ”Ylösnousemus”, Liahona, heinäkuu 2000, s. 16–19.

NÄKEMYKSIÄ

Kuinka vältämme sen, etteivät vastustajan tuulen ja aaltojen väkevät virtaukset pyyhkäise meitä mukanaan?

”Olkaamme kiitollisia kauniista, mainiosta Siionin purresta, sillä ilman sitä me ajelehdimme yksinäisinä ja voimattomina vailla peräsintä tai airoja vastustajan tuulen ja aaltojen väkevien virtausten riepotteltavina.

Veljet ja sisaret, pitäkää lujasti kiinni ja purjehtikaa eteenpäin tällä loistavalla purrella, joka on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko, niin saavutamme iankaikkisen määränpäämme.”

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista, ”Jumala on ruorissa”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 27.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

TUNSIIN INSTITUUTIN HENGEN

Kun aloitin yliopisto-opintoni, panin merkille, että tasovaatimukseni olivat hyvin erilaiset kuin ikätovereillani. Rukoilin löytääkseni paikan, jossa en tuntisi olevani niin yksin – ja löysin sen.

s. 46

NUORILLE

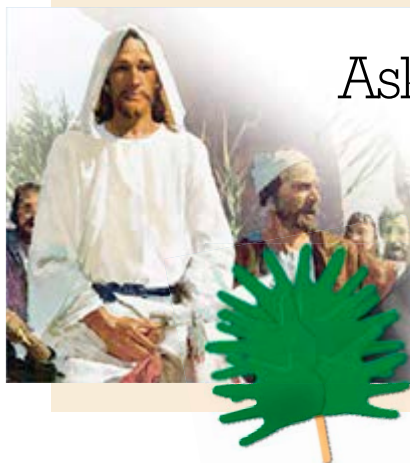

s. 52

KAHDEKSAN MYTTIÄ parannuksesta

Oletko tehnyt parannuksen mutta tunnet yhä syyllisyyttä? Tuntuuko sinusta siltä kuin et voisi saada anteeksi tai et ole anteeksiannon arvoinen? Lue tämä artikkeli, niin ymmärrät paremmin parannusta koskevia totuuksia.

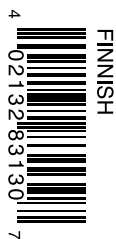
LAPSILLE

Askel lähemmäksi pääsiäistä

s. 72

Opi lisää Jeesuksesta Kristuksesta ja pääsiäisestä tekemällä yksi näistä toiminnoista joka viikko tämän kuukauden aikana!

4

0213283130

7

FINNISH

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO